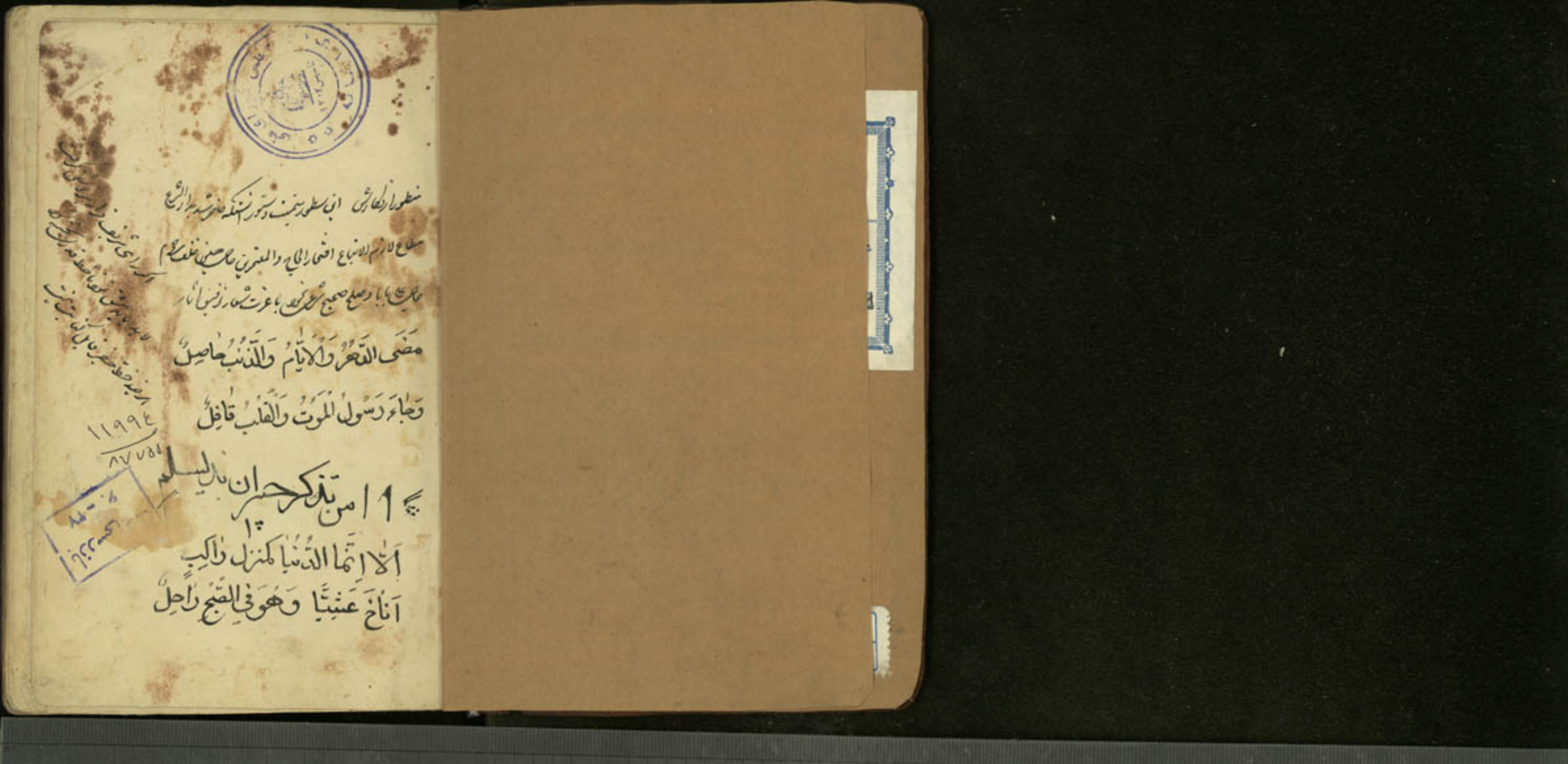

۱۱۲۷۰-ن
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب
مؤلف
موضوع
شماره قفسه ۱۱۹۹۴
شماره ثبت کتاب
۸۷۷۵۵
بازدید شد
۱۳۸۴
خطی «فهرست شده»
۱۱۹۹۴

مضى الدهر والايام والذنب حاصل
وجاء رسول الموت والقلب غافل

الا انما الدنيا كمنزل راكب
اناخ عشيا وهو في الصبح راحل

...شعبان المعظم ۱۲۰۱

سورة فاتحة الكتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العلمين الرحمن ملك الضالين

سورة البقرة ذلك الكتب لا اجهاد موضع كه باثبات

الفات لكل اجل كتاب در رعد ولها كتاب

معلوم در حجر من كتاب ربك ثانى كهف وكتاب

منير نمل وجمله در محل خود بايد هدى الصلوة

ومما رزقنهم وبالاخرة اولئك على دين

سوره همه جا بيا مكتوبت الا دو موضع

كه بالف باشد ولعلا بعضهم در مؤمنون ان

فرعون علا فى الارض در قصص وهر دو در محل

خود بايد واولئك ءانذرتهم الله يخدعون

وما يخدعون ولكن شيطينهم اولئك اشتروا

الضللة فى ظلمت فيه ظلمت بالكفرين يايها

بناء ماء من الثمرات شهداءكم صدقين

لكفرين الصلحت جنت الانهر هذا خلدون

لا يستحى بهذا الفسقين اولئك الخسرون

فاحياكم يموت للملئكة الملئكة انبئونى

هؤلاء صدقين سبحنك يادم باسمائهم السموت

للملئكة الكفرين يادم هذه الظلمين الشيطن

كلمت باياتنا اولئك اصحب خلدون يبنى

اسرائيل فارهبون يابنى فاتقون الصلوة الزكوة

الركعين الكتب والصلوة الخشعين ملقوا

رجعون · يبنى اسرائل العلمين · واذ نجينكم سوء
ذلكم بلاء بى عا واث وهمچنين دراعراف وابرهيم
ودر والصافات ودخان بوا ومكتوبست
فانجينكم · واذ وعدنا · ظلمون · ذلك · الكتب · تقوم
ذلكم · يموسى · الصعقه · بعثنكم · طيبت · رزقنكم
ولكن · هذه · خطيكم · يموسى · وقثائها · مصرا ·
ما سالتم · وباو · ذلك · بايت · الله · النبين ·
ذلك · والنصرى · والصابئين · ·· وبى الف
نيز شايد · اتينكم · ذلك · الخسرين · خاسئين ·
وبى الف نيز شايد وليكن بعد ان سين يك
دندانه باشد · فجعلنها · الجهلين · ذلك · انظرين ·
تشبه علينا · الئن · فادراتم · كذلك · يحى · الله · اينه ·

ذلك · الانهر · الكتب · الا · الكتب · هذا · سيئه ·
خطيئته · فاولئك · اصحب · خلدون · اسرائل · واليتمى ·
والمسكين · الصلوة · الزكوة · هؤلاء · تظهرون · اسرى ·
تفدوهم · الكتب · فما جزاء · ذلك · الحيوة · القيمة ·
اولئك · الحيوة · الكتب · ابن مريم · البينت · وايدنه ·
كتب · الكفرين · بئسما · اشتروا · فباو · بغضب · الف
بعد اذوا · وللكفرين · بالبينت · ظلمون · اخذنكم ·
قل بئس · ما · صدقين · بالظلمين · حيوة · لجبريل · وملئكته ·
وجبرئل · وميكئل · للكفرين · ايت · بينت · الفسقون ·
عهدوا · الكتب · كتب · الله · الشيطين · سليمن ·
سليمن · ولكن · الشيطين · وما · يعلمن · المرئ · بضارين ·
ولبئس · ما · ايها · وللكفرين · الكتب · ذو الفضل · عدو

الف بعد ازوا والسموت تتلوا تسل الكتب
الصلوة الزكوة نصرى صدقين النصرى الكتب كذلك
القيمة مسجد الله اولئك خائفين فاينما سبحنه
السموت قنتون السموت كذلك الايت ارسلنك
ولا تسل اصحب ولا النصرى اتينهم الكتب اولئك
فاولئك الخسرون يبنى اسرائل العلمين ابرهيم
بكلمت الظلمين ابرهيم مصلى ابرهيم واسمعيل
للطائفين والعكفين ابرهيم هذا الثمرت
ابرهيم واسمعيل ايتك الكتب ابرهيم اصطفينا
الصلحين العلمين ابرهيم يبنى الهك والد ابائك
ابرهيم واسمعيل واسحق الها ولا تسلون نصرى ابرهيم
ابرهيم واسمعيل واسحق نصرى قل ءانتم ولا تسلون

وكذلك جعلنكم وحيث ما كنتم الكتب الكتب
الظلمين اتينهم الكتب الخيرت اين ما تكونوا حيث
ما كنتم اتينا الكتب ولا تكفرون يايها والصلوة
الصبرين ولكن والثمرت الصبرين رجعون اولئك
صلوت واولئك البينت بينه في الكتب اولئك
اللعنون فاولئك اولئك والملئكة خلدين
والهكم اله لا اله الرحمن السموت اليل فاحيا
الريح لايت كذلك حسرت بخرجين يايها حللا
خطوت الشيطن يايها طيبت ما رزقنكم
الكتب اولئك القيمة اولئك الضللة
ذلك الكتب في الكتب ولكن والملئكة والكتب
والنبين واليتمى والمسكين والسائلين

الصلوة . الزكوة . والصبرين . اولئك . واولئك .
يايها . ذلك . ذلك حيوة . ياولى . يايها . معدودت .
مسكين . وبينت . سالك الداع . اذا دعان .
وعفا عنكم بالف فالئن . اليل عكفون . في المسجد .
كذلك . ايته . يسلونك . ولكن . ولا تقتلوهم
يقتلوكم . فان قتلوكم . كذلك جزاء الكفرين . و
قتلوهم . الظلمين . والحرمت . اذى ثلثة . ذلك .
حضري . معلومت . واتقون . ياولي . عرفت . الضالين .
اولئك . معدودت . الحيوة . ويشهد الله . يايها .
خطوت الشيطن . البينت . والملئكة . اسرائيل .
اتينهم . الحيوة . القيمة . النبين . الكتب . البينت .
يسلونك . واليتمى . والمسكين . يسلونك . فاولئك .

واولئك . اصحب . خلدون . اولئك . رحمت الله .
يسلونك . ويسلونك . كذلك . الايت . ويسلونك .
اليتمى . المشركت . اولئك . ايته . ويسلونك .
التوابين . نساؤكم . ملقوه . ولكن . نسائهم . فان
فاو . بحذف الف بعد از واو والمطلقت . ثلثة .
ذلك . مرتن . فاولئك . الظلمون . ايت الله . نعمت
الله . الكتب . ذلك . ذلكم . والولدت . ذلك .
ولكن . الكتب . الصلوة . والصلوة . قنتين .
في ما فعلن . وللمطلقت . كذلك . ايته . احيهم .
لذو فضل بحذف الف بعد از واو ولكن . من ذا .
فيضعفه . اسرائل . فابنائنا . بالظلمين . هرون .
الملئكة . ملقوا الله . فئة . فئة . الصبرين . الكفرين .

داود ولولا دفع الله ولكن الله ذو فضل بحذف الف
بعد ازواو العلمين ايت درجت ابن مريم
البينت وايدنه البينت ولكن ولكن يايها
رزقنكم والكفرين هم الظلمون الله السموت من
ذا السموت لا انفصام الظلمت الظلمت اولئك
اصحب خلدون ابرهيم ابرهيم يحي احي ابرهم الظلمين
يحي هذه مائة ابرهيم تحي ولكن جزءا مائة حبة
يضعف اذى يايها صدقتكم رئاء الكفرين مرضات
بالف الانهر الثمرت ضعفاء بى وا وكذلك الايت
يايها طيبت الشيطن اولو لفظ اولوا باثبات
الف بعد ازواو مكتوب است هرجاكه باشد
بخلاف ذوكه بحذف الف مكتوب است للظلمين يؤتي الحكمة

الصدقت سيأتكم ولكن بسيمهم لا يسئلون باكل
الربوا الشيطن ذلك الربوا الربوا فاولئك اصحب
خلدون الربوا الصدقت الصلحت الصلوة
الزكوة يايها الربوا يايها مسمى وامرأتن ولا
تسئموا ذلكم فرهن الذي اوتمن السموت و
ملئكته مولنا الكفرين سورة آل عمران
الرحمن الله الكتب هدى بايت ذو انتقام
بحذف الف بعد ازواو الله الكتب ايت
محكمت الكتب متشبهت والرسخون اولوا
واولئك باتينا فئتين التقتا فئة ذلك الشهوت
ذلك الحيوة اونبئكم ذلكم جنت الانهر خلدين
الصبرين والصدقين والقنتين الله والملئكة

واولوا قائما اله الاسلام الكتب والاميين
ءاسلمتم البلغ بايت النبيين اولئك نصرين
الكتب كتب ذلك معدودت جمعنهم اللهم
اليل م ملك الملك فى اليل الكفرين ذلك تقىة
السموت الكفرين ابرهيم عمرن العلمين امرات
عمرن من الشيطن يمريم هذا الملئكة الصلحين
غلم كذلك ثلثة الملئكة يمريم العلمين يمريم
الركعين ذلك الملئكة يمريم ابن مريم الصلحين
كذلك الكتب اسرائل كهيئة الطير هردو
فيكون طيرا هردو واحى الموتى بيك يا فاعبدوه
ذلك هذا الحويون الشهدين المكرين يعيسى
القيمة نصرين الصلحت الظلمين ذلك الايت

فنجعل لعنت الله على الكذبين هذا اله ياهل
الكتب ياهل الكتب فى ابرهيم هانتم هولاء
ابرهيم ولكن ابرهيم للذين وهذا الكتب ياهل
الكتب بايت الله ياهل الكتب الكتب ذو الفضل
بحذف الف بعد واو الكتب ذلك فى الاميين
بيك يا اولئك القيمة يلون بالكتب من الكتب
من الكتب الكتب ولكن ربنيين الكتب
الملئكة والنبيين كتب ءاقررتم ذلكم الشهدين النبين م
ذلك فاولئك الفسقون السموت ابرهيم
واسمعيل واسحق الاسلام الخسرين البينت
الظلمين اولئك جزاؤهم والملئكة خلدين ذلك
واولئك هم الضالون ملء اولئك نصرين

اسرائل اسرائل صدقين ذلك فاولئك هم
الظلمون ابرهيم مبركا وهدى للعلمين ايت
بينت ابرهيم العلمين يا هل الكتب بايت الله
يا هل الكتب يايها الكتب كفرين ايت الله
يايها تقته وبالف نيز مرسومات در مصاحف
عراق نعمت الله عليكم شفا بالف كذلك انثيه
واولئك البينت واولئك خلدون ايت الله
للعلمين السموت الكتب الفسقون الا اذى
اينما وبا و بحذف الف بعد از واو ذلك بايت الله
ذلك الكتب ايت الله اليل ويسرعون في الخيرت
واولئك الصلحين واولئك اصحب خلدون هذه
الحيوة ولكن يايها الايت هانتم اولاء بالكتب

سيئة طايفتن بثلثة الملئكة هذا الملئكة والنطمن
خائبين ظلمون السموت يايها الربوا مضعفة
لكفرين السموات والكظمين والعافين وبالف
نيز شايد اولئك جزاؤهم وجنت الانهر خلدين
العلمين هذا وهدى الظلمين الكفرين الصبرين
افاين الشكرين كتبا موجلا الشكرين وكاين قتل
معه الصبرين الكفرين يايها اخرين مولكم الفرين
سلطنا الظلمين عفا عنكم بالف ذو فضل بحذف
الف بعد از واو ولا تلون بيك واو لكيلا ههنا
الجمعن الشيطن عفا الله يايها غزى ذلك تحي
ويميت لا الى الله لالى الله ذو وجه لانفضوا فرذا
القيمة درجت اياته الكتب ضلل هذا الجمعن

لا تبغنكم قل فادرءوا صدقين سوء ذو فضل بحذف الف
بعد ازواو ذلكم الشيطن يسرعون لن يضروا الله
ولكن القيمة السموت ذلك بالبينت صدقين
حاو بحذف الف بعد ازواو بالبينت والكتب القيمة
الحيوة الكتب اذى ذلك الكتب فبئس ما انزل السموت
السموت السموت اليل لايت لاولى الالباب
السموت هذا سبحنك للظلمين سياتنا القيمة
جنت م وقتلوا وقتلوا سياتهم الانهر لكن جنت الانهر
خلدين الكتب خشعين بايت اولئك يايها سورة
النسا يايها ونسا تساءلون اليتمى في اليتمى وثلث
وربع ذلك صدقتهن هنيا مريا قيما اليتمى واليتمى
والمسكين ضعفا اليتمى ابوه اباؤكم وابناؤكم

كللة ذلك فهم شركاء جنت الانهر خلدين وذلك
خلدا والتى نسائكم والذن فاولئك السيات
الئن ولا الذين اولئك يايها اباؤكم امهتكم وبناتكم
واخوتكم وعمتكم وخلتكم وبنات الاخ وبنات الاخت
وامهتكم التى واخوتكم وامهت نسائكم وربائبكم
التى نسائكم التى ابنائكم والمحصنت كتب الله مسفحين
المحصنت المؤمنت فمن ما ملكت فتيتكم المؤمنت
محصنت مسفحت ولا متخذت المحصنت ذلك العنت
الشهوت يايها ذلك ذلك كبائر سياتكم وسئلوا الله
عقدت قومون فالصلحت قنتت حفظت والتى و
اليتمى والمسكين للكفرين رئاء الشيطن يبغونها
هؤلاء يايها الصلوة سكرى عبرى لمستم الكتب

الضللة باعدائكم ولكن يايها الكتب اصحب ذلك الكتب
هولاء اولئك ابرهيم الكتب واتينهم باينا بدلناهم
الصلحت جنت الانهر خلدين تؤدوا الامانات يايها
واولى الامر ذلك الشيطن ضللا المنفقين اولئك
لاتينهم ولهدينهم فاولئك النبيين والصلحين
اولئك ذلك يايها ثبت ليبطئن يليتني الحيوة
هذه الشيطن الشيطن الصلوة الزكوة اينما تكونوا
هذه سيئة هذه فمال هولاء سيئة وارسلنك
وارسلنك اولى الامر لاتبعتم الشيطن سيئه لا الهم
القيمة فى المنفقين فئتين فلقتلوكم واولئكم
سلطنا لجزاؤه خلدا يايها اليكم السلم الحيوة كذلك
القعدون اولى والمجهدون المجهدين القعدين

المجهدين القعدين درجت الملئكة ظلمى فاولئك
فاولئك ان يعفو بعد ان واو مفرد در يمين كلمه
الف محذوفت مرغما الصلوة الكفرين الصلوة
وراءكم اذى للكفرين الصلوة الصلوة ان الصلوة
كتبا الكتب للخائنين هانتم هولاء الحيوة القيمة
امن يكون سوا خطيئة برئيا الكتب ذلك نجويهم
ذلك ضللا الا انثا الا شيطنا الشيطن الشيطن م
اولئك الصلحت جنت الانهر خلدين الكتب
سوا الصلحت فاولئك ابرهيم ابرهيم السموت
فى الكتب فى يتمى التى للنسى ان يصلحا السموت
الكتب السموت السموت ذلك يايها قومين
وان تلوا يايها والكتب والكتب وملئكته ضللا

المنفقين · الكفرين · فى الكتب · ايت الله ويستهزا ·
المنفقين · والكفرين · للكفرين · القيمة · للكفرين ·
المنفقين · يخدعون الله · الصلوة · يراؤن · ذلك · هولاء ·
هؤلاء · يايها الكفرين · سلطنا · المنفقين · فاولئك ·
وسوف يؤت الله · ذلك · اولئك · الكفرون ·
للكفرين · اولئك · يسلك الكتب · كتبا · ذلك · الصعقة ·
البينت · ذلك · سلطنا · بايت الله · ابن مريم · ولكن ·
الكتب · القيمة · طيبت · الربوا · للكفرين · لكن · الرسخون ·
الصلوة · الزكوة · اولئك · والنبين · ابرهيم · واسمعيل ·
واسحق · وهرون · وسليمن · داود · قصصنهم · لئلا ·
لكن · والملئكة · ضللا · خلدين · ذلك · يايها · السموت ·
يااهل الكتب · ابن مريم · ثلثة · اله · سبحنه · السموت · ولا

الملئكة · الصلحت · يايها · الكللة · امرؤا · الثلثن · سورة
المائدة · يايها · يايها · شعائر · ذلكم · بئس · يسلونك ·
الطيبت · الطيبت · الكتب · والمحصنت · المومنت · والمحصنت ·
الكتب · مسفحين · الخسرين · يايها · الصلوة · لمستم · ولكن ·
يايها · قومين · الصلحت · بايتنا · اولئك · اصحب · يايها ·
نعمت الله · اسرائيل · الصلوة · الزكوة · سياتكم · جنت ·
الانهر · ذلك · لعنهم · قسية · نصرى · القيمة · يااهل ·
الكتب · الكتب · وكتب · سبل السلم · الظلمت · ابن مريم ·
ابن مريم · السموت · والنصرى · ابنؤا · واحبؤه · السموت ·
يااهل الكتب · يقوم · العلمين · يقوم · خسرين · يموسى ·
جبارين · دخلون · رجلن · غلبون · يموسى · ههنا · قعدون ·
الفسقين · الفسقين · العلمين · ابنى · اصحب · وذلك

جزؤا الظلمين · الخسرين · سوءة · يويلتى · هذا سوءة ·
الندمين · ذلك · اسرائيل احياها · احياء · بالبينت ·
ذلك انما جزؤا · ذلك · يايها القيمة · بخرجين خزاء ·
التموت · يايها · يسرعون · سمعون · سمعون · هذا ·
اولئك سمعون · اكلون · ذلك · اولئك هدى و الربنيون ·
كتب الله · بايتى · فاولئك · الكفرون · فاولئك الكفرون ·
الظلمون · ابن مريم · واتينه هدى وهدى · فاولئك ·
الفسقون · الكتب · الكتب · ولكن ليما الخيرت لفسقون ·
يايها · والنصرى · الظلمين · يسرعون نخشى · ونخشى يا
بين بنا برقياس · ندمين · اهؤلاء خسرين · يايها ·
الكفرين · يجهدون · لائم · ذلك · الصلوة · الزكوة · ركعون ·
الغلبون · يايها الكتب · الصلوة · ذلك · ياهل ·

الكتب · فسقون · ذلك اولئك · يسرعون · لبئس ما ·
الربنيون · لبئس ما · بل يداه مبسوطتن · القيمة · الكتب ·
سياتهم · ولادخلنهم جنت · يايها · رسلته · الكفرين ·
ياهل الكتب · الكفرين · والصابئون · وبالذين شادوا ·
والنصرى · اسرائيل ابن مريم · يبنى اسرائيل · للظلمين ·
ثلثة · اله · الا اله · ابن مريم · ياكلن · الايت · ياهل
الكتب · اسرائيل · ابن مريم · ذلك · لبئس ما · لبئس ما خلدون ·
ولكن · فسقون · نصرى · ذلك · الشهدين · الصلحين ·
جنت الانهر خلدين · وذلك · جزاء · باتينا · اولئك ·
اصحب · يايها · طيبت حللا · مسكين · ثلثة · ذلك · كذلك ·
ايته · يايها الشيطن · الشيطن · الصلوة · البلغ · الصلحت ·
الصلحت · يايها ذلك · يايها بالخزام · ذلك · يايها بالخزاء

بلغ مسكين ذلك عفا الله ذو انتقام بجذعنا الف بعد
ازواو فيما ذلك السموت البلغ يا ولى يايها لا تقتلوا
وان تسئلوا عفا الله كفرين ولكن اباؤهم يايها يايها
اثنين اخرن الصلوة فيقسمن فاخرن يقومن الاولين
فيقسمن الظلمين ذلك الفسقين يعيسى ابن مريم الكتب
كهيئة الطير طيرا اسرائيل بالبينت هذا الا سحر الحوارين
الحواريون يعيسى ابن مريم الشهدين ابن مريم اللهم
الرزقين العلمين يعيسى ابن مريم ءانت الهين سبحنك
هذا الصدقين جنت الانهر خلدين ذلك السموت سورة
الانعام السموت الظلمت مسمى في السموت ءاتينا انبوا
مكنهم الانهر فاهلكنهم كتبا هذا جعلنه بجعلنه في
السموت الهيئة ايل السموت وذلك هذا ائنكم اله

انبيهم

انبيهم الكتب باينه الظلمون شركاؤكم هذا يليتنا
بايت لكذبون الا حياتنا هذا بحسرتنا الحيوة ولكن
الظلمين بايت لكلمت الله من نباى المرسلين الجهلين
ولكن ولا طرس في الكتب باينا في الظلمت قل ارءيتكم
ارءيتكم اكرخوا هند بعدا ندا الف نويسند واكرخوا هند
جنين كه نموده شد صدقين فاخذنهم ولكن الشيطن
اخذنهم العلمين قل ارايتم ارءيتم الله الايت قل انكم
ارءيتكم الظلمون باينا اخران بالغدوة الظلمين وكذلك
اهؤلاء بالشكرين باينا سلم سوءا وكذلك الايت
الفصلين بالظلمين ظلمت في كتب باليل مسمى الحسبين
ظلمت لئن انجنا هذه الشكرين الايت اينا الشيطن
الظلمين ولكن الحيوة اولئك الشيطين اصحب ائتنا

العلمين الصلوة السموت علم الغيب ابرهيم في ضلل
كذلك ابرهيم السموت اليل را كوكبا هذا را القمر
هذا الضالين را الشمس هذا هذا يقوم السموت اتحجوني
وقد هدان سلطنا اولئك اتينها ابرهيم درجت
من نشاء اسحق داود وسليمن وهرون وكذلك الصلحين
واسمعيل واليسع العلمين اباءهم وذريتهم واجتبينهم
وهدينهم ذلك اولئك اتينهم الكتب هؤلاء بكفرين
اولئك فبهديهم اسئلكم للعلمين الكتب وهدى
اباؤكم وهذا كتب انزلنه مبرك صلاتهم الظلمون انزلنه
غمرت والملئكة بسطوا ايته خلقنكم ما خولنكم
شركؤا فالق الحب فلق الحب ذلكم فالق الاصباح
بالف وجعل اليل ذلك ذو ظلمت الايت الايت

وجنت ذلكم لايت وبنت سبحنه وتعلى السموت ذلكم
اله بصائر وكذلك الايت اله جعلنك كذلك لايت
افدتهم الملئكة ولكن وكذلك شيطين افتره الكتب
اتينهم الكتب كلمت ربك لكلمته بايته باهوائهم الشيطين
الى اوليائهم فاحيينه ذو الظلمت كذلك للكفرين
وكذلك اكبر رسلته يصعد كذلك وهذا الايت
دار السلم يحشر وقال اولياؤهم خلدين وكذلك الظلمين
يمعشر ايتي هذا الحيوة كفرين ذلك غفلون درجت
ذو الرحمة بحذف الف بعد الراو ان ما توعدون
قل يقوم مكانتكم الظلمون هذا وهذا لشركائنا شركائهم
شركائهم وكذلك شركاؤهم هذه الا من نشاء هذه
جنت فيه شركاء معروشت وغير معروشت خطوت

الشيطن ثمنية قل الذكرين نبؤنى صدقين قل الذكرين
بهذا الظلمين فى ما اوحى الى اياذلك جزينهم
لصدقون ذو رحمة بحذف الف بعد از واو اباؤنا
كذلك هذا باٰيتنا ذلكم ذلكم هذا ذلكم كتب
وهدى الكتب انزلنه مبرك الكتب طائفتين
لغفلين الكتب بايت الله اينا سوء الملٰئكة ايت
ايت فرقوا بالسيئة هدىنى ابرهيم صلاتى للعلمين
وبذلك خلئف درجت فى ما اتيكم سورة الاعراف
المص كتب اهلكنها قائلون ظلمين فلنسئلن ولنسئلن
غائبين فاولئك فاولئك باٰيتنا مكنهم معايش خلقنكم
صورنكم للملئكة السجدين الصغرين شمائلهم شكرين
لاملئن واكر جزاى لاملئن بالف ويادم هذه الظلمين

الشيطن ماوری بیك واو سوءتهما وحذف الف
ین وجهی دارد اما اثباتش اولی است ازجهت آنکه
همزه صورت ندارد اگر الف ین حذف کند اجحاف
لازم آید هذه الخلدين النصحين سوءتهما يخصفن الشيطن
الخسرين يبنى سوءتكم ذلك ذلك ايت يبنى الشيطن
سوءتهما الشيطين الضللة الشيطين يبنى والطيبت
فى الحيوة القيمة كذلك الايت سلطنا يبنى ابنى باٰيتنا
اولئك اصحب خلدون باٰيته اولئك الكتب اين ما
كفرين كلما دخلت اداركوا اهؤلاء ولكن باٰيتنا وكذلك
وكذلك الظلمين الصلحت اولئك اصحب خلدون
الانهر هدنا لهذا هدنا الله ان تلكم اصحب اصحب
خلدون الانهر هدنا مؤذن الظلمين كفرون بسيمهم

اصحب ان سلم اصحب الظلمين اصحب بسيمهم اهؤلا اصحب
اصحب الكفرين الحيوة ننسهم هذا بايتنا جنهم بكتب فصلنه
هدى السموت اليل سخرت تبرك العلمين ان رحمت الله
الريح سقنه الثمرت كذلك كذلك الايت يقوم الله
ضلل يقوم ضللة ولكنى العلمين رسلت فانجينه
بايتنا يقوم اله الكذبين يقوم ولكنى العلمين رسلت
بصطة اباؤنا الصدقين واباؤكم سلطن فانجينه
بايتنا صلحا هرجا كه نام پيغمبر باشد على نبينا و عليه
الصلوة والسلم الف محذوف باشد واگر غير نام نبى
باشد الف دران ثابت باشد مثل بوهما صالحا فى لعلى
اعمل صالحا قال يقوم اله هذه ان صلحا كفرون يصلح
اتينا جثمين يقوم رسالة ولكن النصحين العلمين

ءانكم فانجينه الغبرين يقوم اله ذلكم الحكمين شعيب
كرهين نجينا الله الفتحين لخسرون جثمين الخسرين
يقوم رسلت كفرين السيئة فاخذنهم بركت ولكن
فاخذنهم بركت ولكن نائمون ضحى الخسرون ان لونشا
اصبنهم بالبينت كذلك الكفرين لفسقين بايتنا
وملائه يفرعون العلمين ان لاقول اسرائل الصدقين
للنظرين هذا لسحر ولفظ سحر هرجا كه بيايد باالف
الف روات الاثانى والذاريات كه البنه بايد نوشت
ارجه فى المدائن حشرين سحر ان لنا الغلبين يموسى
وجاؤ بحذوف الف بعد از واو صغرين سجدين العلمين
وهرون امنتم هذا ثم لاصلبنكم بى واو بايت ونستحى
بيك ياقهرون الثمرت هذه سيئة طئرهم ولكن ايت

آمنتم
بالف م

مفصلت . يموسى اسرائل بلغوه فاغرقهم بايتنا غفلين
بركنا كلمت ربك الحسنى اسرائل اسرائل يموسى الها
هؤلاء وبطل ما كانوا الها العلمين انجيكم سوء ذلكم
بلاء ي واوات ووعدنا ثلثين واتممنها هرون
لن تريني ولكن ترني سبحنك يموسى برسلتي الشكرين
ساوريكم الفسقين ايتي الذين ذلك بايتنا غفلين
بايتنا ظلمين الخسرين بئسما خلفتموني قال ابن ام
الظلمين الرحمين والحيوة وكذلك السيات هدى
الغفرين هذه الزكوة بايتنا الطيبت الخبئث اصرهم
والاغلل اولئك يايها النموت الا يحي وكلمته وقطعنهم
من طيبت ما رزقنكم ولكن هذه خطيتكم وسلم كذلك
بئس عن ما نهوا خاسين وبي الف ينز شايد الفتنة

بسوء وقطعنهم الصلحون ذلك بالحسنت والسيات
الكتب هذا الكتب ان لا يقولوا بالكتب الصلوة
اتينكم ذريتهم القيمة هذا غفلين مقطوع اباؤنا
وكذلك الايت نبا اتيناه اتينا الشيطن الغاوين
وبي الف ينز نويسند لرفعنه ولكنه ذلك بايتنا
بايتنا من يهد الله فهو المهتدي ددحيين كلمه بعد از الي
يا مس سوراة فاولئك الخسرون اولئك اولئك
الغفلون وذروا الذين اسمائه بايتنا النموت يتلو نك
النموت يسلونك ولكن دعوا الله صلحين الشكرين
صلحا فتعلى الله يشركون صدقين ولي الله الكتب الصلحين
بصائر الجهلين الشيطن طئف من الشيطن هذا بصائر
هدى الغفلين سورة الانفال يسلونك ايته الصلوة

ومما رزقنهم اولئك درجت لكرهون الطائفتين
بكلمته الكفرين الملئكة ولتطمئن الشيطن الملئكة
فثبتوا الذين ذلك ذلكم للكفرين يايها فئة ولكن ولكن
ذلكم الكفرين فئتكم يايها يايها الطيبت يايها انتم
ويمكر الله يايها سيئاتكم ذوا الفضل بجزف الف بعد
ازوا والمكرين اتينا هذا هذا اللهم هذا ايتنا اوليا وه
ولكن صلاتهم اولئك الخسرون سنت الاولين مولكم
انما غنمتم واليتمى والمسكين الجمعن اذ المعد ولكن
ولكن يايها فئة الصبرين ورئاء الشيطن الفئتن
المنفقون هؤلاء الملئكة ذلك بايت ذلك بايت
فاهلكنهم ظلمين الخائنين ولكن يايها يايها صبرون
مائتين مائة الفا مائة مائتين الصبرون كتب حللا

يايها اووا ونصروا اولئك اووا ونصروا اولئك فاولئك
واولوا ذو كتب سورة التوبة الكفرين الصلوة الزكوة
ذلك فسقون بايت واولئك الصلوة الزكوة الزكوة
الايت مسجد الله شهدين اولئك خلدون مسجد الله
الصلوة الزكوة اولئك سقاية وعمارة لا يستون — سقية وعمرة
الظلمين واولئك الفائزون وجنت خلدين يايها — الفئزون
الذين فاولئك الظلمون اباؤكم وابناؤكم وعشيرتكم
ومساكن الفسقين وذلك جزاء الكفرين ذلك يايها — مسكن
هذا الكتب صغرون عزير ابن النصرى المسيح ابن
ذلك يضاهون الها اله سبحنه يطفوا الكفرون
يايها هذا كتب الله السموت ذلك النسئ ليواطئوا
سوء الكفرين يايها اثاقلتم بالحيوة الحيوة العليا ذلكم

ولكن لكذبون عفا الله الكذبين ولكن القعدين ولا
اوضعوا خللكم يجمحون بالظلمين كرهون ائذن لي بالكفرين
مولنا فيفين نفقتهم الصلوة كرهون في الحيوة
كفرون ولكنهم مغرت الصدقت سيوتينا رغبون
الصدقت والمسكين والعملين والمؤلفة والغرمين
خلدا ذلك المنفقون سالتهم واينه طائفة طائفة
للمنفقون والمنفقت خلدين اولئك واولئك الخرون
نباء الذين ابرهيم واصحب والموتفكت بالبينت لكن
والمومنت الصلوة الزكوة اولئك والمومنت جنت الانهر
عهد خلدين جنت ذلك يايها والمنفقين عاهد الله
الصلحين رضوا الصدقت ذلك الفسقين خلف طائفة
الخلفين فقهون كفرون اولوا القعدين لكن اولئك

الخيرت واولئك جنت الانهر خلدين ذلك عليم الفسقين
الدوائر دائرة قربت وصلوت والسبقون المهجرين
جنت الانهر خلدين ذلك منفقون سينا صلوتك الصدقت
عليم مرجون لكذبون امن الظلمين بنوا وذلك التئبون التئبون
العبدون الحمدون السئحون الركعون السجدون والناهون السئحون
وبي الفين شايد والحفظون اولي اصحب ابرهيم ابرهيم
السموت يحي والمهجرين الثلثة ان لا ملجا يايها الذين
ظما ولا يطئون موطئا عمل صالح طائفة يايها هذه كفرون
عليه ما الله سورة يونس عم الر ايت الكتب الكفرون
هذا السحر السموت ذلكم يبدؤا الصلحت ذلك الايت اليل
في السموت لايت واطمانوا وبي الفين وبالغيبة شايد
واطمنوا ايتنا غفلون اولئك الصلحت الانهر في

جنت سبحنك اللهم سلم العلمين قائما كذلك بالبينت
كذلك جعلنكم خلئف لننظر واذا تتلى عليهم اياتنا باثبات
الف بينت لقاءنا ائت هذا من تلقاى باينه هولاء
شفعاونا قل انبئون دو السموت سبحنه وتعلى مكرا دو شفعونا
اياتنا باثبات الف دو موضع است دعوا الله هذه
الشكرين يايها الحيوة الحيوة كما انزلنه وازينت قدرون
فجعلنها كذلك الايت السلم اولئك اصحب خلدون
السيات جزا سيئة اليل اولئك اصحب خلدون في كاوكم
شركاؤهم الغفلين مولىهم فذلكم الضلل كذلك كلمت ربك
شركائكم من يبدؤا يبدؤا شركائكم هذا ولكن الكتب العلمين
صدقين كذلك الظلمين بريون برئ ولكن هذا صدقين
قل ارايتم ادريتم هردو آلئ ويستنبؤنك لافتدت السموت

ولكن هو يحيى يايها وهدى فبذلك قل ارايتم ادريتم وحلالا الله
القيمة لذو فضل بحذف الف بعد از واو ولكن ذلك كتب
دو الحيوة لكلمت ذلك السموت اليل ذلك لايت سبحنه السموت
سلطن بهذا يقوم بايت الله شا لكم فيجنه وجعلنهم خلئف
باياتنا بالبينت كذلك وهرون وملائه باينا هذا لسحر
هذا السحرون اتنفى سحر بكلمته وملائهم يقوم الظلمين الكفرين
الصلوة فى الحيوة الدنيا ولا تتبعن آسرائل اله بنوا اسرائل آلئن
الـه اتينا الغفلون اسرائل مبوا ورزقنهم الطيبت الهيمنة
فسل يقرون الكتب بايت الخسرين كلمت ربك الحيوة
وتمتعنهم تكره الناس السموت وما تغنى الايت كذلك
نج المومنين يايها ولكن الظلمين يايها الحكمين سورة
هود على الركتب ايته مسمى دو في كتب السموت هذا

الا عن نزعها ليؤس اذقنه السيات الصلحت اولئك وضائق
مفتريت صدقين فالم يستجيبوا وان لا اله الا هو الحيوة
اولئك وبطل ما كانوا كتب اولئك ولكن مقطوع اولئك
هؤلاء الظلمين كفرون اولئك يضعف اولئك الصلحت
اولئك اصحب خلدون يستوين ان لا تعبدوا الا الله
كذبين يقوم ارايتم ارايتم وانتم كرهون ويقوم لا اسئلكم
ملقوا ولكني ويقوم خزائن الظلمين ينوح الصدقين يبتئس
يبني الكفرين يارض ويسماء الظلمين الحكمين ينوح غير
صالح فلا تسئلن الجهلين اسئلك الخسرين ينوح بسلم وبركت
هذا يقوم اله يقوم لا اسئلكم ويقوم يهود بينة
نجينهم بايت هذه القيمة صلحا يقوم اله فاستغفروه
يصلح هذا انهنا اباؤنا ويقوم ارايتم واتيني

ويقوم هذه ثلثة ذلك صلحا جثمين الا ان ثمودا ابرهيم
سلما سلم راقايمة فبشرنها باسحق اسحق يويلتي ءالد الله وهذا
هذا رحمت الله وبركته ابرهيم ابرهيم يابرهيم هذا بني
هذا السيات يقوم هؤلاء بناتي بالف بناتك بالف
يلوط اليك الظلمين يقوم اله ويقوم بقيت الله يشعيب
اصلوتك اباؤنا ما نشؤا يقوم ارايتم ارايتم ويقوم صلح
يشعيب لرجمنك يقوم ويقوم مكانتكم جثمين بايتنا
وسلطن وملايه القيمة ذلك انبا قائم ظلمنهم ولكن هذه القيمة
وكذلك ذلك وذلك نوخره يوم يات خلدين السموت
خلدين السموت هؤلاء اباؤهم الكتب فاستقم كما الفسقين
الصلوة اليل الحسنت السيات ذلك للذكرين اولوا
بقية ولذلك لاملئن لاملان من انبا فؤادك هذه مكانتكم

عملون السموت **سورة يوسف علع** الر ايت الكتاب ربه

قرءنا منصوب ايمجا ودد زخرف برين صوت مرسوم ات

وددمصاحف عراق بقاعده الف بعد ازدا مرسوم ات

هذا الغفلين يابت رايتهم لى سجدين يبنى نعونا بنجدين

وبجنين رءياى وللرءيا فالرءيا ان الشيطن وكذلك

ابرهيم واسحق ايت للسائلين ضلل صلحين قائل غيبت

فعلين يابانا لاتامنا بيك نون لنصحون لحفظون غفلون

لخسرون غيبت لتنبئهم هذا وجاو بحذف الف بعد

اذواو يبشرى هذا غلم الزهدين مثوىه وكذلك ولكن

اتينه وكذلك مثوى الظلمون راكذلك واستبقا

الباب لدا الباب بالف است ودد غافرمحذوفست

الكذبين الصدقين راهذا الخاطئين وبجا الف نين

شايد امرات العزيز وبجنين هرامراتى كه با شوهر كود

باشد ضلل راهذا هذا فذلكن وليكونا ولنسفعا برين حاش م

نهج نويسند تاوقف باشد ميان نون خفيفه وتنوين

وبجنين الفاظ اذا ناصبه شل واذا لاتينهم واذا لا ذقتك

واذا لخسرون الصغرين الجهلين الايت فتين اريني ارى

ترزقنه بناتكما ذلكما كفرون ابائى ابرهيم واسحق ذلك ف

لكن يصاحبى ءاداباب واباؤكم سلطن ذلك ولكن يصحبى

يصاحبى تستفتين ناج فانسه الشيطن بقرت

سنبلت يبست نايتها رءياى للرءيا بعلمين نجا وادكر

بقرت سنبلت يبست ذلك ذلك ايتونى فسئله

التى حاش امرات العزيز الئن الصدقين ذلك الخائنين

اتونى خزائن وكذلك يتبوا من نشاء اتونى اوفى الكيل

لفعلون لفتيته يابانا لحفظون حفظا الرحمين يابانا
هذه ذلك يبنى لذو علم بحذف الف بعد ازوا وعلمنه
ولكن السقاية موذن لسرقون سرقين جزاؤه كذبين جزاؤه
فهو جزاؤه كذلك الظلمين فبدا كذلك درجت من نشا
يايها لظلمون فلما استيئسوا ابا كم الحكمين يابانا لخطين
وسئل لصدقون ياسفى عينه تفتؤا الهلكين يبنى و لا
تايسوا انه لا ييئس الكفرون يايها مزجىة جهلون قالوا
ءانك وهذا لخاطين وبى الف ينن شايد الرحمين هذا
وأتونى ضللك فارتد يابانا خاطين وبى الف ينن شا
يابت هذا رءياى الشيطن السموت بالصلحين ذلك تعلم
للعلمين وكاين السموت هذه اتبعنى وسبحن الله اذا
فنجى لاولى ولكن وهدى سورة الرعد المر ايت

استايئسوا

القىه

استايئس

الكتب ولكن السموت مسمى الايت بلقا ياصورتهم
بنا شد وانهرا الثمرت اليل ذلك لايت متجورت تعجب ذلك
لايت اذا ترابا وحجيين درغل وعم انا اولئك واولئك
الاغلل واولئك اصحب خلدون بالسيئة المثلت لذو
مغفرة بحذف الف بعد ازوا وعلم باليل معقبت
والملكة دعا الكفرين الا فى ضلل السموت وظللهم
السموت افاتخذتم الظلمت فاحتمل كذلك اودية يلك كلمات
كذلك اولئك اولوا سوا الصلوة رزقنهم ويدرءون السيئة
اولئك جنت اباتهم وذريتهم والملكة سلم اولئك
بالحيوة الحيوة وتطمئن تطمئن الصلحت كذلك ارسلنك
لتتلوا بالرحمن اله افلم ياءيس قايم شركا تبنونه الحيوة الانهر
دائم الكفرين اتينهم الكتب وكذلك انزلنه لكل اجل كتاب

بالف يمحوا الله ام الكتب وان ما نرينك البلغ الكم
الكتب سورة ابرهيم الر كتب انزلنه الظلمت السموت
للكفرين الحيوة اولئك فى ضلل بايتنا الظلمت بايم الله
در بعضى مصاحف چنين نوشته اند واولى آنكه
برقاعده خود نويسند بايام الله ذلك لايت ذلكم بلا
بى واوات نبؤا الذين يا بينت السموت ويؤخركم مسمى
اباؤنا بسلطن ولكن بسلطن الظلمين ذلك وبا نه به
الريح ذلك الضلل السموت ذلك الضعفؤا لهدينكم
الشيطن سلطن الظلمين الصلحت جنت الانهر خلدين
سلم فى الحيوة الظلمين بدلوا نعمت الله والصلوة رزقنهم
ولا خلل السموت الثمرت الانهر دائبين الیل من كل ما
سالتموه وان تعدوا نعمت الله ابرهيم هذا البلد ومن

عصانى الصلوة افئدة نمين موضع بيا مكتوبات وبواق
بى يا الثمرت اسمعيل واسحق الدعاء الصلوة دعاء الظلمون
يؤخرهم وافئدتهم دوا نتقام بحذف الف بعد از واو
والسموت هذا بلغ اله اولوا سورة الحجر
الر ايت الكتب ولها كتاب معلوم باثبات الف اينها
الملئكة الصدقين الملئكة لحفظون كذلك وزينها
للنظرين وحفظنها شيطن مردها معايش برزقين
خزائنه وارسلنا الريح بخلاف است فاسقينكموه
بخزنين نحى الورثون خلقنه للملئكة سجدين الملئكة
السجدين يا ابليس لسجدين اللعنة هذا سلطن الغاوين
ويحذف يين اولى است چنانچه كذشت جزء مقوجنت
بسلم متقبلين ابرهيم سلما بغلم بشرنك القنطين الضالون

الغبرين جئنك وأتينك لصدقون من اليل ذلك هؤلاء
هؤلاء العلمين هؤلاء بناتي بالف فعلين ذلك لايت
ذلك أصحب الايكة لظلمين أصحب وآتينهم ءايتنا
السموت الخلق أتينك لنسئلنهم كفينك المستهزءين
الها الجحدين سورة النحل سبحنه وتعلى الملئكة انا السموت
تعلى دفء بلغيه جائر الثمرت مسخرت لايت ذرأ و
انهر وعلمت الحكم الذا لقيمة القيمة شركاءى فالسوء
الكفرين الملئكة ظلمي خلدين هذه جنت الانهر ما يشاءون
كذلك الملئكة سلم الملئكة كذلك ولكن سيات يستهزءون
كذلك البلغ الضللة هديهم ولكن كذبين اردنه
فسلوا بالبينت السيات يتفيؤا ظلله والشمائل دخرون
دوا السموت والملئكة الهين الهفا السموت تجرون لنينهم

رزقنهم لتسئلن سبحنه يؤاخذ ولكن الشيطن الكتب فأحيا
سائغا للشربين ثمرت الثمرت لكي لا من الطيبت وبنعمت الله
هم السموت رزقنه هل يستون ايمانيوجهه السموت
امهتكم والافدة مسخرت لايت ظللا البلغ يعرفون
نعمت الله الكفرون نا الذين دا الذين هؤلاء شركاؤنا
لكذبون زدنهم هؤلاء الكتب وايتائ ذي دبى القيمة
ولتسئلن وتذوقوا السوء انما عند الله الشيطن سلطن
سلطنه والذين هم وهذا بايت الله بايت الله و اولئك
هم الكذبون ولكن ذلك الحيوة الكفرين اولئك واولئك
هم الغفلون هم الخسرون وهم ظلمون حللا واشكروا
نعمت الله هذا حلل وهذا وما ظلمنهم ولكن السوء ذلك
ابرهيم اجتبه وهديه واتينه لمن الصلحين ابرهيم القيمة

للصبرين والذين هم **سورة الاسرى** سبحن لاقصا
الذى وبجنين در قصص ويا سين بركنا من اتينا الكتب
وجعلنه اسرائيل اسرائيل فى الكتب ولهما اخلل ومد نكم
وجعلنكم اساتم ليسوءا بهر دوجه للكفرين هذا الضلين
ويدع الانسان وبجنين ويمح الله الباطل ويدع الداع الانسن
وسندع الزبانية ازين سوره با ذوات اياكم
ملحق بضميرات ذكر كرده ميشود اليل فضلنه الزمنه
طيره القيمة كتبا يلقيه كتبك فدمرنها وباضمير
جمع نيرما نشاء يصليها فاولئك هؤلاء وهؤلاء ذرجت
الها اما يبلغن او كلهما واكرهوا هذا وكلاهما اما
بصورت يا نشايد مثل او كلهما ربى الصلحين للاوبين
وات ذا القربى الشيطين الشيطن الزنى سلطنا

سولا ذلك والفواد اولئك سولا ذلك كان سيئه
ذلك الها افاصفكم من الملئكة هذا لابتغوا سبحنه
وتعلى السموت ولكن الظلمون ءاذا انا وبجنين اخر
سوره يقولوا الى ان الشيطن ان الشيطن ارسلنك
فى السموت النبين داود اولئك القيمة ذلك فى
الكتب بالايت بالايت الرءيا التى اريناك للملئكة اسجد
ارايتك واكرهوا هذا ارءيتك هذا لئن اخرتن القيمة
جزاؤكم الشيطن سلطن بكم وحملنهم ورزقنهم من
الطيبت وفضلنهم كتبه فاولئك يقرءون كتبهم لاتخذوك
ثبتنك لاذقنك الحيوة الممات خلفك الصلوة اليل
ومن اليل سلطنا الظلمين ونا بجانبه هر دو يؤسا
ويسلونك هذا فى هذا الانهر خللها والملئكة كتبا

سبحن

نفزوه قل سبحان این کلمه باالف نیز نوشته اند ملئكة
مطمئنين ومن يهد الله ودر کهف این فهو المهتد القيمة
ماويهم ردتهم ذلك جزاؤهم باياتنا ءاذا ءانا السموت
فابى الظلمون خزائن ايت بينت فسل بنى اسرائل يموسى
هؤلاء السموت بصائر يفزعون فاغرقنه اسرائل نزلنه
ارسلنك فرقنه ونزلنه سبحن الرحمن اياما بصلاتك
ذلك سورة الكهف الكتب الصلحت مكثين يهدنا
اتينا اصحب يجعلون بعثنهم وذدنهم السموت لن ندعوا
الها هؤلاء بسلطن فاووا تزودذلك من ايت من يهد الله
فهو المهتد وكذلك بعثنهم هذه وكذلك يفزعون وبا شانى
بين ثلثه لشائ ذلك ان يهدين من هذا تدث مائة السموت
من كتاب ربك باالف لكلمته بالغدوة عينك الحيوة هو

للظلمين الصلحت اولئك جنت الانهر متكئين حففنهما
كلتا خللهما هذه سويك لكنا ان ترن ان يوتين ها
يليتنى الحيوة انزلنه الحيوة والبقيت الصلحت وحشرنهم
خلقنكم الن نجعل ويحيين دردلا اقسم بيوم القيمة لن نجع
الكتب يويلتنا مال هذا الكتب احصها للملئكة للظلمين
السموت شركائ وبا المجرمون فى هذا اتى بايت ماقدمت
يدهذوا الرحمة موئلا اهلكنهم لفتنه لفتنه هذا اتنا
واكنهوا امى اريت انسنيه الا الشيطن ذلك نبغ فارتدا
اتينه وعلمنه ان تعلمن فلا تسئلنى غلما زكية سالتك
فلا تصاحبنى لتخذت هذا لمسكين الغلم فكان ابوه
ركوة لغلمين ذلك ويسئلونك سا تلوا مكنه حمئه
يذا القرنين سمرجزاء الحسنى در مصاحف عراق بجنين ات

يذاه

تصحبنى ابواه

ودد سایر مصاحف بر قیاس كذلك يذا القرنين ياجوج
وماجوج خرجا ما مكني در مصحف غير مكه اتوني هر دو هذا
فجمعنهم للكفرين للكفرين في الحيوة اولئك بايت القيمة
ذلك جزاؤهم ايتي الصلحت جنت خلدين لكلمت كلمت الهكم
اله سورة مريم كهيعص ذكر رحمت ربك ونادى يزكريا بغلم
غلم كذلك ثلث يحيى الكتب واتينه وزكوة وسلم في
الكتب بالرحمن لاهب غلما غلم كذلك يليتني فنادىها
تساقط للرحمن يمريم يأخت هرون امرأ اتني الكتب
مبركا اين ما كنت واوصني بالصلوة والزكوة والسلم
ذلك عيسى ابن سبحنه فاعبدوه هذا لكن الظلمون
ضلل في الكتب ابرهيم يابت يابت يابت الشيطن
ان الشيطن للرحمن يابت من الرحمن للشيطن يابرهيم

سلم ايحيى في الكتب ونديه وقربنه هرون في الكتب
اسمعيل بالصلوة والزكوة في الكتب ورفعنه اولئك
النبين ابرهيم واسرائيل ايت الرحمن سلما السموت اذا
خلقنه والشيطين الرحمن بالذين جهنم الظلمين ايتنا
بينت وريا الضللة الرحمن والبقيت الصلحت افرءيت
افرءيت بايتنا الرحمن الشيطين الكفرين الرحمن الرحمن
الرحمن السموت للرحمن للرحمن السموت اتى الرحمن احصىهم
القيمة الصلحت الرحمن ليسرنه سورة طه
القران والسموت الرحمن السموت الذا اتىك اذنا انها
يموسى لتوكؤا يموسى فالقيها من ايتنا هرون يموسى افقد
فيه وزجنك فنجينك وفتنك يموسى بابني اسرائيل فقد
جنك والسلم يموسى كنت مهدا ذلك لايت لاولي

الذي خلقكم اربنه اتينا يموسى ان هذان لسحرن يريدن
ثم ايتوا يموسى كيد سحر هرون ءامنتم ولا وصلبنكم واكرخواهند
واو نبوبيسند وعدد شعرا بين حكم يمين ات من البينت الحيوة
خطينا الصلحت فاولئك لهم الدرجت جنت الانهر خلدين
وذلك جزاؤا واكرخواهند جزاء برقياس لا تخف واكرخواهند
لا تخاف برقياس يبني اسرائل قد انجينكم ووعدنكم من طيبت
ما رزقنكم وعمل صالحا يموسى اولاء السمري واكرخواهند
الف نوبيسند السامري يقوم ولكنا فقذفنها فكذلك
السمري واكرخواهند الف نبوبيسند هذا الهكم والذهر في
يقوم الرحمن عكفين يهرون الا تتبعن يابنؤم اسرائل
يسمري وكذلك نفوا الحيوة الهك الهكم اله كذلك من
انباء اتينك القيمة خلدين يوم القيمة ويسلونك اننا

للرحمن الرحمن الصلحت فلا يخف وكذلك انزلنه قرانا
فتعلى الله بالقران للملكة يادم هذا لا تظمؤا الشيطن
يادم سواتهما يخصفن ثم اجتبيه هداى القيمة كذلك
اتينا وكذلك بايت مسكنهم ذلك لايت اولى
ومن اناى اليل الحيوة بالصلوة لا نسلك اهلكنهم ايتك
اصحب سورة الانبيا هذا قل ربي واكرخواهند قال ربي وورد
مصاحف كهيعص الف هست افترىه اهلكنها فعلوا وما جعلنهم
خلدين ثم صدقنهم فانجينهم كتبا وما كنتم تتلون يويلنا
ظلمين دعويهم جعلنهم خمدين لعبين لاتخذنه فعلين السموت
اليل سبحن لا يسل وهم يسلون الهة فاعبدون الرحمن
سبحنه اله فذلك كذلك الظلمين السموت ففتقنهما ايتها
اليل فانن الخلدون دائقة هذا الرحمن كفرون ساوريكم

مسكنكم

اتى فلا تستعجلون هذا صدقين يستهزءون يكلؤكم بالليل الرحمن
هؤلاء نأتي الارض الغلبون يويلنا ظلمين القيمة حسبين
وهرون وذكرا للمتقين وهذا مبارك انزلنه ابرهيم
علمين عكفون عبدين ضلل اللعبين السموت ذلكم من الشهدين
جذاذا هذا الظلمين ابرهيم ءانت هذا يابرهيم هذا فسئلوهم
الظلمون ماهؤلاء قلنا ينار وسلما ابرهيم فجعلنهم ونجينه
بركنا للعلمين اسحق صلحين وجعلنهم ائمة الخيرت الصلوة
الزكوة عبدين اتينه ونجينه الخبئث فسقين وادخلنه
الصلحين فنجينه ونصرنه باينتنا فاغرقنهم وداود وسليمن
اذ يحكمن شهدين ففهمنها سليمن داود فعلين وعلمنه شكرون
ولسليمن الريح بركنا علمين ومن الشيطين ذلك حفظين
الرحمين واتينه للعبدين واسمعيل من الصبرين وادخلنهم

الصلحين ذا الظلمت ان لا واكثرها هذا نون نو بيسند
اله سبحنك الظلمين ونجينه وكذلك نحن الورثين
يسرعون في الخيرت خشعين وجعلنها للعلمين هذه فاعبدون
رجعون من الصلحت كفرون وحرم اهلكنها يويلنا من هذا
ظلمين واردون هؤلاء خلدون اولئك فيما دوجه
خلدون وتتلقهم الملئكة هذا الكتب فعلين الصلحون
هذا لبلغا عبدين وما ارسلنك للعلمين الهكم اله
قل رب قال الرحمن سورة الحج يايها سكرى بسكرى ولكن
شيطن من تولاه يايها خلقنكم مانشاء الى لكيلا يعلم ذلك
يحي ولا كتب القيمة ذلك بذلك ذلك الضلل الصلحت
الانهر ثم ليقطع باسكان لام يك كلمه باشد واكثر برقمر
وقف كنند بان ابتدا ازثم باين كرد وكذلك انزلنه ايت

بينت والصابئين وبالف يين شايد والنصرى القيمة

السموت هذان خصمان الصلحت جنت الانهر ولولوا جعلنه

لابرهيم ان لا تشرك للطائفين والقائمين معلومت

ثم ليقضوا باسكان لام يك كلمه باشد ذلك حرمت ذلك

فالهكم اله والصبرين والمقيمي الصلوة رزقنهم جعلنها

كذلك سخرنها دماوها ولكن كذلك هدىكم يدفع و

باالف يين يقتلون ولولا دفع الله وصلوت ومسجد مكنهم

الصلوة الزكوة ابرهيم واصحب للكفرين فكاين اهلكنها

ولكن وكاين يايها الصلحت اٰيتنا معجزين اولئك اصحب

الشيطن الشيطن اٰيته الشيطن الظلمين لهاد الصلحت

في جنت باٰيتنا فاولئك الرزقين ذلك ايلج

في اليل ذلك وان ما في السموت احياكم يحييكم لكفور اكو

خواهند باالف القيمة ذلك في كتب ذلك سلطنا للظلمين

اٰيتنا بينت اٰيتنا افانبئكم ذلكم يايها الملئكة يايها

اجتبىكم ابرهيم سمىكم وفي هذا الصلوة الزكوة مولىكم

سورة المومنون الذين هم في صلوتهم خشعون والذين

هم للزكوة فعلون والذين هم حفظون ذلك فاولئك

العدون والذين هم لامنتهم رعون والذين هم

على صلوتهم اولئك الورثون خلدون سللة جعلنه

عظما العظم انشانه فتبرك الخلقين ذلك القيمة

غفلين فاسكنه لقدرون جنت للاكلين يقوم الله

فقال الملؤا كلمه اول هذا ملئكة بهذا نجىنا الظلمين

مبركا ذلك لاٰيت اخرين الله وقال الملا موضع ثاني

واترفنهم في الحيوة هذا تخرجون ترابا هيهات هيهات

جيا ثنا ونجيا كذبون ندمين فجعلنهم الظلمين تترا وجعلنهم
هرون بايتنا وسلطن علين وبالفتين عبدون الكتب
واوينهما يايها الطيبت هذه فاتقون من ما لصالحا
في الخيرت ان الذين هم والذين هم بايت والذين هم
نجعون اولئك يسرعون في الخيرت سبقون كتب
هذا ذلك عملون يجرون لاتجروا ايتي بما كرهون السموت
بل اتينهم ام تسئلهم خرجا فخراج الرزقين لنكبون رحمنهم احتلهم
اتنا فلا افئدة تذكرا كم يحيي اليل اذا ترابا انا هذا هذا الله
اول السموت سيقولون لله دوم وسيوم در مصاحف
كوفه وحجاز برين صورت نوشته اندودر مصاحف بصره
ومصحف امام سيقولون الله نوشته ات بل اتينهم
لكذبون الا اله ولعلا بالف سبحن علم الغيب فتعلى

تخرج

الظلمين لفتدون السيئة همزت الشيطن صالحا فاولئك
فاولئك خلدون كلحون ايتي شقوتنا ظلمون اخسئوا ولا
تكلمون الرحمين قل كم وقل ان در مصاحف كوفه برين
نهج نوشته است ودر باقي مصاحف بالف قل الغادين
خلقنكم فتعلى الله الا الها الكفرون الرحمين
سورة النور انزلنها وفرضنها ايت بينت مائة
ذلك المحصنت ثمنين واولئك الفسقون ذلك
شهدت الصدقين لعنت الله الكذبين ويدرؤا شهدت
الكذبين الصدقين جاءو بحذف الف امرئ والمحصنت
هذا خابي فاولئك هم الكذبون في ما ذو وجه بهتنا
سبحنك هذا الايت يايها خطوت الشيطن
خطوت الشيطن ما زكى ولكن اولوا الفضل

اولى القربى والمسكين والمهجرين المحصنت الغفلت المومنت
الخبيثت للخبيثين والطيبت للطيبين اولئك يايها ذلكم ذلك
للمومنت اخوتهن التبعين اولى عورت اية المومنون الصلحين
الكتب مما ملكت من مال الله اتكم فتيتكم الحيوة ايت بينت
السموت كمشكوة مبركة الصلوة الزكوة فوقه كظلمت ظلمت
بينهما السموت صفت صلوته السموت من خلله عن من يشاء
اليل لاولى ايت مبينت ذلك اولئك بل اولئك هم الظلمون
فاولئك فاولئك الفائزون البلغ الصلحت ذلك فاولئك
هم الفسقون الصلوة الزكوة وماويهم يايها ثلث مرت صلوة
صلوة ثلث عورت كذلك الايت كذلك ايته التي تبرجت
امهتكم اخوتكم عمتكم خلتكم مبركة كذلك الايت اولئك
الايت السموت فبينهم سورة الفرقان تبرك للعلمين السموت

موتا ولا حيوة هذا افتريه فقد جاءو السموت مال هذا الظلمون
تبرك من ذلك جنت الانهر ذلك خلدين مسولا انتم
هولاء سبحنك ولكن الملئكة وعتو عتوا زوا والف ناشد
الملئكة فجعلنه اصحب الملئكة للرحمن الكفرين يليتني نجعلنه
يويلتى الشيطن يرب ان قومي هذا القران وكذلك
القران كذلك فؤادك ورتلنه جئنك اولئك الكتب
هرون بايتنا فدمرنهم اغرقنهم وجعلنهم للظلمين وثمودا
واصحب ذلك اهذا ارايت اريت الهه هوىه قبضنه
اليل الريح ماء اختلاف لنحيي به صرفنه الكفرين هذا وهذا
ارسلنك اسئلكم السموت الرحمن فسئل الرحمن وما الرحمن
تبرك سرجا فاكرها هذا الف بنوسند اليل الرحمن
الجهلون سلما ذلك الها ذلك يضعف القيمة صلحا

فاولئك سيئاتهم حسنت بايت وذريتنا واجعلنا
اولئك وسلما خلدين يعبؤا دعاؤكم سورة الشعراء
طسم ايت الكتب خضعين الرحمن انبؤا ايستهزءون ذلك
ائت الظلمين يكذبون هرون يقتلون باينا اسرائيل العلمين
الكفرين اسرائيل العلمين السموت الهامن الصدقين للنظرين
هذا الساحر لسحره وجه حشرين سحارا الغلبين ابن لنا
الغلبين الغلبون سجدين العلمين وهرون ءامنتم
ولاوصلبنكم واكرهوا هذرعا ونتوبسنا خطينا حشرين
هؤلاء لغائظون حذرون فاخرجنهم جنت كذلك و
اورثنها اسرائيل ترا الجمعن اصحب سيهدين ذلك نبا
ابرهيم عكفين كذلك افرايتم الاقدمون العلمين يهدين
ويسقين يشفين يحيين خطيئتي بالصلحين واذلفت للغوين

وبا الف بين اين ما والغون وبا الف بين ضلل العلمين
شفعين ذلك فاطيعون نمه اسئلكم العلمين بنوح كذبت
فانجينه الباقين ذلك اسئلكم العلمين جبرين وجنت
الوعظين هذا فاهلكنهم ذلك صلح اسئلكم العلمين
ماهنا امنين زوجت فرهين الصدقين هذه نهين
ذلك اسئلكم العلمين العلمين عدون وبا الف بين
يلوطا القلين وبا الف بين فنجينه الغبرين ذلك اصحب
لئكة فدد صادبنا سئلكم العلمين الكذبين الصدقين
ذلك العلمين علموا واكرهوا هذا علماء بني ورا وبنو نسيل
برقيا س وبجنين د د فا طما سرائيل نزلنه كذلك سلكنه
افرايت افرءيت تعنهم ظلمين الشيطين الهاز يك السجدين
الشيطين كذبون الغون وبا الف بين الصلحت سورة النمل

طس ايت وكتاب بالف مبين الصلوة الزكوة اولئك سوء
وسبحن العلمين يموسى راها يموسى ايت فتفتن اتينا
هذا داود وسليمن وقالا سليمن داود يايها هدهد سليمن
واد النمل يايها مسكنكم سليمن صالحا ترضه الصلحين مساكنكم
الغائبين لاذبحنه بسلطن سبا بنبا الشيطن
يسجدوا الخبء في السموت اله الكذبين بكتبي هذا يايها
الملؤا سه موضع كتب سليمن الرحمن يايها الملؤا تشهدون
وكذلك فطرة بخلاف سليمن اتمدونن اتن الله اتكم
صغرون يايها الملؤا من الكتب راه هذا ءاشكر اهكذا
كفرين ادخلي الصرح سليمن العلمين صالحا فريقن يختصمون
بالسيئة اطيرنا طئركم لصلحون دمرنهم ذلك ائنكم
فانجينه قدرنها الغبرين وسلم الله السموت ذات بهجة

الذين موضع خللها انهرا في ظلمت البر تعلى يدبوا
صدقين السموت ادرك ءاذا ترابا ءانا هذا هذا هذا
صدقين لذو فضل بحذف الف بعد از واو ولكن في كتب
هذا اسائل الذي هم بهدي العمي واكر خواهند بهادي الف
بنويسند ضللتهم بايتنا بايتنا بايتنا جاو بايتي نمـا
ذا الليل ذلك لايت السموت دخرين بالسيئة هذه اتلوا
اينه سورة القصص طسم ايت الكتب نبا علا في الارض
بالف ويستحي ايمة الورثين وهمن واكر خواهند هامن
وحاصل انست كه در حذف الف بعد از ها خلاف است
ودر حذف الف بعد از ميم خلاف نيست وجعلوه و
اكر خواهند بالف فالتقطه وهمن وهامن خاطئين و
بحذف الف نيز اسرا نقرت فؤاد فرغا نقص ون ونريه

ولكن ءاتينه وكذلك يقتتلن هذا فهذا هذا الشيطن
يموسى اقصا المدينة يموسى ان الملا النصحين الظلمين
تذودن احدهما الظلمين احدهما يابت هتين ثمني الصلحين
ذلك اتها من شطي الواد المبركة يموسى العلمين باها
يموسى الامنين فذنك برهنن وملايه فسقين يقتلون برهنن
هرون يكذبون سلطنا بايتنا الغلبون بايتنا بينت هذا
بهذا الظلمون يايها الملا اله فاوقد يهمن واكرخوا هامن
يها من اله من الكذبين فاخذنه فنبذنهم الظلمين وجعلنهم
ائمة القيمة واتبعنهم هذه القيمة الكتب الهدين
ولكنا انشانا ءاتينا ولكنا ولكن اتهم اتك سحرن
تظهرا كفرون بكتب صدقين فان لم يستجيبوا هويه الظلمين
ءاتينهم الكتب اولئك ويدرءون السيئة رزقنهم سلم

لانبتغي الجهلين ثمرت ولكن مسكنهم الوثين اتينا هلكي مسكنهم
ظلمون الحيوة وعدنه متعنه الحيوة القيمة شركاءى هؤلاء
اغوينهم سبحن الله وتعلى اله ارايتم ادعيتم اليل القيمة
اله القيمة اله اليل شركاءى ءاتينه لتنوأ وعمل صلحا لتنوأ ارءيتم
اولى اتيتك قارون ولاتبغ ولا يلقها الحيوة يليت لذو حظ وعمل صالحا
ولايلقها الا الصبرون فئة ويكان ويكانه الكفرون
بالسيئة السيات ضلل الكتب للكفرين ايت الها اله
سورة العنكبوت الم الكذبين السيات لات العلمين الصلحت
سياتهم الصلحت في الصلحين العلمين المنفقين خطيكم
بحملين من خطيهم لكذبون وليسلن القيمة الف سنة
ظلمون فانجينه واصحب وجعلنها للعلمين وابرهيم ذلكم
البلغ يبدي ذلك بدا ينشئ النشاة بايت اولئك يئسوا يبدؤا

مسكنهم

واولئك فانجينه ذلك لايت الحيوة الفينة وانكم
نصرين اسحق والكتب وابينه الصلحين ءانكم العلمين
انكم ايتنا الصدقين ابرهيم هذه ظلمين الغبرين هذه
يقوم حثين وعودا مساكنهم الشيطن وبمن واكر
خواهند وهامن بالبينت سبقين ولكن العلمون
السموت ذلك الكتب الصلوة ان الصلوة الكتب
والهنا والهكم وكذلك الكتب اتينهم الكتب هولاء
باينتا الكفرون كتب لارتاب يك كلمه ايت بينت
باينتا الظلمون عليه ايت بجمع وافراد الايت الكتب
ذلك السموت اولئك هم الخسرون بالكفرين يغشهم يعبادى
فاعبدون الصلحت لنبوئنهم الانهر خلدين العلمين
وكاين سالتهم السموت سالتهم فاحيا به هذه الحيوة

نجهم اتينهم للكفرين سورة الروم الم ولكن الحيوة غفلون
السموت بلقائ ربهم لكفرون بالبينت ولكن اساوا
السوای بايت يبدوا شفعوا اكفرين الصلحت باينتا ولقاى
الاخرة فاولئك فسبحن الله في السموت ويحي الارض وكذلك
اينه اينه ذلك لايت اينه في السموت تسبحون يبدوا في
السموت من ما ملكت فما ذو وجه رزقنكم كذلك الايت
نصرين فطرت الله ذلك ولكن الصلوة فرقوا اتينهم سلطنا
سيئة ذلك لايت فات ذا القربى ذلك واولئك من
ربا واكرخواهند من ربوا ليربوا زكوة فاولئك ذلكم سبحنه
وتعلى عمل صالحا الصلحت لكفرين اينه الريح موضع
اول باثبات الف مبشرت بالبينت يرسل الريح موضع
ثاني بحذف الف من خلله الى اثر رحمت الله يحي الارض

السموت ذلك لايت للعلمين
ايته باليل ذلك لايت ايته
فيحي ذلك لايت ايته صح

ذلك لمحي الموتى بعد العمى واكرهوا هنئ بها ذويا محذوف
باشد دد د يم الحط ضللتهم باينتا كذلك في كتب الله ثمنا
ذلكم في هذا كذلك فاصبر سورة لقمن الم ايت الكتب الصلوة
الزكوة اولئك واولئك اولئك اينتا الصلحت جنت
خلدين السموت هذا الظلمون ضلل لقمن لقمن لابنه
يبنى وفصله يبنى نوا السموت يبنى الصلوة ذلك لاقصد
نوا السموت كتب الشيطن سالتهم السموت في السموت
ولو انما بخلاف كلمت اليل نو اليل ذلك وان نعمت
الله من اينه ذلك لايت نجهم باينتا يايها الحيوة
سورة السجدة الم الكتب العلمين افترىه اتهم السموت
الف سنة ذلك علم وبدا من سللة سويه والافدة
عاذا انا بلقاء ياصودت منرو بنا شد كفرون يتوفيكم

صالحا هديها ولكن لاملئن واكرهوا هنئ لاملان هذا
نسينكم باينتا رزقنهم لايستون بيك واوا الصلحت
جنت فماوىهم بايت وجعلنه اسرائل ايمة باينتا
القيمة مساكنهم ذلك لايت نسوق هذا صدقين مسكنهم
سورة الاحزاب يايها الكفرين والمنفقين الى تظهرون
امهتكم ذلكم لكن امهتهم في كتب والمهجرين ذلك في
الكتب النبين وابرهيم وعيسى ابن مريم ليسل الصدقين
للكفرين يايها الظنونا المنفقون عاهدوا يا اهل سئلوا
مسولا اولئك ذلك يسئلون عن برقياس نظاير شرور اكى
حواهند يسالون بالف راا الموئمنون هذا الصدقين المنفقين
الكتب لم نطوها يايها الحيوة فتعلين للمحسنت ينساء يضعف
ذلك صالحا الصلوة الزكوة ايتن والمسلمن والمومنت

والقنتين والقنتت والصدقين والصدقت والصبرين
والصبرت والخشعين والخشعت والمتصدقت والصيمين
والصيمت والحفظين والحفظت والذكرين والذكرت
ضللا تخشىه زوجنكها لكي لا موضع اول رسلت
ابا احد ولكن النبيين يايها وملئكته من الظلمت سلم
يايها ارسلنك الكفرين والمنفقين اذنهم يايها المومنت
يايها النبي عمتك خلتك التي لكيلا موضع ثاني موصلت
وتوي ذلك يايها نظرين انىه ولكن ذلكم فيستحي يستحي
سالتموهن فسلوهن وراء حجاب ذلكم ذلكم وملئكته
يايها والمومنت يايها ذلك المنفقون اين ما ودوح
يسلك الكفرين خلدين يليتنا الرسولا السبيلا
والعنهم يايها يايها السموت المنفقين والمنفقت و

المشركت والمومنت **سورة سبا** السموت علم الغيب في السموت
ذلك في كتب الصلحت اولئك سعو بحذف الف بعد او او
في ايتنا معجزين اولئك افترى والضلل ذلك داود يجبال
سبغت صالحا ولسليمن الريح دسيت داود في مسكنهم جنتين
وبدلنهم ذلك جزينهم وهل نجزي بركنا امنين بعد
فجعلنهم ومزقنهم ذلك لايت سلطن في السموت من السموت
في ضلل قل لا تسلون ولا تسل ارسلنك ولكن هذا صدقين
بهذا الظلمون صددنكم اليل لا اغلل كفرون ولكن و عمل
صالحا فاولئك جزاء الضعف بما او ات في الغرفت
امنون ايتنا معجزين اولئك الرزقين للملئكة اهولاء
سبحنك ايتنا بينت ما هذا ما هذا ان هذا اتينهم سالتكم
سورة الملئكة السموت الملئكة اولي وثلث وربع يايها

نعمت الله اله يايها الحيوة الشيطن اصحب الصلحت فرا
حرات الريح فسقنه كذلك الصالح السيئات اولئك
اذ وكتب ذلك البحران هذا وهذا ايل اذ وا ايل اذ كم
القيمة يايها ذلك الصلوة ولا الظلمت ارسلنك بايت
وبالكتب ثمرت كذلك العلمو واكرهوا هذا العلماء
برقيا س كتب الله الصلوة ورزقنهم الكتب الكتب باخرت
ذلك جنت ولو لوا كذلك صالحا للظالمين علم غيب السموت
خلئف الكفرين الكفرين ارءيتم اراءيتم في السموت اتينهم
كتبا فهم على بينت الظلمون السموت السيئ سنت
لسنت في السموت ولكن سورة يس غفلون
اغللا فاغشينهم ءانذرتهم الرحمن نحي الموتى احصينه
اصحب الرحمن البلغ ان ذكرتم اقصا المدينة يقوم

من لا يسئلكم ءاتخذ الرحمن ولا تنقذون ضلل بليت
تحمدون يحسرة احيينها جنت عمله سبحن اليل ذلك
قدرنه كالعرجون اليل ذريتهم من ايت ضلل هذا صدقين
يويلنا هذا الرحمن اصحب فكهون ظلل متكون سلم بني
ان لا تعبدوا الشيطن هذا هذه ولو نشاء لمسخنهم مكنتهم
علمنه الكفرين ملكون وذللنها خلقنه يحي العظام
يحيها السموت بقدر الخلق فسبحن سورة والصافات
والصفت فالزجرت فالتليت الحكم السموت شيطن
الى الملاء فاستفتهم امرمن خلقنا انا خلقنهم هذا ءاذا
ترابا بالف وانا داخرون يويلنا هذا يوم هذا فاهدوهم
مسئولون سلطن طغين واكرخاسى بالف فاغوينكم
غوين واكرخاسى بالف كذلك الله انا لتاركوا ائنك

جنت متقلبين للشربين فصرت ءانك ءاذا ترايا
بالف ءانا فراه هذا هذا العملون اذلك جعلنها للظلمين
الشيطين لاكلون فملون واكرخوا هذا فمالون لاالى
الجحيم وبالف نين شايد لا لى الجحيم اثم ونجينه العظيم
واكرخوا ى بالف سلم العلمين كذلك لابرهيم اءيفكا
العلمين فجعلنهم الصلحين فبشرنه بغلم يبنى يابت الصبرين
ونادينه لابرهيم الرءيا كذلك هذا البلؤ المبين وفدينه
سلم ابرهيم كذلك وبشرنه باسحق من الصلحين وبركنا اسحق
وهرون ونجينهما ونصرنهم الغلبين واتينهما الكتب وهدينهما
سلم وهرون كذلك الخلقين سلم الياسين كذلك نجينه
الغبرين وباليل فالتقمه فنبذنه وارسلنه مائة
فمتعنهم فاستفتهم الملئكة شهدون لكذبون سلطن بكتبكم

صدقين سبحن بفتنين صال العلبون سبحن و
سلم العلمين سورة ص ولات الكفرون هذا الهاء
هذا الملاء هذا بهذا هذا انزل السموت دوا الاوتاد ولا صحب
لئكة اولئك هؤلاء داود واتينه اتك نبؤا الخصم تسوروا
داود خصمن هذا بسؤال الصلحت داود فتنه فاستغفر
داود خصمن هذا بسؤال الصلحت داود فتنه ذلك يداود
جعلنك ذلك الصلحت كتب انزلنه مبرك ايته
لداود سليمن الصفنت سليمن والشيطين داخرين هذا
فامنن الشيطن هذا وجدنه عبدنا ابرهيم واسحق اخلصنهم
اسمعيل واليسع هذا جنت متكين قصرت هذا هذا هذا
للطغين وبالف نين للطاغين هذا هذا صالوا هذا
اتخذنهم ذلك اله السموت نبؤا عظيم للملئكة سجدين الملئكة

الكفرين يا بليس العلين دووجه لاملن واكرخواهند لاملأن
اسلكم للعلمين نباه سورة الزمر الكتب الكتب في ما هم
دووجه كذب كفار لاصطفى بل كلمات سبحنه السموت
اليل اليل ثنية امهتكم ظلمت ثلث ذلكم الله اصحب اليل قل يعباد
الذين هذه الصبرون الخسرين القيمة ذلك يعباد فاتقون فبشر
عباد اولئك هديهم واولئك لكن الانهر فتنه ذلك اولئك
فو ضلل كتبا ذلك القيمة للظلمين فاتيهم الحيوة هذا قرانا
شركاء متشكسون سلما لرجل هل يستوين القيمة للكفرين
اولئك ذلك جزاؤا المحسنين واكرخواهند جزاء بريتياس
اسواعبده ومن يهدى الله سالتهم السموت افرايتم افرايتم
كشفت ممسكت يقوم مكنتكم الكتب ذلك لايت السموت
اشمازت واكرخواهند اشمازت اللهم السموت علم في ماكانوا

دووجه لاتقنطوا بل كلمات القيمة سيات خولنه ولكن
سيات هؤلاء سيات ذلك لايت قل يعبادي الذين
يحسرتى الخسرين هدىنى ابتى الكفرين القيمة بمفازتهم السموت
بايت الله اولئك هم الخسرون تامرونى الجهلون الخسرين الشكرين
القيمة والسموت مطويت سبحنه وتعلى السموت الكتب وجاى
در مصحف اندلس بالنبين ايت هذا ولكن الكفرين خلدين
سلم خلدين نتبوا حيث نشاء العلمين الملئكة العلمين
سورة المؤمن حم الكتب الدايت الله وكذلك كلمت اصحب
جنت وذريتهم السيات وذلك ذلكم ايته الكفرون
الدرجت ذو العرش يوم هم برزون لدى الحناجر تجزى
ميان الف ويا لدى الحناجر كظمين ما للظلمين ذلك
بالبينت باينا وسلطن وهمن واكرخواهى هامن يحرد وچ

الكفرين في ضلل وان بالبينت يقوم ظهرين يقوم في قوم
بالبينت كذلك ايت سلطن اتيهم كذلك يمن بها من السموت
الله وكذلك يقوم اتبعون يقوم هذه الحيوة سيئة عمل
صالحا فاولئك ويقوم النجوة اصحب فوقه سيات الضعفوا
صل
بالبينت وما دعوا الكفرين في ضلل الضر وبرون نبين برا
في الحيوة الظلمين اللعنه اسائل الكتب فاصبر في ايت سلطن
اتيهم يبلغيه السموت ولكن الصلحت ولكن دخرين في الا المسى الابل
لذو فضل ولكن ذلكم الله كذلك بايت من الطيبت ذلكم قرءانا
العلمين الله العلمين لبينت العلمين تواب بالغيب يحي في ايت
الله بالكتب الاغلل والسلسل اين ما كنتم كذلك الكفرين
ذلكم خلدين فاصبر انه ايت الله بالبينت داوه باسنا
سنت الله الكفرين سورة الاعراف حم الرحمن كتب اياته

قرانا عملون الحكم الطالمن كوة كفرون الصلحت قل انكم ذلك
العلمين ايتنا فقضهن سبع سموت بابثات الف بعلى و او
حمين موضع ات ذلك ملئكة كفرون باينا غشت في الحق
فهدينهم ولكن وذلكم اردكم الخسرين خسرين لهذا والغوا
اسواذ لك جزاء بايتنا ادنا الذين بيك لهم اضلنا الملئكة
اولئكم في الحيوة وعمل صالحا ولا السيئة يلقها ذو حظ من
الشيطن ايته اليل باليل لا يسمون ايته احياها المحي الموتى
ايتنا ام من ياتي ليقمة لكن لذو مغفرة وذو عقاب جعلنه
قرانا ايته ءاعجمي اولئك الكتب من عمل صالحا من ثمرات
شركاى اذ ذلك لا يئم اذنه هذا لي ونا قد ودعا اريتم
اديلم ايتنا من لقاء انهم سورة الشورى حم عسق كذلك في
السموت والملئكة وكذلك قرانا ولكن والظلمون يحي الموتى

ذلكم السموت يذرؤكم السموت ابرهيم الكتب فلذلك من كتب
الكتب ضلل امرطهم شركوا الظلمين الظلمين الصلحت فى روضت
الجنت ذلك ذلك الصلحت اسئلكم حسنا ويمح الله بكلمته
السيات الصلحت والكفرون ولكن ومن ايته السموت ومن
ايته الريح فيظللن ذلك لايت فى ايتنا الحيوة كبرما غضبوا
الصلوة رزقنهم وجزاؤ سيئة عفا الظلمين فاولئك
اولئك ذلك الظلمين داوا وترىهم خشعين الخسرين
القيمة الظلمين ارسلنك البلغ السموت من نشا بى واد
سورة الزخرف حم والكتب جعلنه قرانا الكتب ولئن
سالتهم السموت مهدا كذلك لتستوا سبحن هذا جزاء
واصفكم للرحمن ينشوا واكرهوا ابى يشابه قبل الملئكة
الذين هم عبد الرحمن اشهدوا ويسلون الرحمن ما عبدنهم

بذلك اتينهم كتبا وكذلك قل ولو كفرون ابرهيم براهولا
هذا كفرون هذا رحمت ربك فى الحيوة درجت ورحمت
ربك بالرحمن يكون ذلك الحيوة الرحمن شيطنا جاءنا
يليت نذ ظلل وعدنهم تسلون وسل الرحمن بايتنا وملائه
رب العلمين بايتنا واخذنهم يايه السحر بهتيوم وهذه الانهر
هذا اسورة الملئكة فمثين فاغرقنهم فجعلنهم للاخرين
ءالهتنا وجعلنه اسرائل ولو نشاء ملئكة واتبعون هذا
الشيطن بالبينت فاعبدوه هذا يعباد واكرهوا ابى يعبادى
بايتنا تشتهى الانفس واكرهوا ابى تشتهيه واين ربنا مصاحف
شام وسينه ات خلدون ظلمنهم ولكن الظلمين يملك
مكثون جئنكم ولكن كرهون ونجويهم للرحمن العبدين سبحن
السموت يلقوا يومهم الداله وتبرلنا السموت ولئن سالتهم

يرب هولاء سلم سورة الدخان حم والكتب انزلنه مبركة
السموت اله يحي ويميت فارتقب هذا كشفوا وان لا تعلوا
بسلطن هولاء جنت فكهين كذلك واورثنها اخرين اسرائل
اخترنهم على العلمين واتينهم من الايت بلؤا هولاء صدقين
اهلكنهم السموات لعبين ما خلقنهما ولكن شجرت هذا ذق
جنت متقبلين كذلك وزوجنهم امنين ووقيهم ذلك
يسرنه سورة الجاثية حم الكتب السموت لايت اليل
فاحيا الريح ايت ايت الله وايته ايت الله ايتنا
اولئك هذا بايت السموت ذلك لايت صالحا اسرائل
الكتب ورزقنهم من الطيبت وفضلنهم على العلمين
واتينهم بينت القيمة جعلنك الظلمين هذا اليت
الصلحت محياهم السموت افرايت افرءيت الهه هويه

غشوة حياتنا ونحيا بذلك ايتنا بينت قالوا صدقين
يحييكم القيمة ولكن السموت كتبنا هذا كتبنا الصلحت ذلك
ايت سيات ننسكم هذا وما ويكم نصرين ذلكم ايت
الحيوة السموت رب العلمين في السموت سورة الاحقاف
حم الكتب السموت ارايتم اروني في السموت ائتوني بكتب
هذا اثرة صدقين القيمة غفلون كفرين ايتنا بينت
هذا افترىه ارايتم ادريتم اسرائل الظلمين هذا كتب وهذا
كتب اولئك اصحب خلدين احسانا وفصله ثلثون صلحا
ترضيه اولئك سيايهم في اصحب اتعدنني يستغثن
ماهذا اولئك خسرين درجت اذهبتم طيبتكم في حياتكم
الصدقين ولكني اريكم ادويتم هذا الامسكنهم كذلك
مكنهم ان مكنكم وافئدة افئدتهم بايت الله الايت ولك

يقومنا كنا يقومنا اولئك فى ضلل السموت بقدر يحى الموتى
هذا بلغ الفسقون سورة محمد الصلحت سيماتهم ذلك
كذلك ذلك لانتصر يلكم كلمه ات ولكن ليبلو قتلوا
يايها ذلك وللكفرين ذلك الكفرين الصلحت جنت الانهر
وكاين اهلكنهم انهر ما انهر للشربين وانهر الثمرت
خلدا اولئك واتيهم تقويهم ذكرىهم الله والمومنت مثويكم
اولئك الشيطن ذلك الملئكة ذلك ولو نشاء لاريكم
بسيمهم المجهدين والصبرين ونبلوا يايها الحيوة ولا يسئلكم
ان يسئلكموها هانتم هولاء الفقراء سورة الفتح
السموت والمومنت جنت الانهر خلدين سيئاتهم ذلك
المنفقين والمنفقت والمشركت السموت ارسلنك
فاستغفر لنا ذلك للكفرين السموت كلم الله كذلكم

اولى جنت الانهر هذه لو لو امومنت تطؤهم الرويا ا مؤمنين
ذلك ترىهم سيماهم اين موضع بالف مكتوبت شطه الصلحت
سورة الحجرات يايها اولئك من وراء الحجرات
يايها بنباء ندمين ولكن اولئك الرشدون طايفتن
احدىهما يايها بئس الاسم باين شكل هى سوم ات وحركت
لام ازجهت النقاء ساكنين ات ندحركت منقوله واكثر
بر بئس وقف كنند ابتدا بهمزه وبلا مجردين روا باشد
واول اولى ات وشيخ برهان الدين اين را عادم الابهام
نهاده ومثل الاخره را عارض مفارق معدد روايت نفرموده
بينهما نبئت فاولئك هم الظلمون يايها خلقنكم وجعلنكم
اتقىكم ولكن اولئك هم الصدقون فى السموت صدقين السموت
سورة ق ق الكفرون هذا ءاذا ترابا بل

ذلك كذب بينهما وذينها ملحنها بركا جنت بسقت
كذلك واصحب الايكة افعيينا المتلقين ذلك ذلك
هذا هذا الها فالقنه ولكن في ضلل هل امتلئت در
مصاحف معظم عراقيين اث ودبوا في امتلات بر قابي
هذا الرحمن بسلم ذلك ذلك السموت ايلينا دالمناد
ذلك يحي ويميت ذلك **سورة الذاريات** والذريت
فالحملت فالجريت فالمقسمت الخرصون الذين هم سهون
واكتحولي ساهون بالف يسلون يوم هم هذا في جنت
اخذين ما اتهم ذلك اليل ايت اتك ابرهيم سلما
سلم بغلم كذلك ارسلنه بسلطن سحر موضع اول ذو حرت
بحذف الف واثبات الف فاخذنه فبذنهم الصعقة تبقين
بينهما بايد بدعيا فرشنا المهدون الها كذلك سا حر

ام يجنون موضع ثاني بالف باثبات الف باشد البنه طغون ولكن حواص
طاغون بالف ذو القوة اصحبهم **سورة والطور**
وكتب الذين هم هذه في جنت فكهين اتهم وقيهم
متكئين وزوجنهم ذريتهم هدوا النهم امدى وامددنهم
يتنزعون وباثبات الف ينن شايل لولوا وقتابنمت
ربك بهذا طغون وباثبات الف نين طاغون صدقين الخلقون
السموت المصيطرون بسلطن تسلم اله بسحن يلقوا ذلك
ولكن واصبر ليل **سورة النجم** ذو مرة ثم دنى ما راى
افتمرونه لقد راى اين دو موضع بيا لام الفعل بكتب يت
ايت افرايتم افرايتم اللت ومنوة سلطن في السموت الملكة
عن من تولى الحيوة ذلك في السموت كبرا اللمم امتكم افرايت
افرءيث وابرهيم ثم يجزيه واحيا النشاة عادا الولى وثمودا

نعشها هذا ازفت هذا سمدون سورة القمر
من الانباء فما تغن يدع الداع خشعا الكفرون هذا ونذر
وحملنه تركنها الخى ضلل الهى سلوا فارتقبهم وان صطر
نجيهم كذلك باينتنا فاخذنهم اولئكم في ضلل خلقنه
في جنت سورة الرحمن الرحمن يسجدن دو العصف تكذبن
مجموع دين سوره اكرها هند بعد ازبا الف نثنيه خلق كنل
واكرها هند اثبات كنل الثقين لا يبغين اللولوا المنشت
ذوا الجلل يسله السموت ايه الثقلن يمعشر السموت بسلطن
فلا تنتصران لا يسئل بسيمهم هذه جنتن عينن تجرين
زوجن متكين وجنى وحد بعضى مواضع بالف كانه ان
واحد يا ات وقياس عربيت ينزاينت قصرت هل جزاء
جنتن مدهامتن عينن نضاختن خيرت مقصورت تبرك

اسم ذي الجلل سورة الواقعة ثلثة فاصحب ما اصحب واصحب
المشئمة ما اصحب المشئمة والسبقون السبقون اولئك
في جنت متكين متقبلين اللولوا سلما سلما واصحب ما
اصحب انشانهن فجعلنهن لاصحب واصحب ما اصحب ذلك
اءيذا ترابا بالف اءانا فمالون واكرها في فملون بحذف الف
فشربون هذا خلقنكم افرايتم افرءيتم ءانتم الخلقون في
ما لا دووجه النشاة الزرعون نجعلنه ءانا جعلنه
انشاتم المنشون جعلنها باسم بمواقع واكرها في بمواقع
بالف في كتب رب العلمين افبهذا ولكن صدقين وجنت
نعيم من اصحب فسلم من اصحب هذا باسم ربك
سورة الحديد السموت السموت يحي ويميت السموت اولئك
من ذا فيضعفه والمومنت بشركم جنت الانهر خلدين

ذلك المفلحون والمفلحت فالمنوا ولكنكم ماويكم
مولىكم الكتب فسقون يحي الارض لايت والصدقت
يضعف اولئك بايتنا اولئك اصحب الجحيم فزينة الحيوة
ذلك ذو الفضل كتب نبراها ذلك لكيلا اتيكم بابينت
الكتب وابرهيم ذريتهما والكتب فسقون بعيسى ابن
وانجيله ما كتبنها فاتينا فسقون يايها لئلا الكتب
ذو الفضل سورة المجادلة يظهرون امهتهم امهتهم
الا الى يظهرون ذلكم وللكفرين ايت بينت وللكفرين
احصه السموت ثلثة ذلك اين ما القيمة ويتنجون
ومعصيت يايها فلاتتنجوا ومعصيت وتناجوا بالشات الف
الشيطن يايها في المجلس درجت يايها نجيكم ذلك
ءاشفقتم نجيكم صدقت الصلوة الزكوة اولئك اصحب

خلدون الكذبون الشيطن فانسيهم اولئك الشيطن
الشيطن الخسرون اولئك اولئك جنت الانهر خلدين
اولئك سورة الحشر السموت الكتب فاتيهم ياولي ذلك
الفسقين ولكن واليتمى والمسكين كي لا اتكم نهكم
المهجرين اولئك هم الصدقون تبوءوا الدار يوق شح فاولئك
جاوا الكتب لكذبون ذلك من وراء ذلك الشيطن
العلمين خالدين وذلك جزاوا الظلمين يايها انوا الله
فانسيهم اولئك الفسقون اصحب او اصحب اصحب هذا
الله علم الرحمن الله السلم سبحن السموت سورة الممتحنة
يايها مرضاتي القيمة ابرهيم انا برءوا ابرهيم لاينهكم انما
ينهكم فاولئك الظلمون يايها المؤمنت مهجرت مؤمنت
وسئلوا وليسئلوا ذلكم يايها المؤمنت ان لا يشركن يايها

يئسوا يئس من اصحب سورة الصف السموت يايها يقوم
الفسقين يبني اسرائل بالبينت هذا الظلمين ليطفئوا
الكفرون يايها ذلكم جنت الانهر ومساكن جنت ذلك
يايها للحوريين الحواريون اسرائل فايدنا ظهرين سورة
الجمعة السموت في الاميين ايته الكتب ضلل ذلك
ذو الفضل بايت الظلمين يايها صدقين بالظلمين ملقيكم
علم يايها الصلوة وذروا الصلوة الرزقين سورة المنا
فقون المنفقين المنفقين لكذبون ذلك المنفقين
السموت ولكن المنفقين ولكن المنفقين يايها ذلك
فاولئك الخسرون من ما واكن خيار رزقنكم الصلحين
يوخر سورة التغابن السموت السموت السموت بذات ذلك
بالبينت واستغنى الله وذلك ذلك صلحا سيئاته

جنت الانهر خلدين ذلك بايتنا اولئك اصحب خلدين
بها لبلغ الله يايها يوق شح فاولئك يضعفه علم
سورة الطلاق يايها ذلك ذلكم والى يئسن ثلثة
والى واولت ذلك سيئاته اولت حمل واتمروا اتيه
اتها فحاسبنها وعذبنها ياولي ايت بينت الصلحت من
الظلمت صلحا جنت الانهر خلدين سموت سورة التحريم
يايها مرضات مولكم هذا تظهرا عليه
وجبريل وصالح والملئكة ذلك مسلمت مؤمنت قنتت
تيبت عبدت سيحت ثيبت يايها ملئكة يايها يايها
سيئاتكم جنت الانهر يايها والمنفقين وماويهم امرات
نوح وامرات صلحين بامثات الفخانتهما وقيل ادخلا
الداخلين امرات فرعون الظلمين ابنت عمرن بكلمت وكتبه

من الهنتين سورة الملك تبرك والحوة سبع
سموات الرحمن تفوت وجعلنها للشيطين كالفي دوة
سالمم ي في ضلل في اصحب لاصحب انتم صعت الرحمن هذا
الرحمن الكفرون هذا انشاكم والافدة ذراكم هذا من قبل
هذا ارايتم ادعيتم الكفرين الرحمن في ضلل اريتم واكرجاء
بالف باتيكم بدعيا ذلك دان كان
ايتنا بلونهم اصحب صرمين ان لا قدرين سبحن ظلمين
يويلنا طغين وبالف نين رغبون كذلك جنت كتب
القيمة سلم بذلك ام لهم شركاء صدقين سلمون بهذا
ام تسلهم فاصبر ان تدركه فاجتبيه الصلحين للعلمين
وثمنية والموتفكت بالخاطئة طغا
الماء حملنكم ثمنية كتبه هاوم كتبيه هنياء كتبه يليتني

كتبيه يليتها سلطنيه مهنا الخطون واكرخواي الخاطون
العلمين حجزين الكفرين باسم
سال للكفرين الملئكة الف سنة ونريه ولا يسل توبه
الذين هم على صلوتهم والذين هم حفظون ذلك فاولئك
العدون واكرجاى العادون لامنتهم رعون وبالف شين
يشهدتهم على صلوتهم اولئك وجنت فمال الخلفهم المشرق
والمغرب لقدروطيفوا ذلك يقوم
دعاني جنت انهم سبع سموت الظلمين الا ضللا اخطيتهم
الكفرين والمومنت الظلمين قرانا
تعلى فوجدنها ملئت الان اين موضع بلام الف ث
الصلحون ذلك القسطون فاولئك القسطون لاسقينهم
المسجد قل انما بلغا ورسلته خلدين علم الغيب رسلت

يايها الیل ناشیئة الیل ام الد فاخذ

هذه الیل الیل ان لن الصلوة الزکوة

يايها فذلك على الكفرين لا اتينا هذا هذا اصحب ملیکة

الكتب والكفرون كذلك والیل اصحب جنت اننا

اليقين الشفعين   القيمة الن نجمع قد دين

لیل القيمة ينبوا واكرخواى يبنا برقيا س قرانه ولكن ذلك

انيحى الموتى   فجعلنه هدينه للكفرين سلسلا

واغللا فوقهم ذلك ولقيهم وجزيهم متكين ظللها قوا ريرا

قواريرا لولوا دايت عليهم وسقيهم هذا فاصبر اسم الیل

فاسجد هولاء خلقنهم هذه والظلين

والمرسلت فالعصفت والنشرت فالفرقت فالملقيت كذلك

فجعلنه القدرون شمخت واسقينكم ذى ثلث اللهب جملت

هذا هذا جمعنكم فى ظلل هنيا كذلك

الذى هدا وخلقنكم الیل المعصرات وجنت للطغين واكو

خواى بالف لبثين بايتنا احصينه كتبا ولا كذابا السموت

الرحمن والملئكة الرحمن ذلك انذرنكم يده يليتنى تربا

والنزعت والنشطت والسبحت فالسبقت

فالمدبرات ءانا واذا نخرة انك نا ديه بالواو فا دينه ذلك

ءانتم تبهها فسويها ضحيها دحيها ومرعيها ادسها الحوة

يسئلونك مرسيها ذكريها منتهيها يخشيها ضحيها امرى

اولئك   الموؤدة بيك واو سيلث

الجوار والیل راه بضنين شيطن للعلمين رب العلمين

يايها فسوك الخفطين كتبين

كالوهم بك كلمه ات اوو وزنوهم بك كلمه ات اولئك

العلمين كتب كتب اثما لها لو اهذا كتب عليين بدويانق يسقيد

كتب خمة ذلك فليتنا من المنافقون فكيين هولا حفظين

يايها فملقيه كتب كتبه والليل الصلحت

اصحب السموت والمومنت الصلحت جنت الانهر ذلك ذو العرش

اتك حم من ماء الكفرين سنقرئك ان نفعت

الحوة هذا ابرهيم انت بمصيطر والليل ذلك

لذى حجر جابوا بالواد لبالمرصاد ابتلىه ولا تحضون وجاى يومئذ

يليتنى لحياتى يايتها المطمئنة فى عبدى

بهذا وهدينه فلا اقتحم او اطعم اولئك اصحب بانيا لم اصحب المشئمة

وضحها تلها جليها والليل يغشها بنها طحها سويها و تقويها

ذكها دسها بطغويها اشقيها واسقيها فسويها عقبها

والليل للهدى للاخرة لا يصلها

والليل ودعك وللاخرة فاوى فانصب فارغب

وهذا ددد نرسفلين الصلحت الحكمين

ما بم داه ارايت بخلاف هرسه لنسفعا خاطئة سندع

انزلنه الملئكة سلم الكتب الكتب الصلوة

الزكوة وذلك الكتب خلدين اولئك الصلحت اولئك

جزاؤهم جنت الانهر خلدين ذلك والعديت فالمورت

فالمغيرت ذلك هاويه ما هيه حاميه الهكم

ثم لتسئلن الصلحت الافئدة باصحب ليلاف اكرم

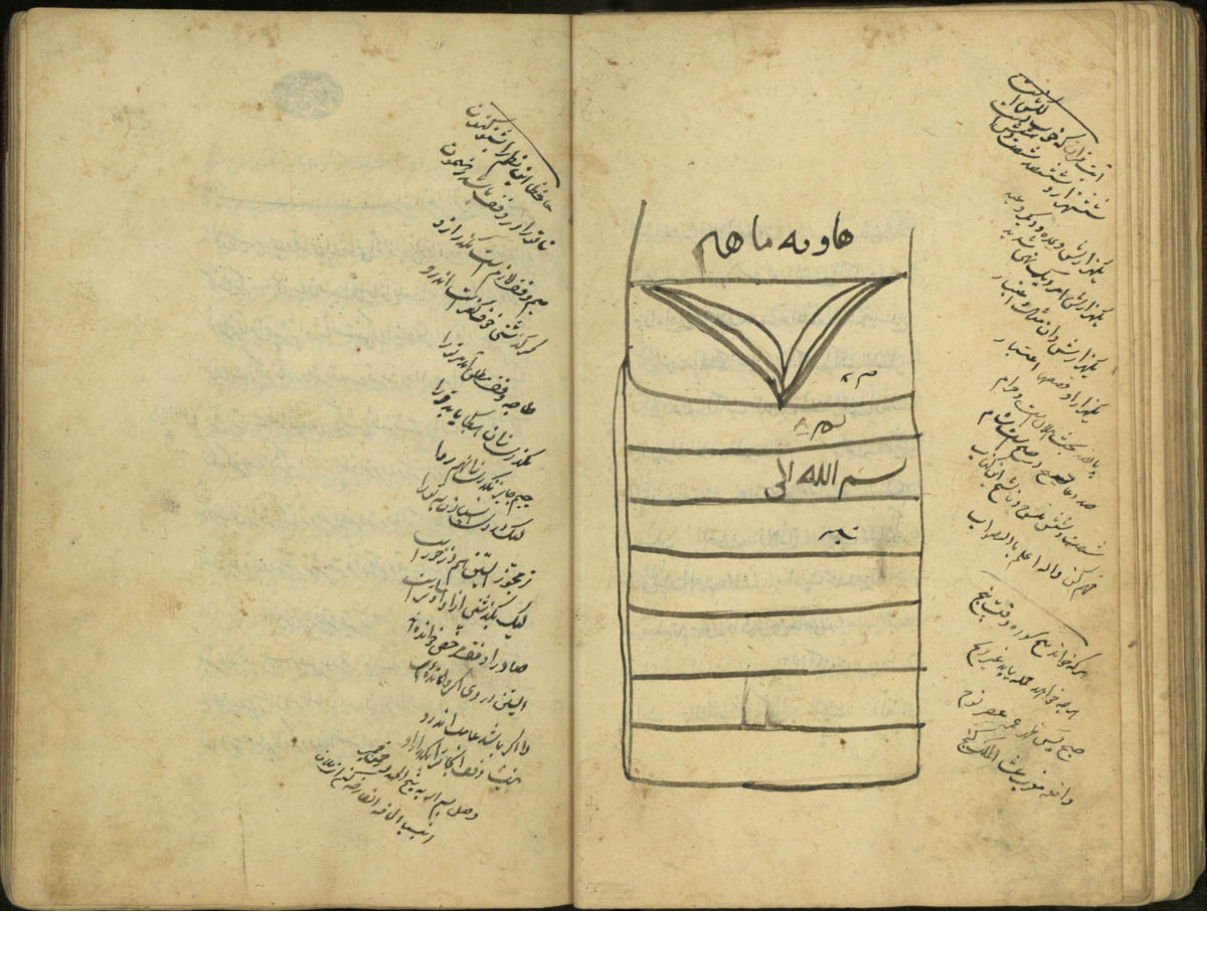
خاى ليلفا لفهم هذا اديت بدو وجه الذين هم

عن صلوتهم سهون ولكم خواى ساهون

اعطينك شانئك يايها الكفرون عبدون

ورايت حمالة الحطب كفوا النفثت الله تمت

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد و سپاس بی حد و قیاس پادشاهی را که از جنس مخلوقات نوع انسان را بتفضیل و لقد کرمنا برگزید و از آن میان صنف اهل ایمان را خلعت اصطفا بپوشانید و حمله قرآن و عمله فرقان را بتمیز تمام از ایشان مستثنی گردانید و هزاران هزار صلوات نامیه و تحیات زاکیه نثار روضه مقدسه و قبه منوره آن رسول نبی امی عربی که از جهت دفع ارتیاب مبطلان بیمن مبارکش خط ننوشت و بالاته کلام شافی کافی زنگ کفر و صدا شرک از آینه آفاق بزدود و درود و تحیت بر آل و اصحاب او که هر یک در میدان براعت و کتابت و مضمار فصاحت و خطابت محلی حلیه فضل و محرز قصبه سبق بودند و در تقویت شریعت غرا و قلع و قمع بدعه سودا ید بیضا نمودند وابانه دلیل

اما بعد چنین گوید فقیر حقیر جانی اضعف عباد الله طاهر حافظ اصفهانی بصره الله بعیوب نفسه و جعل یومه خیرا من امسه که چون بتوفیق حق سبحانه و تعالی از برای مهمی ضروری از دار الامان اصفهان بدار السلطنه هراة رحلت کرد و بشرف بساط بوسی بارگاه گردون اشتباه حضرت سلطنت پناه سلطان اعظم

منبوع

منبوع سلاطین عرب و عجم حامی الشریعة الغراء ماحی البدعة السوداء ممهد مناهج العدل والسداد منهدم مناهج الظلم والفساد ظل الاله بارضه رب ارض عنه و ارضه معین الحق والشرع والدین ابوالنصر شاهرخ بهادرخان خلد الله ملکه و سلطنته و افاض علی العالمین بره و احسانه دریافتم بمرور ایام مطالعه نسخه چند از مصاحف وی بار را دست داد و فی الواقع غلط بسیار چه در رسم و چه در تعیین و تعداد آیات و سر سورتها و اخماس و اعشار الی غیر ذلک روی نمود و بعضی از انها که آثار حک و اصلاح ظاهر بود و استادی معتبر که در ان بلده سالها دم از استادی و براعت و مهارت درین فن زده بر ان گذشته و بزعم خود آنرا بطریق تمام اپیش کرده بچندان بی رسمی در ان بظهور رسانیده بود که وصف توان کرد مثل آنکه در سوره انبیا علیهم الصلوة و السلام در کلمه ضیاء و ذکرا للمتقین الف مبدل از همزه را بیا تصویر کرده بود و از جهت ضبط این بدعت سیئه گفتم تا آنرا یاد گیرند و ترک عمل کنند و تا قیامت این باطل استقرار یابد والعیاذ بالله و اینست شعر

ضیاء و ذکرا قبل للمتقین قل . لدی الانبیا بالیاء

وجه در اعراب

منه

شده الرسم مرسلا. وهمچنین در نوع ذا الذی بعد از ذال الف را حک کرده بود

وبعوض ان یا نوشته و این اقدام مستلزم افترا است بر صحابه کرام رضوان

الله این ضعیف چون مدتها مدید است که خدمت استادان کرده و در بنا

فن زحمت بسیار کشیده و بحمد الله از دقایق و اسرار آن بهره یافته این حال

مشاهده کرد طاقتش طاق شد بعرض پادشاه عالم پناه رسانید که در

مصاحف بلده غلطات واقع است اگر فرمان مطاع بران جمله نفاذ یابد

که مصحف باین کمینه دهند تا بران بگذرد و مواضع غلط را اصلاح کند و

حفاظ و نساخ از ان انتفاع گیرند و من بعد در کتابت مصحف غلط و خبط

واقع نشود ان شاء الله صواب باشد حضرت عالم پناه لا زال محفوظا بنا بید

الله اصغا نمود و باحضار مصحفی اشارت فرمود چون این فقیر حقیر در ان

نظر کرد و بتتبع و تفحص ان مشغول شد ستم و اغلال ما لا مال یافت

خاصه در نقط و شکل حروف پس در اصلاح ان سعی بلیغ نمود و بقرائة

عاصم مختوی بر روایت حفص که درین بلاد بلکه در معظم ممالک عجم بان مشغول اند

تصحیح کرده شد نه بر رسم مصاحف قدیم چون برای پیشوا و طور و طرزی

دیگر دارد

دیگر دارد و اگر کسی خواهد که بران و تیره سلوک کند بیانی خالص باید و نیتی

صادق با شخصی که باین علم موسوم باشد و مشار الیه و معتمد علیه و عارف بطرق

و طبقات رسم و همین اقوال و روایات بر طبق کتب معتبره که استادان

این فن تصنیف کرده اند مطابق مصاحف ائمه که باجماع در زمان صحابه

نوشته شد در وقت خلافت حضرة علی مرتضی علیه افضل الصلوات و اکمل

التحیات و سلف صالح از تابعین و من بعدهم اتباع کرده اند و از ائمه ثقاة

بما رسیده مثل امام ابو عبید قاسم بن سلام و حافظ ابو بکر انباری و حافظ

ابو عمرو الدانی و بعد ازان مثل جهنی و ابی داود و سلیمن بن نجاح و ابو

القاسم الشاطبی و ابو الحسن السخاوی و ابو عبد الله الشریشی صاحب رجز که

مسما است بمورد الظمآن مصحف بنویسند و این نه کار هر دون القلیلین

است که بنقل از مصاحف قابلیه اکتفا کنند و انرا رسم مصحف قدیم نام

نهند و هر کجا قولی و نقلی مردود یا ضعیف که قائل ان مجهول یا مجروح باشد یا منفرد

استعمال کنند و بان تبجح نمایند مثل حذف الف و حک ان بعد ذال و را و واو

آورد و اثبات ان بعد از ذو و اجب الاعاجیب آنکه در مصحفی که اصلا بر طریقه

ابو بکر رزین و داود
مع

رسم نوشته اند این عمل بکار رمی و رندبل بر رسم مصاحف که ایمه و علما و نقاد سلف
غیر از ملک تجویز فرموده اند کتابت ان و رخصت داده اند از برای تعلیم
و تعلم خیر قرون صحابه و تابعین رضی الله عنهم اجمعین و درین ضرب نیز
اتفاقا کتابت بسیاری از کلمات مطابق مرسوم صحابه واقع شده
مثل کتابت بسم الله الرحمن الرحیم و هذا و هؤلاء و ذلک و بابش مثل ذلکما
و ذلکم و لکن و اله و یوم القیمة و ما نشروا و نبئکم بخبر و اولوا العلم
و اولی الابصار و اولئک و الصلوة و الزکوة و مستهزءون و یا ایها
در اکثر مصاحف و نباءو و ماءو و اشباه ان و فاتوا و اتوا و امروا
و فاحیاکم و اکثر ذوات الیاء متطرفه که از برای خره و کسای ممال می شوند
خواه متصل بضمایر باشند و خواه نه مثل هدیٰ و فبهدیهم و هدیٰ و
و اشتریٰ و استویٰ و فسویهن و اتیهم و مثل حذف الف از سموات
و ابرهیم و اسمعیل و اسحق و سلیمن و هرون و لقمن و حذف
واوین از مثل یستون و وری و داود الغاون و برؤسکم و یدرون
و مثل حذف الف از راک و رآه و راها و رالقمر و اخوات مثل آن

د ظ
احدی الواوین

اش و التزام رفت که در ان مصحف مجید هر چه موافق رسم اصلی صحابه
باشد همچنان بحال خود رها کنند و هر چه در غیر موافق چیزی که ضرورة باشد انرا
موافق ساختن باز و مثل حذف الفات از حرف ندا و وصل یا بنداء
که از جمله ضرورات است مثل یادم و یابرهیم و یاموسی و یعیسی و یهرون
و یشعیب و یداود و ینوح و یهود و یصالح و یذا القرنین و یقوم و یاخت
و یابت و یبنی و یبشری و یمعشر و یسماء و یارض و یملک و یایها و یفرعون
و یهمن و یویلتی و یحسرتی و یاسف و یلیت و یحسرة علی العباد و غیر اثبات ان
الفات موهم است که از جهت انفصال وقف بران توان کرد و نه چنین
است و مثل رعایت مقطوعات و موصولات و هاءات تانیث که بتاء
مطول نوشته اند و مجمع مفصل خواهد شد انشاء الله تعالی پس چون تصحیح
ان مصحف تمام شد و بسیاری از مواضع مخالف نظایر بود مثل انبؤا
و ینبؤا ام تنبؤنه و ان یطفؤا و لیواطؤا و المنشئن و لا شترین
و لسمائهم و الحمد لله الذی هدانا و نجانا الله و هو مولانا و مرسیها
و رمی ربه یغوا منه و اتانه الکتاب و اوصانی و الحمد لله الذی نجانا و

مولینا مرساها

أنا أن الله وإنه ورا كوكبا ورا القمر وجئنا له اسحق وباسحق ورفع وراء
اسحق وقلنا جا سليمن وبسليمن وجاو اباهم وفائ وثلثمائة وتترى
وتجرون ولا تجروا وتكين تاني الرحمن واذا وقعت وتنوية والشمة ناووا

ومجموع حروف مد را علامة سکون بر سر نهاده بود واین ضعیف
بسیاری را ازان حک کرد لیکن بیش از بیش بود و بعضی را بحال فرود
گذاشت وکتابة همزات نیز مشوش بود با خود اندیشه کرد که مبادا
که بعضی برین وقوف یابند وگویند این چه تصحیح است که هنوز این کلمات
را برین نسق گذاشته و مجال زبان درازی و تشنیع یابند
سزاوار دید یک دو جزو بیاض را تسوید کردن در بیان آنچه مصاحف
صحیحه بران وجه رسوم است وتنبیه بر مواضع مختلف فیها تا هر که در ان نظر کند
طریق رسم را بشناسد و اگر مصحفی بمطالعه او رسد بداند که کدام کلمه
موافق است و کدام مخالف و این مختصر را منهل العطشان فی رسم
احرف القرآن نام نهاده شد و بر سبیل تقدمه نثار مجلس حضرت سلطان
کامکار ملاذ خواقین رفیع مقدار خلد الله سلطنته ونشرها الاقطار الی یوم القرار

باقصیده

با قصیده طاهر و منضم ساخته تا آن در بیان قراءة بحرا منظوم باشد
و این در بیان رسم بپاره منثور امید که بخلعت قبول مزین و محلی گردد بخلعت
و درین مختصر التزام رفت که آنچه حافظ ابو عمرو دانی در کتاب مقنع
و امام ابو القسم الشاطبی رحمهما الله در عقیلة اتراب القصائد آورده اند
از رسم ماثور مشهور ثبت رود چه اعظم و اجل رسوم درین کتابین مندرج است
و چیزی که شیخ ابو داود که تلمیذ حافظ ابو عمرو است و شیخ امام شاطبی
در کتاب تنزیل که مصنف وی است آورده که در کتابین نیست اشارة
بان کنم و بعضی از آنچه شیخ در کتاب مصنف نیز بیاورد چنانچه از جزرة مقنع
مورد الظمآن که اجمع کتابیست درین فن ثبت کرده شود ان شاء الله تعالی
فاقول وبالله التوفیق بدانکه علم رسم مصاحف چیزیست نفیس است
و علاقه معرفت وی اولی الابتغاآت از برای آنکه خیر القرون اقامة
اقامة اصول آن کرده اند و هر طرزی و طریقی که صحابه عظام رضوان
الله علیهم در وی بعمل آورده اند بصورة بسته مثل تجرد حروف
از نقط و شکل و حذف و اثبات و ابدال بعضی از حروف ببعضی

محض ثوابت مبنی وفور علم وفضل عظیم وفهم ثاقب در تحقیق هر علمی خاصه
در علم بجا صحابه را رضوان الله علیهم فسبحان فی اعطا سهم وفضلهم علی سایر
هذه الامم را اضافه و هم وتعیز در انجه کرده اند شاید وهرکه کرد صواب
نکرد چنانچه شافعی در وصف ایشان میکوید در رساله که زعفرانی ازوی
روایت کرده انچه نصش اینست وقد اثنی الله تبارک وتعالی علی اصحاب
رسول الله صلی الله علیه واله وسلم فی الفضل ما لیس لاحد بعدهم فرحمهم الله
وهنا هم ما اتاهم فی ذلک بلوغ اعلی منازل الصدیقین
والشهدا والصالحین ادوا الینا سنن رسول الله صلی الله علیه واله وسلم
عاما وخاصا وعزما وارشادا وعرفوا فی سنته ما عرفنا وجهلنا وهم
فوقنا فی کل علم واجتهاد وورع وعقل والمستدرک به علم واستنبط
به واراؤهم لنا احمد واولی بنا من راینا عند انفسنا وقصه طعن
وانکه چون صحابه مصاحف را نوشتند بنظر عثمان اوردند واو در ان
نگاه کرد وگفت احسنتم واجملتم اری به لحنا ستقیمه العرب بالسنتها
وتوجیه ان در اخر باید انشا الله تعالی فصل
درذ

در ذکر انکه قران را که جمع کرد اولا در مصحف وکه انرا بین اللوحین
در اورد وکتابت کرد از صحابه وانکه چند مصحف نوشتند ونسخه بکجا فرستادند
وسبب ان چه بود از ابن عباس رضی الله عنه مرویست که جمیع قران عظیم
در شب قدر از لوح محفوظ باسمان دنیا منزل شد واز انجا بحسب مصالح
پاره پاره بر حضرت رسالتپناه محمد صلی الله علیه واله وسلم نازل می شد وکاتب
که جبرئیل علیه السلم چیزی از قران فرو اوردی حضرت محمد صلی الله علیه واله
کتاب خود که یکی از ایشان زید بن ثابت است بفرمودی تا انرا کتابت
کردندی بر پاره واکتاف والواح وبرگ درخت خرما وچون انحضرت
جون از عالم فنا رحلت نمود بسیاری از صحابه انرا یاد داشتند
قران بود اما بسیاری از صحابه انرا یاد
فی اوله الی اخره ومرخص بودند در قراءة ان بر وجه توسعه چنانچه فرمود
فاقرؤا ما تیسر من القران واول کسی که قران را بین اللوحین جمع کرد چون زید
بن ثابت بود وسبب ان بود که مسیلمه کذاب اهل یمامه را تباه ساخته وقوة
گرفت وصحابه بر وی لشکر کشیدند ومقاتله عظیم دست داد وبعد از بسی
شد بر ان ملعون هلاک شد لیکن بعد از انکه هزار ودویست کس از علمای

شهید شدند و بسیاری مجروح گشتند و از جملهٔ مقتولان هفتصد نفر
از قرّاء صحابه بودند چون حال بدین منوال بود عمر به نزد ابو بکر آمد
گفت که قتل صحابه بحد شد و اسراع نمود و اگر در یک دو موقف
دیگر همچنین شود استیلا بذهاب قرّاء قرآن نیز رود و مصلحت آنست
که قرآن را یکجا جمع کنیم صحابه گفتند ما چگونه اقدام نماییم بر چیزی که پیغمبر
صلی الله علیه و آله ما را بآن نفرموده گفت عمر هو و الله خیر یعنی قرآن را در
یافتن خیر است و همیشه این میگفت تا حق تعالی ابو بکر را بر آن
داشت که مصلحت دید پس زید بن ثابت را بخواند و ویرا گفت
تو مردی جوان عاقلی و وحی را می نوشتی از برای پیغمبر صلی الله علیه
و آله و سلم قرآن را جمع کن و بنویس زید گفت چگونه کاری
میکنید که پیغمبر صلعم شما را بآن نفرموده و عهد نکرده گفت که
مصلحت در این است و پیوسته میگفت تا آنگاه که حق تعالی
زید را بر آن گماشت که همچنین می باید کرد زید گفت و الله
که اگر مرا بنقل جبال از مواضع خود تکلیف کردندی بر من گران

نبودی از آنچه مرا بآن تکلیف کردند پس زید در استنساخ قرآن را
بتمامه از صدور رجال و از لحاف بعضی برگ درخت خرما و عُسُبی و قتید لیابها
کتابت آورد و در چند صحیفه بنوشت و آن صحف نزد ابو بکر بود تا وفات
یافت پس نزد عمر بود همچنین پیش حفصه بود تا آنگاه که غزو ارمینیه
و آذربیجان واقع شد و صحابه را اختلاف پیدا شد و این میگفت قراءت
من بهتر است بنا بر آنکه مرخص بودند در اداء آن بالفاظ مترادفه
هر قومی بلغت خود و از آن ذاهل کرد در عرضهٔ اخیر آن رخصت بر افتاد
یعنی آخر قراءتی که حضرت رسالت پناه محمدی صلی الله علیه و آله و سلم بر جبرئیل خواند
و آن چنان نقل است که در سالی یکبار حضرت رسالت پناه قرآن را بتمامی
بر جبرئیل امین عرض میفرمود و اهل اسلام مرخص بودند که هر قوم
بلغت خود بخوانند در سالی که آنحضرت بعالم بقا رحلت خواستند
فرمود دو نوبت قرآن را بر حضرت جبرئیل علیه السلام عرض فرمودند
در عرضهٔ اخیر حکم بچون کن فیکون بر آن موجب نافذ شد که قرآن را
بلغت قریش بخوانند و آن رخصت بر افتاد که هر کس بلغت و طریق

و آن یگفت که قراءت تو نه
بهتر است هم

لسان قوم خود میخواندند والله اعلم و حذیفة بن الیمان که صاحب سر رسول
بود در آن میان بود و اختلاف ایشان مشاهده کرد و نزد عثمان
آمد و گفت در باب قرآن اکثر از مردم اختلاف دیدم مثل اختلاف
یهود و نصاری پس عثمان نزد حفصه فرستاد و گفت صحیفه‌ها را
بفرست تا ما آنرا در مصاحف نقل کنیم و باز بتو فرستیم حفصه
آن صحف را بفرستاد و عثمان زید بن ثابت و عبد الله بن عمرو بن العاص
و عبد الله بن زبیر و ابن عباس و عبد الرحمن بن حارث بن هشام
را جمع کرد و گفت این صحف را یکجا بنویسند و نفر قرشیین را گفت
که هرگاه که شما و زید اختلاف کنید در لفظ آنرا بلغت قریش بنویسید
که در عرضه اخیر برین قرار گرفته تا اختلاف کردند در کتابت التابوت
که آنرا بتا بنویسند یا بها زید گفت بها و قرشیین گفتند بتا و قضیه
نزد عثمان رفع کردند گفت بتا بنویسید که لسان قریش اینست
پس چون مصحف تمام شد چهار مصحف دیگر و بقولی دیگر هفت
بنوشتند و هر مصحفی را بجایی فرستادند یکی بمکه و یکی بمدینه و یکی

شام

بشام و یکی بکوفه و یکی ببصره و یکی بیمن و یکی ببحرین و یکی را خود نگاه
داشتند و آنرا امام میگویند و تعدد مصاحف ازان جهت
بود که الفاظ مختلفه دران هست که در یک مصحف ممکن نیست
اثبات شمه مثل وقالوا اتخذ الله با واو عاطفه و بی واو و وصّی و اوصی
در البقره و در آل عمران سارعوا الی مغفرة بی واو و با واو در
آخر سوره و بالزبر و بالکتاب با اثبات با جاره و حذف آن و در
ما فعلوه الا قلیل برفع و نصب و در مایده یقول الذین آمنوا
بی واو و با واو و من یرتدد بدو دال و یک دال و در انعام و للدار
الآخرة بیک لام و دو لام و لئن انجینا و انجیٰنا و اولادهم
شرکاؤهم بیا و بواو و در اعراف قلیلا ما یتذکرون بزیادة
یا غیبت و نقصان آن و ما کنا لنهتدی بزیادهٔ واو قبل از ما
و نقصان آن و در قصه صالح قال الملأ با اثبات واو و حذف
آن اذ انجیکم بالف بی یا و نون و اذ انجینٰکم با یا و نون
و در براءة تجری فی تحتها الانهار بعد صد آیه و زیاده من جاره

ونقصان ان والذین اتخذوا مسجدا بی واو و باواو ودر یونس
هو الذی ینشرکم و نبثکم و در سبحان قل سبحان ربی بلفظ امر و ماضی
و در کهف خیرا منها منقلبا و منهما و مکننی بدو نون و یک نون
و در انبیا قال ربی بماضی و لم یر و الم یر الذین و الم یر الذین
بی واو و با واو و در قد افلح سیقولون لله دو اخیر بالف قبل از لام
جاره ای سیقولون الله و بی الف و قال کم لبثتم و قل کم بماضی
و امر و قال ان لبثتم همچنین در فرقان و ننزل الملیکة و نزل
بصیغه مضارع و ماضی و در شعرا فتوکل به بفا و بوا و و در نمل
لیاتیننی بدو نون و یک نون و در قصص قال موسی ربی اعلم
بی واو و با واو و در یس و ما عملته بی ها ضمیر و با ها و در زمر
تامرونی بدو نون و یک نون و در طول اشد منکم و منهم بکاف
و بها و ان یظهر بهمزه قبل از واو و بی همزه و در شوری بما کسبت
و فبما بی فا و با فا و در زخرف یعباد لا خوف بی یا و با یا و در ضافه
و با یا و ما تشتهیه الانفس بی ها ضمیر و با ها و در احقاف
بوالدي

بوالدیه حسنا و احسانا و در الرحمن ذو العصف و ذی الجلال اخر بیا و بواو
و در حدید و کل وعد الله برفع و نصب و فان الله الغنی بحذف هو و اثبات
ان و در و الشمس فلا یخاف بفا و بواو و این تا جا ربود از نقد
مصاحف تا در هر مصحفی نوعی از اختلاف ثبت رود و منقول است
از حضرة امیر المومنین و امام المتقین علی علیه السلام که اگر من والی
شدمی امر مصاحف را همان کردمی که عثمان کرد و از مالک
سوال کردند که شاید مصحف برین طرز نو نسیند که در میان پیدا شد یعنی فیه و بافیه
بر رسم صحابه که نه بل بر کتابة اولی که صحابه رضی الله عنهم نوشته اند
و مخالفت این قول را از علما امة و مراد بانی امهات
نه الواح میان **باب** در ذکر اجتماع جمیع مصاحف
متفق اند یا بعضی بر هیئة کتابة آن از اول قران تا آخر
التزام رفت که درین مختصر تتبع امام ولی الله ابو القسم
شاطبی نهجی که در قصیده اتراب القصاید سلوک کرده در تقدیم
فرش اصول اولا اختلاف فرشی را بیان کنیم یعنی ذکر کلمات

کە در تحت ضابطه داخل نمی توان کرد از اول قران تا اخر ملک
یوم الدین بحذف الف بعد از میم و در تقنع و سایر صفات غیر از عقیله
ملک الملک نیز و هرجا که مالک و صالح و خالد باشد و هر لفظی که حذف
الف ان در ضابطه اصولی داخل خواهد بود یاد نمی کنیم الصراط
و صراط بصاد خالصه در همه قران و همچنین نبصط البقره و بصطة
اعراف و المصیطرون و بمصیطر و در حذف الف الصراط و صراط
خلاف و حذف از کتاب تنزیل است و در البقره یخدعون الله
وما یخدعون و در نسا یخدعون الله و هو خادعهم و اذ وعدنا و واعدنا
موسی و وعدکم و فاخذتکم الصعقة و تشبه علینا و فادارتم بحذف
الفین بعد از دال و را و خطئت و تظهرون علیهم و ان تظهروا
سحٰن تظاهرا و اسری و تفدوهم و میکٰیل برین صورة که بعد از کاف
یا باشد بی الف او کلما عٰهدوا و تصریف الریح و طعام مسکین و لا
تقتلوهم عند المسجد الحرام حتی یقتلوکم فیه فان قتلوکم و قتلوهم
حتی ولولا دفع الله الناس و کانه و فرهٰن و در عمران منهم تقیة

بالمکتوب است فیکون طائرا هردو و مضعفة و قتلوا و قتلوا و در نسا
ثلث و رباع و در فاطر نیز و کتابین از ان فالیت و قیاما همچنین و در
ضعفا و الذین عقدت او لمستم هردو و فلقتلوکم مراغما کثیرا الا
و در عقیله این نیست و در مایده قلوبهم قسیة فویل للقسیة در زمر و در
این نیست بلغ الکعبة قیاما للناس علیهم الاولین و اکلون للسحت
در انعام و لا طائر اکابر مجرمیها و الذین فرقوا و در روم نیز و در
اعراف انما طائرهم و بطل ما کانوا مثل هود الخبیث هردو و خطیکم
و در نوح خطیٰتهم برین صورة که بعد از طا دو دندانه باشد بی الف و در توبه
خلف رسول الله و در یوسف حٰش لله و لفتیته و حفظا و در رعد
وسیعلم الکفر و در ابرهیم الریح و در اسرائیل طٰئره و آیة عنقه و در کهف
تزاور و فلا تصاحبنی و زاکیة و لتخذت و در مریم و قد خلقتک و تسقط
علیک و در طه و انا اخترتک و مهدا و هرجا که بیاید و در انبیا
فجعلهم جذاذا یسرعون و حرام علی قریة و در حج سکری و ما هم بسکری
ان الله یدافع عن الذین و الذین یقتلون و معجزین همه و در

فلاح العظم عظاما از د اسند وابوداود بثمرا و در نحل قال الطیر کم
بل ادرک و در قصص فراغا و تظهرا کذشت و در لقمن جملو فصله
از ابو عمرو یعنی دنیا و در احقاف و هردو از ابو داود ولا تصعر
و در احزاب تظهرون منهن و همچنین هرد و مجادله و در سباء
مسکنهم بل نجری ربنا بعد و در یس بقدر و همچنین در احقاف
لکن از ابوداود و در و الصافات علی اثرهم و در زمر فهو
کذب و در عسق الریح کبر الاثم هر دو و در زخرف عبد الرحمن وهو
زخرف و در احقاف او اثرة بقول حافظ ابو عمرو و ابو داود و در
والذین قتلوا و در فتح بما عهد و در ن لولا ان تدارکه و در معارج
برب المشارق والمغرب و در نوح خطیئتهم و کذشت در اعراف و در
علیهم ثیاب و در عم الا کذابا و در تطفیف ختمه و در و الفجر فادخلی فی عبدی
باب در ذکر انچه مصاحف مختلفند در اثبات و حذف
ان از الفات الف طغیان و اصابعهم محذوف است از کتاب تنزیل
و همچنین فراشا و متع هم و همچنین صعقة و صواعق و استطعوا
والال

والالباب ابواب بالالقاب وقتت و در یا الاغلال الدیار روا ابصار
و در اغنا و تجرة و امنة مطلقا و منفع و غشوة و شفعة و رسخ و اشهدوا
و فصل جهد و غفل و مسکم والبطل و وجد و ازواج و الوالدین
و اعنب غیر از البقرة و انعام و شیع و هرجا از مظاهر باشد
مثل تظهرون که در سر دو حالت الف نباشد و در مصحف حذف
الاسباب و الغمم و ابو دا و د نیز موافق است در ثانی الادر
البقره که با ثبات ذکر کرده و همچنین از وی وارد است اثبات
در هر جا که بعد از لام باشد مثل اصلاح و غلام غیر از قل اصلاح و غلام
اول و تلاوت و سبل السلام و غلام اول و کل خلف و غلظ و لا
بیت و الطلاق و علیه و فلانا و السم و الرب و در مصحف بر
الطلاق رانده بر کاتب مخیر باشد در حذف و اثبات و بر
و نحلا و الطغوت و الاخوان و ابنی و حفظوا و بشر و هن
و تجتر و هن و ترضون و اصبتهم و اصبتکم و ما اصبکم و میثق
و الاموال و امرات و ایمن و ایمن و العدون و الاعمل

تمام الفات والدة محذوفست نزد ابو داود و دانذ و شعث

ومواقیت واخطف ووالدة واز حافظ ابو عمرو نیز الصعقة البقرة
واز هر دو الرسل والیقمة والنوی و در مقنع لفظ احسن و لشغلنا
الا دراحسان اول که اثبات الفات واز حافظ ابو عمرو ادکلما
عهدوا و بما عهد علیه الله واز ابو داود همچنان و همچنین الانس والقرن
وابراهیم پانزده کانه در البقرة بعضی بعد از ها یا نوشته اند و بعضی
برین صورة که نمودیم و این در مصاحف شام و عراق است فیها عظم
اینجا و حدید و ممتحنة در بعضی بالف نوشته اند و در بعضی بی الف
و در ال عمران و یقتلون الذین که حمزه بالف می خواند در بعضی مصاحف
بالف نوشته اند و از ابو داود اضعافا محذوف است و همچنین
با فواههم و رضوان والقنطیر واعقبکم و لبغیه و اساطیر و نعل
که از تنازع و نزاع و جدال باشد و همچنین خشیة و فرادی و بینکم
و کفرة و حواری و میراث والنواصی والسوات واحتوه و عقبة
والجوزة و صحبة و جنة والمس والفراحش والابکار و در منصف
عداوة و همچنین از ابو داود الالفظ اول و متعدد تراضیتم

واثرهم و در منصف حسبنا و خلق و عمل والرضعة و در مایده نحن
ابنؤا الله در بعضی مصحف باین صورة نوشته اند که نمودیم و در بعضی
ابنا بقا عده و در بعضی ابنا بقاعده و در بعضی طعام ساکین بالف
نوشته اند و در بعضی مسکین بی الف والاساحرانی و هود
وصف در بعضی بالف نوشته اند و در بعضی نه و در انعام
فالق الحب و جاعل اللیل در بعضی بالف نوشته اند و هر دو حرف
از ابو داود مذکور است و در اعراف و ریشا بالف بعد از یا در بعضی
مصاحف نوشته اند چنانکه قراءة عاصم است بروایة مفضل
و بکل ساحر در بعضی مصاحف سحار نوشته اند بالف بعد حا و در یاء
قبل از حا و در یونس همچنین و سهم طایف در بعضی مصاحف بعد از طا
الف نوشته اند و در تنزیل بیتا و یلقون و رزقنا و در ابراهیم و استقسموا
و تجع و عالم عظم و یتوری را و اوه و بضعة و یحیی و اسمر و زانهم
و موازین و منصف در صاحبه و یضعفون و در تنزیل العجمیة
که بلام جر باشد و هر جا که لفظ کذاب باشد و میقات و تشرق

صحنة
کاذب

ومنزوب غیر از سورهٔ معارج که درانجا محذوف است اند داستانی از ابو داود
اد برتم واعنقهم در غیر رعد و منصف و رهود و کل مطلقا واز
ابو داود حذف است در الاشهد و بسط کهف و رعد و قهر و ارعد
و هود و سلسیل وانکتا و جدلنا واسطعوا اشتا ولیراقح وامهم
واذن و علیها والاعنب والالوان وغضبین و فوز زناد
صلصل و شفعوا نا و از ابو داود حذف غاشیه و یستحرون نا — غاشیه
غایب و حاضر غیر از اعراف و در مصحف بمره و از ابو داود حذف
حشا لله و تبینا و میش واضغث واکنا و رواسی و مثل
استیذان و مثل مراوده و بنین و در یونس ان هذا السحر — ابراهیم / شی دراود ته ونراود ۱۲
ولسحر و در ابراهیم یا تیتم الله در بعضی مصاحف بدو یا نوشته اند
بعد از الف و در بعضی بیک یا و الف خود نباشد و در حجر الریح
در بعضی بی الف نوشته اند و در اسرا او کلهما در بعضی با الف
نوشته اند و در بعضی بالف و البشر یا نیث و قل سبحن در بعضی
بی الف است و در بعضی بالف و در کهف تذروه الریح الرمایه

جزاء الحسنى و خراجا و در طه لا تخف درکا و در انبیا قال رب و در حج یدفع و در فلاح
قال کم لبثتم و قال ان لبثتم و سیقولون الله دو اخیر در بعضی بعضی از — تبدار
مصاحف الف است قبل از لام جاره و ام تسئلهم خراجا اما فخراج ربک
در همه مصاحف با الف است بقول مقنع و عقیله و شیخ علم الدین
سخاوی نقل کرده که از ادر بعضی مصاحف بی الف دیده است و این
نیک است تا قراءة ابن عامر موجه باشد و فواکه و القواعد اذنی — در / اصنامکم
داد و بی الف است و همچنین در اعمالکم و در اخراب بی افواهکم و ا
والاطفال و امثل و اشتروا و اقوال و تخفت و حشر و مقمع و اکراههن
و شیطین و صوامع و اصوت و استجره و استجرت و شهدا منصور
و لیمری و تمثیل و مغاضبا و العکف المعروف والاذن بمرو محرب
وادعتهم بخلاف و فکهه و بحذف روایه می کنند و را سوا و تلقفون
فاشغله و لعبد به و در منصف کذاب و در فرقان سراجا و در
فرهین و حذرون و در نمل و روم بهدی العمی و بعد از دال
در نمل البشر یا باشد بخلاف روم که نباشد و فتنظرة و نظرة اذ در اخراب

رویس

یَنْاَ لون غ خنانچه روایة رویس است از یعقوب و در یس فاکهون و فکهون و در ص عبادنا ابراهیم و عبدنا و حذف از ابوداود است و در زمر بکاف عبده و عباده و در الصافات فاکهین و فکهین و همچنین در دخان و طور و تطفیف و در احقاف احسانا و حسنا و در اقتربت خُشّعا خاشعا و ثانی از ابوداود است و همچنین از وی حذف وارداست در اَلْفُغن والواح ولوقع در الرحمن تکذبان و تکذبین و در واقعه بمواقع و رجن بخلاف و در الحاقه وا عتیه و در سجده تبتغون و تبتغوا و در جن قل انما و قال انما و در الانسان قواریرا و دوم و در اول الف فاصل البته هست و در والمرسلات جمالت یعنی بعد از میم و الا بعد از لام خود حذف مقرر است و در ارار ایت و اریتم و افرایت و افرایتم همه جا

فصل

و در جمیع مصاحف جز دو کانه و جز مقسوم را بی واو نوشته اند و ننجی نُنْشِر در یوسف و نجی المومنین در انبیا بیک نون نوشته اند و نُنْجی رسلنا و حقا علینا ننج المومنین بدو نون و همچنین اتمدونا

جملت

و اتعدانی و بعضی ذکر کرده اند انا النعم و لننظر کیف تعملون یعنی بیک نون و اعتباری ندارد بلکه بدو نون است و لا تامنا بیکنون نوشته اند و السماء بنینها بایید و بایکم المفتون بدو یا نوشته اند و در حجر و ق الایکه را باین صورة که تصویر کردیم و در شعرا و ص لیکه برقراءة اهل حجاز و شام و ما هو علی الغیب بضنین بضاد نوشته اند و در لااذبحنه بعد از لام الف الفی نوشته اند و در اکثر مصاحف ولا اوضعوا را همچنین نوشته و در لا الی الله تحشرون و لا الی الجحیم خلاف است

باب

در ذکر کلمات که الف را در ان اثبات کرده اند در خط از برای معنی اِهْبِطوا مصرًا و ثمودا در هود و فرقان و عنکبوت و النجم و لکنا هو الله و الظنونا و الرسولا و السبیلا و سلسلا و قواریرا اول و در روم خلاف است و لؤلؤا در حج و انا انزلنه البته بالف است و در فاطر و بواقی خلاف است و خلاف نیست در زیادت الف بعد از میم مایة و مائتین و در ملائه و ملائهم و ان امروا و الربوا و در نبأ خلافا است که بر ن میبوره

بدل الضعفؤا

نویسند که تصویر کردیم یا بر صورة او ی وهمچنین زیاده کرده اند الف را
بعد واوی که صورة همزه متطرفه مضمومه است در کلمات تفتؤا تتفیئوا
والضعفؤا چنانچه سه مفصل خواهد شد وزیاده کرده اند الف بعد شین
لشایْ در سوره الکهف ودر میان جیم ویا در هر دو کلمه جیء در زمر
ووالفجر برین صورة جا ی ودر مصاحف اند پس همچنین
است ونسبت بمصحف مدینه کرده اند واین مسئله در مقنع
نیست اما در سایر تصانیف دانسته ولا تبیاسوا ملام الف نوشته
اند بر قراءة غیر ابو عمرو وورش **فصل** واجماع است
کتابست در رسم نون خفیفه بالف بر مراد وقف وآن در دو موضع
است ولیکونا ولنسفعا ومحمول است برین نون اذا نیز
مثل اذا لا تیتهم واذا لاذقنک واذا لا یلبثون وقد ضللت
اذا وچون این الفاظ را بنا بر تشبیه بالف تنوین تصویر کرده اند
همان معامله که با تنوین می کنند از تراکیب نقط وشکل با اینها
نیز میکنند ورسم می کنند تنوین را بنون در لفظ کاین

بر مراد وصل ورسم برون فعال وفعال وفعّال وفعلان وفاعل وفعلان م
باشد الف ثابت باشد بقول مقنع وعقیله مثل العذاب والحساب
وعقاد وخوان وجبار وصیاد کفار وبنیان وطغیان وکفران
وقربان وخسران وعدوان وصنوان وقنوان وظالم وکاتب
وشاربه وشارب وقادر وطارق وهمچنین میعاد که البته الف در
غیر از انفال میقات ومیزان ومیراث ودر بعضی از اینها حذف
الف نیز وارد شده چنانچه در مورد الظمان اورده مثل انکه
ادبار والغفار را از ابو داود بحذف منقول است ولیرا طلبوا
بخلاف رسوم است واذا قهاد در نحل نیز وکلمه تنزا بالف نوشته اند
بر قراءة منون یا بر مراد تفخیم وکلتا الجنتین نیز از برای
تثنیه یا بر مراد تفخیم اگر الف از برای تانیث گیرند **باب** در
بیان کلماتی که بسبب تعدد واختلاف ایشان تعدد مصاحف
واجب بود وانکه هر کلمه بکدام مصحف مخصوص است بدانکه مجموع
ان کلمات چهل وچهار است بحکم تکرار شناد وشت باشد

شانزده کلمه مخصوص است بمصاحف شام قالوا اتخذ الله وبالزبر
وبالکتاب ما فعلوه الا قلیلا ولدار الاخرة قتل اولادهم شرکاؤهم
قلیلا ما یتذکرون ما کنا لنهتدی وقال الملؤا در قصهٔ صالح واذ انجاکم
کم بنشرکم افغیر الله تامرونی اشد منکم قوة ذا العصف تبارک اسم ربک
ذو الجلال وکل وعد الله ودر بعضی از مصاحف شام والکتاب
نیز هست بی باء جاره ودر باقی مصاحف وقالوا اتخذ الله والزبر
والکتاب والا قلیل وللدار الاخرة اولادهم شرکاؤهم قلیلا
ما تذکرون وما کنا لنهتدی قال الملأ در قصهٔ صالح اذ انجینا کم
ینشرکم تامرونی اشد منهم والعصف ذی الجلال وکلا وعد الله
ونه کلمه در مصاحف مدینه وشام است سارعوا فمن یرتد منکم الذین
اتخذوا فتوکل بما کسبت تشتهیه الانفس یعبادی لا خوف فان الله
الغنی فلا یخاف عقبها ودر باقی مصاحف وسارعوا من یرتد
والذین اتخذوا وتوکل علی العزیز فیما کسبت تشتهی الانفس
یعباد لا خوف فان الله هو الغنی ولا یخاف عقبها ودر مصاحف

بدل الملا

مدینه وشام وامام واو می بها ودر غیر ایشان در مصاحف حجاز و
شام یقول الذین امنوا وخیرا منهما منقلبا ودر سایر مصاحف
ویقول وخیرا منها ومصاحف بصره وامام سیقولون الله دو اخیر
ومصاحف مکه وشام قال سبحان ربی ودر سایر قل سبحن وشش کلمه
مخصوص است بمصاحف مکه من تحتها در براءة بعد از صد آیه و قال
مکننی والم یر الذین واولیاء تینی وننزل الملئکة قال موسی ربی اعلم
ودر سایر مصاحف تحتها ومکنی اولم یر واولیاء تینی ونزل و قال
موسی وهفت کلمه مخصوص است بمصاحف اهل کوفه لئن انجینا
قال ربی یعلم قل کم لبثتم وما عملت او ان یظهر فی الارض الفساد
ودر باقی مصاحف انجیتنا وقل ربی وقال کم لبثتم وقال ان
لبثتم وما عملته وان یظهر فی الارض حسنا **باب**
در ذکر انچه حذف کرده اند از وی یکی از دو یا بر سبیل اختصار
بدانکه اتفاق است مصاحف را در حذف یکی از دو یا هر
کجا ثانیه علامت جمع باشد مثل النبیین والامیین وربانیین والربانین

قل ان لبثتم

والمواربن الا کلمهٔ علیین که هر دو یا مسطور است و همچنین حذف کرده اند
یا رصورة همزه را مانند متکئین والمستهزءین وخاسئین وخاطئین
و همچنین در مریم اثاثا و رئیا ٔ و همزه ساکنه که مسبوق بکسره باشد
واو را صورة نباشد همین است اما هر گاه که یاء متصل بضمیر
باشد مثل افعیینا و یحییکم وحییتم و یحییها و یحیین هر دو یا ثابت
باشد و اگر متصل بضمیر نباشد مثل یحیی و یمیت ولا تستحیی الحق
و یحیی الموتی و انت ولیی فی الدنیا والاخرة خواه که یاء اصلی
باشد و خواه که زیاده از جهت اضافه ان بیک یا باشد و در مصاحف
مدینه و عراق همچنین نحو حی عن بینة و همچنین ان ولیی الله و نحو
بر بلدة وعلی ان یحیی الموتی و در جمیع مصاحف سیئة و السیئات
وافر سیئا بدو یا نوشته اند و ثانیه صورة همزه است و سیئات
والسیئات بیک یا و اتفاق است مصاحف را بر رسم
هیئ لنا و یهیئ لکم و مکر السیئ و المکر السیئ بدو یا نوشته اند
و ثانیه صورة همزه او است در کتاب غازی ابن قیس این کلمات

بدل یحیی

همچنین یا اند ص

رسومند بیا والف یعنی الف صورة همزه باشد و این خلاف اجماع است
چنانچه حافظ ابوعمرو فرموده و بعضی بروی اعتراض کرده اند که حافظ
ابوعمرو دانی مر بغلط ظن گفته اند از سر وقوف و اطلاع و در مواضع
سه گانه را در مصاحف شام نهجی دیدم که غازی ذکر کرده و حق است
که این اعتراض بر ابوعمرو وارد نیست از برای انکه وی تکذیب غازی نکرده
بلکه تصویر همزه کلمات سه گانه را برین کیفیت خلاف اجماع دانسته
و همچنین است که اجماع بران است که همزه را بیا تصویر کنند و الله اعلم
و در مصاحف اهل عراق المنشئات بیا نوشته بی الف و این در قراءة
کاسر شین است و بعضی از مصاحف عراق بایید و بایید و بایینا همه
جا هر گاه که در اول او با جاره باشد بدو یا نوشته اند چنانچه بر اصل است
قبل از اعلال و در بعضی بیک یا و این اولی اکثر است و عمل برین است

فصل و هر کلمه که در صدر او دو الف با سه
مجتمع شوند در رسم از ایکی نوشته اند از جهت کراهة اجتماع مثلین
و امثال مثال دو الف ءانذرتهم ءاقررتم ءانتم ءاشفقتم ءاذا

مثا والهم وانزل والقی ازانها که همزه استفهام داخل بر همزه شده باشد
وهمچنین بر همزه مفتوحه که داخل شده باشد بر الفی خواه که آن الف
مبدل باشد از همزه یا زایده مانند آمنوا و آمن و آدم و آخر و آذر
و آتین و آسن و انفا و اما اجتماع سه الف وآمنتم است در
اعراف وطه و شعرا و آلهتنا در زخرف و اختلاف است در اینکه
همزهٔ ثانیه استفهام است یا نه بعضی گفتند استفهام است
از جهت احتیاج بان و قول فرا و ثعلب و ابن کیسان اینست
و کسایی بران است که ثانیه همزه اصل است و قول اصحاب رسم
نیز اینست و میل حافظ ابو عمرو باینست واتفاق است مصاحف
را بر حذف الف نصب هرگاه که همزه منصوب باشد مسبوق
بالف مانند دعاءً و نداءً و غثاءً و ماءً تا اجتماع الفین نشود
و این الف که مرسوم است شاید که الف نصب باشد و اولی محذوف
باشد و شاید که عکس باشد و اول اقیس است و اگر همزه مسبوق بمتحرک
باشد خواه که الف بعد از واو از برای نصب باشد یا از برای تثنیه

مثل خطاءً و ملجاءً و متکاءً و ان تبوءا لقومکما ثم اخری الا الفین محذوف است
الا این قدر هست که ثابت اینجا الف نصب است و الف تثنیه لا غیر
و همچنین رسم کرده اند در بعضی مصاحف تراءا الجمعن در شعرا و حتی
اذا جاءنا در زخرف بیک الف و الف ثابته شاید که اولی باشد
و شاید که ثانیه باشد و میل حافظ ابو عمرو باین است و همچنین تاءذ
بنحن و قصلت بیک الف نوشته اند و شاید که ثانیه منقلب
از یا باشد و شاید که صورة همزه باشد و این اوجه است و همچنین
در قران عظیم ذکر را باشد خواه متصل بضمیر خواه نه مثل راکوکبا
و رالذین و راک و را ها و رآه بیک الف نوشته اند و احتمال سه وجه
دارد الا در و النجم ما رای و لقد رای بر قاعده نوشته اند
و الف تاءینث نیز در السوآی کذبوا همچنین نوشته اند که تصور
کرده شد فصل اکنون مذکور شد که هرگاه دو همزه
در اول کلمه مجتمع شوند و همزه اولی استفهام باشد بیکی نویسند
از ان جمله موضعی چند خارج از قیاس اول ءانبئکم بخیر که درین کلمه

جاءنا

هرجاکه همزه ...

همزهٔ استفهام را بالف نوشته اند و همزهٔ مضمومه را بواو تصویر
کرده دیگر ائنکم در انعام و نمل و عنکبوت و فصلت و ائنا در نمل
و ائنا لتارکوا و ائن لنا در شعرا و ائذا در واقعه و ائن ذکرتم
و ائفکا و ائمه بجکانه و همزه این نه همزهٔ استفهام است و ثانیه
همزه را بیا تصویر کرده اند باب در ذکر زیادهٔ واو
از برای فرق یا بیان همزه کتاب اجماع کرده اند بزیادهٔ واو
بعد از همزه اولاء و اولئک و فاولئک و اولئکم و اولی و اولوا
و اولات و جمهور در ساوریکم دو کانه و اختلاف است در لاوصلبنکم
طه و شعرا از دراعراف کران التبه و او است باب
در ذکر الفات که هر سه بواو بر لفظ تفخیم الفات را بواو
نوشته اند در چهار اصل مطرد و چهار حرف متفرق اما اصول
مطرده الصلوة است و الزکوة و الحیوة و الربوا اما ان چهار
حرف دیگر الغدوة و دو کانه کلا است و مشکوة و النجوة و منوة
الثالثة اما صلوة و حیوة هرگاه که مضاف باشند مانند صلاتهم
و صلاتنا و صلاتک و صلاته و فی حیاتکم و لحیاتی بی واو باشد و در بعضی
از مصاحف الف نیز باشد اما معظم و لهجه آنست که الف باشد
چنانچه تصویر کردیم و در صلوات من ربهم و رحمه و حافظوا علی الصلوات
و صلوات الرسول و بیع و صلوات و ان صلواتک سکن لهم و اصلوتک
تامرک و علی صلواتهم یحافظون در قد افلح البته واو باشد و در بعضی مصاحف
عراق زکوة در کهف و مریم و روم علی حیوة در البقره و حیوة طیبه
در نحل و لا حیوة در فرقان بواو مرسوم است و نه ربا بخلاف است
باب در ذکر کلماتی چند که حذف الف از آن...
در همه مصاحف مطرد است بر ترتیب حروف تهجی ذکر کنیم بعد از همزه
الف استفهام بحرف دو کانه سوره یونس و غیره مثل قالوا الآن
و قال آن باشد و همچنین غیر از سورة الجن فمن یستمع الآن و آنچه مذکور شد
در فصلی که بیش از این است بد رباب و در فصل در بیان دو همزه
که در صدر مجتمع شوند مثل آمنوا و آدم و آذر و از این جمله قرآنا
در اول یوسف و زخرف و در مصاحف عراق ثابت است

وبعد از با تبرك وبركنا ومبركة زيتونة ومبركة والمبركة وبقول ومبركاً
ابوداود وبارك فيها نيز وبعد از تا ربيتمى واليتمى والكتب وكتبا
ويكتبنى وكتبنا وكتبه وكتب الاجهار موضع لكل اجل كتاب
سما اول نمل وثانى حجر وكهف كه در مصحف امام جهار موضع باثبات
نوشته وباقى بغير الف اول در سوره رعد لكل اجل كتاب دوم در سوره
حجر الا ولها كتاب معلوم سوم در سورة الكهف من كتاب ربك جهارم
در سوره نمل تلك ايات القران وكتاب مبين وبعد از ثا در كتاب بين
نيث اما در مورد الطان اورده است مثل مثبة وثا واثنا وبعد از
جيم والرحمن بروايت ابى داود از عطاء خراسانى وتكم وبعد از حا
اصحب الجنة واصحب النار واصحب مدين واصحبهم وهر جه ازين لفظ
باشد باتفاق وبجنين سبحنك وسبحنه وسبحن ودر قل سبحن
ربى خلاف وبعد از خا خشعة همه جا بقول ابوداود وبعد از
دال العداوة وعدوة بقول مصحف وبعد از ذال ذلك
وذلكما وذلكم وفذلكن وبعد از را تراب در رعد ونمل وهم وبعد از سين

المسجد

المسجد ومسجد همه ومسكين والمسكين ومسكن ومسكنهم وبقول
ابوداود دانى اسورة وبجز همه جا غير از اخر والذاريات
وبقول نافع همه را اثبات كند يعنى بعد از سين ساحر وبعد از صاد
نصرى والنصرى وبقول ابوداود بصائر ومصبيح ردد وبعد
از طا سلطن وسلطنا وشيطن وشيطنا والشيطن وبقول
ابوداود حطا وبعد از ظا تظهرون وتظهر وبعد از عين
بدل تعلى تعالى فتعلى همه جا وعلم الغيب وعلم همه جا ونى الميعد
د انفال وبعد از قاف سقية الحاج وبعد از كاف
كتب بالعدل ولا ياب كتب ولم تجد واكتبا وكتب
ولا شهيد وكراما كتبين در همه خلاف است وحذف
از كتبين اكثر است واز باقى اقل سكرى وبعد از لام اولئك
واولئكم ولكن ولكنه ولكنكم ولكنى ولكن لا وماننذ اينها والملئكة
وملئكة وملئكته والكلم وسلمنا وسلم والدار والهنا والهكم والهه
وملقوا الله م واللعنون ومن اللعنين واللت وملقوه وملقيه وملقوا

همه جا والّتی یاتین و همه جمع مونث و الّٰئی هر چهار و ثلٰث و ثلٰثة و ثلٰثین
و ثلٰثون و غلٰم و بغلٰم و لعلٰمین و خلٰئف و الٰفهم و درین لفظ یا
یا نوشته اند در خط مصحف و قراءة ابو جعفر موافق رسم است
و لیٰلف را برین صورة نوشته اند و السلٰسل و سلٰسلا و الحلٰق
و البلٰغ و بلٰغ و بلٰغا و همچنین هرگاه که الف میان دو لام واقع شود
مثل الضلٰل و ضلٰلا و ضلٰل و ظلٰلهم و ظلٰلها و خلٰل الدیار
و اغلٰلا و الاغلٰل ذو الجلٰل و بعد از میم الرحمٰن همه جا و السمٰوات
و سمٰوات همه و ثمٰنیه و ثمٰنین و ثمٰنی حجج و هٰمٰن و بعد از ها
انهٰر و الانهٰر و ایّه المؤمنون و ایّه الثقلٰن و یا ایّها الساحر
و هاءات تنبیه مثل هٰذا و هٰذان و هٰؤلاء و هٰذه
و هٰانتم و هٰکذا و همچنین است حکم هٰهنا و اگرچه درین کتب
تصریح بان نکرده اند از برای آنکه ها در اول وی از برای تنبیه
است و وقف بر ها نشاید و اگرچه کلمه مستقلّ است از جهة اتصال
خطی و بعد از واو و السمٰوات و سمٰوات همه الا در حم السجده و بعد از انا

یوم القیمه

یوم القیمه همه جا و همچنین ایٰتنا الا ثانی و ثالث یونس و اذا تتلی
علیهم ایٰتنا و مکرّره ایٰتنا و ایٰت مطلقا معرف و منکر و مضاف
و مجرد و همچنین بعد از یاء ندا مثل یا ایها و یا ادم و یموسی
و یعیسی و ینوح و یشعیب و یهرون و یلوط و یهود
و یصلح و یبنی و یبنی و یقوم و یمعشر و یا اولی الابصار و یا
یا اولی الالباب و یا خت و یا برٰهیم و ینار و یفرعون و یهٰمن و یذا
و یذا القرنین و یحسرتنا و یاسفی و یحسرة علی العباد و یویلتی و یلیت
و یلیتنی و بر یا نیز وقف نکنند و او را از منادی جدا نسازند از جهة
اتصال خطی و همچنین اتفاق است در حذف الف از اسماء اعجمیه مستعمله
مثل ابرٰهیم و اسمٰعیل و عمران و اسحٰق و هرون و لقمٰن و همچنین از
سلیمٰن و صٰلح و مٰلک اگرچه اعجمی نیستند و در میکٰئیل البته محذوف است
با وجود آنکه کثیر الاستعمال نیست و در غیر مستعمله اثبات باشد مثل
طالوت و جالوت و یاجوج و ماجوج و در هاروت و ماروت
و هامن و قارون اختلاف است و اکثر اثبات کنند و مراد از الف

ایضاً صحیح در جائیکه نام پیغمبر باشد الف
و در غیر با الف و در رسم پیغمبر
الف توان نوشت

هاست الف بعد از ها است واگر نه الف بعد از میم حذف مطردات
واتفاق است بر اثبات الف دا ود از جهة انکه واوی از و اندا
ودر اکثر مصاحف اسراییل نیز الفش ثابت است از برای انکه یای صورة
همزه را انداخته اند و همچنین اتفاق است حذف الف از جمع سالم
خواه مذکر باشد خواه مونث مثل العلمین والصبرین والقنتین
والفسقین والمنفقین والکفرین والشیطین
والظلمون والمنزون والسحرون والکفرون والمسلمت والمومنت و
والطیبت والخبیثت والظلمت وظلمت والمصدقت وثیبت
والغرفت ودر مشدد و مهموز هر دو جمع خلاف است مثل الخنین
وخنفین والضمین والغفلین والظنین والعدین وحفین
ونحات والقرت وتبت والصفت واخر دو دو الف
جمع شوند هر دو را حذف باید کرد مثل الصلحت والحفظت
والصدقت والنزعت والنفثت وغیبت والمنفقت
ودینت وبعض الف اول را درین اصل اثبات کرده اند

اندا خته اند

الخفین

ودر تنزیل باثبات اول از یا بت دوکانه قایل شده و همچنین در رسالة
مایده و ترجیح اثبات کرده و در قلدور را سیاته والنحل باسقت و در
نحات وحوار بین البته اثبات کرده و همچنین حذف کرده است
در تبلیین و تبلیون و نبات در انعام ونحل وطور و در شوت
ودر روضت الجنت هر دو ربیع مضاف و مضاف الیه دانی و ابو داود
خلاف دارند و همچنین علی بینت منه و فکهون هر نوع که بیاید و کاتبین
در انفطار روا ز ابو داود در رفعا لون حذف است و در قلبین
نیرالاجبارین دیم از وی محذوف است خنین وخطون و
خطئین غیر از اول یوسف و هم از وی محذوف است القبون
والقسین وطغین و غوین و عون و هر دو از وی
ودانه و طاغوت مثبت است و از جمله انچه نویش باضافه
محذوف بلغوه وبلغیه وصلح المومنین ایزد سه از ابو
داود محذوف است و حذف در مشدد و مهموز مونث اکثر است
و قید کثیر الدور که در مقنع و عقیله کرده اند فایده چندان

رسیات

بدر
کبتین

بدر
حبرین

ندارد از برای آنکه بعضی از کلمات است که بغیر از یک لفظ نیست و حذف
الف نقش نقر است مثل الغرمین والغفرین و ذفرین و ثیبت
والولدات واگر بعد از اللام باشد یا باقط در آن خلاف است
مثل العدون والطغون والطغین والقلین وفلون والمطلون
وخطین وضبن واشارة از پیش رفت و در فرهین و حذرن
نیز خلاف است وابو داود بر اثبات الف در آنست و حافظ
ابو عمرو شیطین را از افراد جمع سالم شمرده و بر وی اعتراضها
کرده اند اگرچه ظاهرا واردی نماید اما وارد نیست بلکه از
جمله دقت نظر و رزانت رای و حذاقت اوست تمثیل باین کلمه بنا بر آنکه
در قرائت امام و قدوة التابعین و سید العلما و المفسرین
حسن بصری این کلمه داخل جمع سالم است چه نون شیاطین در قرائت
وی مفتوح است و در حالت رفع بواو خوانده مثل واتبعوا ما تتلوا
الشیطون وما تنزلت به الشیطون و از این جهت این ضعیف نیز
این کلمه را داخل جموع سالمه کرده و تبع اللی حافظ رحمة الله و بما نا

ذفرین

متعرض

ذو معترض

متعرض این نکته فاضل بوده والله اعلم و در صدر باب که حذف الف
بر سبیل الطراد مذکور شده بعد از حروف معجم بترتیب هر حرفی که در آنجا
مذکور نشده از ابتدا تا آخر معلوم توان کرد **فصل**
و در الف تثنیه هرگاه که در حشو باشد حذف مطرد است مثل هذان
والذان وفذانک برهنان ورجلین وامرتین ویحزن وتعلمن
وترزقنه ویحکمن ویقتتلن واضلنا من الجن خواه کلام باشد
خواه حرف الا در یک قول از ابو داود در تکذبن سورة
الجن خلاف است و همچنین حذف مطرد است بعد از نون ضمیر جمع
متکلم بشرط آنکه در حشو باشد مثل انجینکم واعدنکم و رزقنکم و مما
رزقنهم واهلکنها وجعلنها واتینکم واتینه وعلمنها ففهمنها
واتینک وارسلنک وانشانهن فجعلنهن وفرشنها وبنینها
وهرچه ازین قبیل باشد **فصل** و خلاف نیست
در کتابت الفات وصل که در لفظ ساقط می باشند مثل
فارهبون وفاتقون واتخذوا واجتنبوا الا در پنج

مدن هذان

اهلکنها وجعلنها

ارسلنک

کلمه که بجوع مصاحف متفق اند بر حذف ان اول لفظ بر الله یا که باشد اما در بابم ربک ثابت باشد دوم هرگاه که همزه وصل مکسور باشد

و همزه استفهام در روی در آمده مثل قل اتخذتم و جدیدا افتری

واصطفی البنات در غیر قراءة ابی جعفر و اصبهانی از ورش

و در مواضع شش کانه که مفتوحست و اول آن آلذکرین است

در انعام و آلئن در یونس دو و محل الله در یونس و نمل همچنین

لیکن اختلاف در انکه ثابتند درین مواضع همزه وصل است

یا استفهام و در مکسورات همزه استفهام ثابت است

البته و خلاف است از ابو داود در قل اتخذتم سوم هرگاه

که همزه وصل بر همزه اصل ساکنه داخل شد و پیش از وی فا یا

واو باشد مثل وأتوا البیوت وأتمروا و فأتوا بسورة فأت بها

و این نزد حافظ ابو عمرو و ابو داود است و اگر بعد فا و واو

ثم باشد یا کلمه که بران سکون تو ان کرد لا بد باشد از اثبات

همزه وصل مثل ثم ائتوا صفا و قال ائتونی به و الملک ائتونی

ولقا

ولقا ناایت و یصالح ائتنا و الذی اؤتمن چهارم اما حاضر اسوال

هرگاه که مسبوق باشد بوا و یا فا مثل واسئل و فسئل و اسئلوا فسئلوا

پنجم همزه مصاحبه لام تعریف هرگاه که ان مسبوق باشد بلام

جاره یا لام تاکید مثل ولله الاسما و فلله الحجة و للذی انعم الله و للذین

بمکه و للدار الاخرة و این بقول دانی و ابو داود است و احکام

کتاب اکر الف ابن خواه که صفت باشد و خواه خبر مثل عیسی ابن مریم

والمسیح ابن مریم و کلمات آلئن را با حذف الفی که بعد از وی است برین

صورة باید نوشت آلئن غیر از سورة الجن و عاد الولی برین صورة

عاداً لولی چنانچه قراءة نافع و ابو عمرو است و اصحاب الایکه مذکور شد

باب در بیان انچه یا را از ان حذف کرده اند

واکتفا بکسره که پیش از وی است کرده اند در غیر معنی ندا در البقره

فارهبون فاتقون و لاتکفرون دعوة الداع اذا دعان

واتقون یا اولی و در عمران و من اتبعن و اطیعون و خافون

و در نساء و سوف یؤت الله و در مائده و اخشون الیوم

بدل
يهدين

واخشونِ ولا ودر انعام تقيض الحق در قراءة ابو عمرو ومرافقان
وقد هدانِ ودر اعراف ثم كيدونِ فلا تنظرونِ ودر يونس ولا تنظرونِ
ننج المؤمنين در هود فلا تسئلنِ ما ثم لا تنظرونِ ولا تخزونِ في ضيفي
يوم يأتِ لا ودر يوسف فارسلونِ ولا تقربونِ حتى تؤتونِ الا ان
تفندونِ ودر رعد الكبير المتعالِ متابِ مابِ عقابِ ودر ابراهيم
وعيدِ اشركتمونِ وتقبل دعاءِ ودر حجر فلا تفضحونِ ولا تخزونِ ودر نحل
فاتقونِ وفارهبونِ ودر اسرا لئن اخرتنِ المهتدِ ودر كهف المهتدِ
ان يهدينِ ان ترنِ ان يؤتينِ ان تعلمنِ ما كنا نبغِ ان يؤتينِ
ودر طه الا تتبعنِ ودر انبيا فاعبدونِ فلا تستعجلونِ
وانا ربكم فاعبدونِ ودر حج والبادِ نكيرِ لهادِ الذين
ودر فلاح بما كذبونِ هردو فاتقونِ ان يحضرونِ ربِ
ارجعونِ ولا تكلمونِ ودر شعرا ان تكذبونِ ان يقتلونِ
هشت
فهو يهدينِ ويسقينِ ويشفينِ ويحيينِ واطيعونِ
كانه قومي كذبونِ ودر نمل وادِ النمل وفما آتانِ الله خير

تشهدون

تشهدونِ ودر قصص ان يقتلونِ ان يكذبونِ ودر عنكبوت
فاعبدونِ ودر روم يهد علا العمي ودر سبا كالجوابِ نكيرِ ودر
فاطر نكيرِ ودر يس ان يردنِ الرحمن ولا ينقذونِ فاسمعونِ
ودر والصافات لتردينِ سيهدينِ صالِ الجحيم ودر ص عذابِ
فحق عقابِ ودر زمر يا عبادِ فاتقونِ فبشر عبادِ الذين ودر
طول كان عقابِ يوم التلاقِ يوم التنادِ يا قوم اتبعونِ ودر
شورى الجوارِ ودر زخرف سيهدينِ واتبعونِ هذا واطيعونِ
ودر دخان ان ترجمونِ فاعتزلونِ ودر ق وعيدِ دو كانه
المنادِ ودر والذاريات ليعبدونِ ان يطعمونِ فلا تستعجلونِ
ودر قمر فما تغنِ النذر يدع الداعِ الى الداعِ ونذرِ شش كانه
ودر الرحمن وله الجوارِ ودر ملك نذيرِ نكيرِ ودر نوح واطيعونِ
ودر والمرسلات فكيدونِ ودر كورت الجوارِ الكنس ودر والفجر
اذا يسرِ بالوادِ اكرمنِ اهانن ودر جحد ولي دينِ بو انكه يا ارنها
همه سي قرااتدر جميع مصاحف ووقف بر اينها يا باشد

الا در قراءة یعقوب وبعضی از برای بعض سوا فقان او وما اد
این بیا باشد وابن الانباری از یاءات محذوفه از رسم یخ
یا را با ملا ش ذکر نکرده در طه بالواد المقدس وهمچنین در
والنازعات و در قصص الواد الایمن و در شعرا سیهدین
سیهدین و در ق یوم ینادِ و فرق بین بیان اینها و نه ذکرات
اما تبشرونِ در حجر و تشاقونِ در نحل هرکه اینها را کسره دهد ملحق
بانها سازد و نزد فاتح خارج باشد و هر اسم منادی مضاف
بیاء متکلم یا از وی ساقط است در رسم مثل یقوم یعباد
فاتقون ویعباد الذین امنو در اول زمر الا در دو کلمه الکا در عنکبوت
یعبادی الذین امنوا ان ارضی در زمر یعبادی الذین
اسرفوا و در یک حرف اختلاف است یعباد لا خوف در مصاحف
اهل حجاز بیا است و در مصاحف عراق بی یا و ازین جمله
که مذکور شد بیده کلمه از آن است که از جهت ملاقات ساکن
محذوف است اول ان سوف یؤت الله و اخر ش یعباد الذین.

اسنوا اول زمر و در غیر مذکورات از یاءاتی که ملاقی ساکن اند ثبوت
مقرر است مثل فسوف یاتی الله وانی اوفی الکیل ویوتی الحکمة
وما تغنی الایات والنذر والی اتی الرحمن وبهدی العمی در نمل ولا تتبع
الجاهلین وایدی الناس ولا یهدی القوم ویلقی الروح وهمچنین و حاضری
المسجد الحرام وغیر محلی الصید والمقیمی الصلوة وغیر معجزی الله وبهدی
مرفوع یا مخفوض یعنی مجرور که آخر وی یا باشد و از جهت ملاقات
تنوین آن یا ساقط شده باشد اتفاق است مصاحف را
بر حذف آن یا بنا بر آنکه در وصل از لفظ ساقط است مثل غیر باغٍ
ولا عادٍ ومن والٍ ومن واقٍ وغواشٍ ولیالٍ وبادٍ وفی کل وادٍ
ولا یجامٍ ومستخف باللیل ولا زانٍ وادانٍ ولاتٍ وملاقٍ و
فصل در ذکر آنچه واو را از آن حذف کرده اند
از جهت اکتفا بضمه که پیش از واو است ویدع الانسان ویمح الله الباطل
یوم یدع الداع سندع الزبانیه وصالح المومنین فصل
مقرر است که یکی از دو واو را حذف کنند اکتفا با حدهما هرگاه که تا

علامة جمع باشد مثل يستهزئون ولا تلمون والغاوون وليسوءوا وجوهكم وقل
فادرءوا وفاءوا الى الكهف ويدرءون ولا يطئون رءيهم بدءوكم
مستهزءون ومتكئون وفمالئون وليطفئوا وأنبئوني رسم نشد
از انها كه راو جمع مسبوق بهمزه باشد وان همزه مسبوق بفتح يا كسر
يا از براى بنا باشد مثل ماوري ويئوسا وداود رثابته در خط
دركل با تقدم ثانيز است از براى انكه وى داخل است از براى
معنى كه زايل مى شود ان معنى بزوال وى وجايز است كه ثابت بوده
باشد خاصه درآنچه از براى بنا باشد **باب** در ذكر
ياآتى كه در سه مشد بر اصل خود وشاكل ايشان حذف واقع شده بدانكه
در جهل موضع ياء اضافه ولام الفعل را در رسم نوشته اند ازانها
كه نظاير ايشان محذوفند در البقره واخشوني ولاتم نعمتي فان الله
ياتى بالشمس ودر آل عمران فاتبعوني يحببكم الله ودر انعام لئن لم
واتخاذ جوشته الله ويوم ياتى بعض اتنى هداني ودر اعراف يوم
ياتى بعض اتنى تا ويله ولن تريني فسوف تريني واستضعفوني وكادوا

يقتلونني فهو المهتدى ودر هود فكيدوني ودر يوسف ما نبغي ومن اتبعني
ودر ابراهيم فلا تلوموني ... فمن تبعني ودر حجر ابشرتموني وسبعا من المثاني
ودر نحل يوم ياتى كل نفس ودر سبحن وقل لعبادي ودر كهف فان اتبعتني
فلا تسالني ودر مريم فاتبعني اهدك ودر طه ان اسر بعبادي وفاتبعوني ودر نور
الزانية والزاني وامنا يعبدونني ودر قصص ان يهديني ودر يس وان اعبدوني
ودر ص ارلى الايدى ودر زمر اخشى يتقى ولوان الله هدينى ودر دخان
فاسر بعبادى ودر الرحمن فيؤخذ بالنواصي ودر صف لم تؤذونني ومبشرا برسول
ياتى ودر منافقون لولا اخرتنى ودر والفجر فادخلى في عبادي وازين جمله
دوازده لام الفعل است وباقى زائد اند انچه لام الفعل است
در البقره ياتى بالشمس ودر انعام يوم ياتى بعض ودر اعراف يوم
ياتى تاويله فهو المهتدى ودر يوسف ما نبغى ودر حجر سبعا من المثانى
ودر نحل يوم تاتى سورة ودر نور والزانى ودر ص اولى الايدى
ودر زمر افمن يتقى ودر الرحمن فيؤخذ بالنواصى ودر صف برسول
ياتى **باب** در بيان همزاتى كه واقع اند در رسم بر غير

تبتغي

قیاس اولا طریق کتابة همزه بر قیاس بیان کنم تا مخالف قیاس معلوم
شود بدانکه همزه را صورتی معین نمی باشد الا در حالة ابتدا اعنی در اول
کلمه که اولش الف است مثل احد و ان و اجبت و اگر چه یک حرف
یا بیشتر بر وی زیاده کرده باشند مثل باحد و فان و سانبئکم
و افانت و افاصفیکم و لبامام بلکه صورة وی حرف
که همزه را بان تخفیف می کنند و چنین در وسط خواهد بود یا در
طرف و بر هر تقدیر یا ساکن باشد یا متحرک اگر ساکن باشد صورتش
حرف حرکت سابق است پس اگر آن حرکة فتحه باشد صورة همزه الف
باشد مثل یأخذ و اقرا و اگر ضمه صورتش واو باشد مثل یؤمنون و تسؤهم
و مثل این همزه متطرفه در قران نیامده و اگر کسره باشد صورتش یا باشد
مثل نبئ و انبئهم و رسم نیز موافق این قیاس است الا در کلمات بود
و تؤوی و رءیا در مریم و اثاثا و رءیا و رءیاک و رءیای که در رسم صورة
ندارند و همچنین فادارءتم همزه را که با لف تفاعل که پیش از وی است
صورة نیست و در بعل اشتلف خلافست و همچنین اطمانتم

واستهزءه و استجرت و یستهزءون و این کلمات سه گانه در کتابتین
نیست و اگر متحرک باشد و قبل از وی ساکن اگر صورة نباشد اصلا و رسم
نیز برین است الا در کلمات النشاة و یجرؤا و کفؤا بقراءة
حمزه و موئلا و السوای و ان تبوأ و لیبوأ و لتنوأ و در سه اول می تواند
بود که صورة همزه باشد و در یسئلون عن انبائکم خلافست مگر آنکه
آن ساکن الف باشد و همزه متوسط باشد و حرکتش ضمه باشد یا کسره
و بعد از آن ضمه واو نباشد و بعد از آن کسره یا نباشد و چنین
با ضمه صورتش واو باشد و با کسره صورتش یا مثل اباؤکم و ابناؤنا
و رسم نیز برین نهج است الا در اولیاؤهم الطاغوت و لیوحون
الی اولیائهم و قال اولیاؤهم و الی اولیائکم نحن اولیاؤکم که
همزاتهای این پنج کلمه در اکثر مصاحف عراق صورة ندارند و الف
ما قبلش را نیز طرح کرده اند و برین صورة نوشته اند اولیهم
و اولیکم و بقول ان اولیاؤه را نیز بر صورة اولیه نوشته اند
و جزاؤه در یوسف بخلافست و بعض تنزیل الذنب باشد

واستاد هراة در کلمه اولیا وهم الطاغوت واو را حک کرده والف
ماقبل را بحال خود گذاشته یعنی رسم راست کرده است وحال انکه
بغایت بی رسم است والله اعلم واگر بعد از ضمه واوی باشد وبعد از کسره
یاء باشد ان همزه را صورة نباشد مثل جاؤکم ویراؤن
ویشاؤن واسرائیل وشرکائی ودعائی ومانند ان واگر
بعد از مفتوح نیز الفی باشد هم صورة ندارد مثل الجعن
وجیء اذا جاؤنا چنانچه مذکور شدند واگر قبل از همزه متحرک باشد بفتحه
عقلی نه صورة خواهد بود از برای انکه حال همزه بحسب حرکات سه است
وحال ماقبلش همچنین وسه در سه نه باشد وهر یک در وسط
باشد یا در طرف پس مجموع هیجده قسم شود امثله ان بترتیب بحسب احوال
ثلثه ماقبل بر الکم یؤیده فئة رؤسکم تؤزهم سئل یستهزؤن بایکم
لطیفین سئلت دراقرئ منهما اللؤلؤ قال الملؤا ینشئ
من شاطی امن نبای اللؤلؤ صورة کتابة همه برین نمط
که نموده شد الا اینکه کتابة عربیة همین الا در قسم سوم همزه

همه متحرک
شده

که اولی در عربیة انست که بواو تصویر کنند تا مصور بوجه بین مشهور
باشد در قسم اولش صورة همزه محذوف است بواسطه اجتماع صورتین
ودر رسم مصحف امام بعضی از قیاس خارج چند بنا بر نکتها جاری شده است
ان مواضع باید شد تا اگر درین مصاحف که این زمان متداول است
بعضی کلمات بر وتیره رسم اصلی باشد از ایشان مقرر دارند وتغیر
نکنند پس بدانکه از ضابطه همزه متحرکه متطرفه بعد از الف که در قیاس
صورة ندارد چند کلمه در رسم خارج از قیاس است وبعضی از ان همزه مضمومه
وبعضی مکسوره اما مضمومه هشت کلمه است که همزه را بواو تصویر کرده اند
بلا خلاف وان فیکم شرکؤا است در انعام وام لهم شرکؤا در سوره شوری
وما نشؤا در هود والضعفؤا در ابراهیم وغافر وشفعؤا در روم
وما دعؤا در غافر یعنی مؤمن وطول نیز میخوانند والبلؤا در صافات
ولبلؤا مبین در دخان وبرءؤا در ممتحنه وجزؤا در اولین مائده
وذلک جزؤا الظلمین انما جزؤا الذین در شوری وحشر همچنین
وجزؤا سیئة سیئة مثلها در شوری وحشر جزؤا الظلمین ودر چهار کلمه خلاف

است جزاء در طه و زمر و کهف فله جزاء الحسنی و در کهف و ذلک جزاء من
تزکی در طه و ذلک جزؤا المحسنین در زمر و علمؤا در شعرا و العلمؤا
در فاطر و انبؤا در انعام و شعرا و انشا و بلده هراة ارشده الله درین
مصاحف مستجد شد که تصحیح کرده در کلمات جزاء بعد از الف که مسبوق‌اند
برا و آنرا الفات بنا میکویند واوی الحاق کرده برین صورة جزاؤ
و عدم استعداد و تمیز و ادراک وی در ان مرتبه است که نمی‌داند
که این واو برین نهج الحاق نمی‌باید کرد از برای انکه خالی از دو بیرون
نیست اگر این مصاحف را تصحیح بر وجهی میکند که فی الجمله مصحح باشد
و برین اغراضها بر احتیاج باین واو نیست بلکه بر قیاس قراءات
و نشاید و اگر بر وجهی میکند که مجموع کلمات موافق رسم امام باشد
طریق نه اینست چرا که این واو در مصاحف امام صورة همزه است
و بعد از وی الفی الحاق می‌باید کرد و الف بعد از زای نمی‌باید و مخفی
در چهار کلمه بخلاف تصویر یا کرده اند تلقای نفسی و ایتای ذی القربی
و من اناء اللیل و او من ورای حجاب و الفات بیش ثابت اند و اخلاف
ازد

است در تلقائی و در کانه روم و کلمه اللائی چهار کانه را بر صورة الیاء
نوشته اند و از همزه متحرک مسبوق بمتحرک نیز کلمه چند خارج است از
قیاس چه متطرفه و چه متوسطه اما متطرف بعضی از ان مضموم است
و بعضی مکسور اما مضموم یازده کلمه است که صورة همزه را واو نبشته‌اند یبدؤا
در هر جا و تفتؤا و یتفیؤا و اتوکؤا و لا تظمؤا و یدرؤا و یعبؤا و الملؤا
اول قد افلح و سه کانه نمل و ینبؤا و نبؤا در غیر براءة و در ینبؤا الانسان
خلاف است و در همه اقسام بعد از واو که صورة همزه است الفی زیاده
کرده اند و الفی قبل از واو را حذف کرده چنانکه در امثله نموده
شد مکسوره یک موضع است من نبای المرسلین و اما متوسطه همه کلمه
که بعد از همزه واو یا یا باشد صورة ندارد امثلش مستهزءون
و الصابؤن و مالؤن و لیطفؤا و برؤسکم و یطؤن و خاسئین
و الصابئین و متکئین چنانچه اشاره بان کرده شد و از جمله
همزه متوسط بعد از کسره مثل سنقرئک بر مذهب جاده مرسوم
نشده بلکه بر مذهب اخفش مرسوم شده که او تدبیر همزه بحرکة

ما قبل می کنند و در عکس این مثل سئل برجاده مرسوم شده که ان تدبیر
همزه است بحرکت خودش و از مفتوحه بعد از فتح در اطمئنوا و اشمئزت
ولا ملئن خلاف واقع شده در معظم مصاحف عراق صورة ندارند
بل اگر با الف نوشته باشند بر قیاس باشد و همچنین اختلاف است
در ارایت و ارایتم و ارایتکم وا فرایت وافرایتم و نا و را
با لفی نوشته اند بعد از نون و را الا در کلمه ما رای ولقد رای
چنانچه گذشت و در مفتوحه بعد از کسره مقرر است که صورة
همزه یا باشد مثل فئة و ملئت ولکن در مائة و مائتین الف
قبل از صورة همزه زیاده کرده اند تا فرق باشد در مفرد
میان مائه و منه و تثنیه را بران حمل کرده اند از همزات
مبتداه که قیاس کتابت ایشان الف است بعض خارجند
از قیاس و بر صورة حرفی مصور اند که تخفیف ایشان
با آنست از آن جمله در معرض اونبئکم در ال عمران و در نظایر
او که ا نزل و القی است بقاعده نوشته اند این قدر است

کبیک

کمه بیک الف نوشته اند تا جمع بین الصورتین نشود و همچنین هولاء را
بوا و نوشته اند و وصل بها تنبیه کرده بعد از حذف الفش همچنانکه
در یاء ندا با منادی کرده شد و رسم کرده اند یا بنؤم در طه برین صورة
که همزه ام را بواو مصور کرده اند و بنون ابن پیوسته گردانیده
اند و الف که مکتوب است الف ابن است و الف ندا خود محذوف
است و حکم سایر باب همین است که مذکور شد در فصلی که دو همزه
یا بیشتر در صدر کلمه جمع شوند و در مکسوره کلمات یومئذ و حینئذ
و لئن را بیا تصویر کرده اند و جاری مجری متوسطه حقیقی داشته
و در مفتوحه کلمه لئلا را بیا تصویر کرده اند بر همین نهج که گفتیم از جمله
متوسطه بزاید افائن مات و افائن مت برین وجه که تصویر کردیم
مسطور شده اگر الف را بعد از فا زاید بگیریم همزه بر غیر قیاس مکتوب
شده باشد والله اعلم فصل و اجماع است مصاحف را
بر حذف احد اللامین از لفظ التین والذی والذان والذین
والتی واللتی از صعنکم یعنی مجموع التی که از برای جمع مونث

باشد واللائی یئسن واللائی تظاهرون و درین مصاحف که این زمان در
میانست در لفظ الذی والذین والتی که مفرد باشد حذف مطرد
مانده و در بواقی بدو لام نویسند پس ازانجمله که بدو لام می نویسند
اگر بعضی بیک لام در مصحفی واقع شود تغییر نباید کرد از برای آنکه رسم
رسم است **باب** در ذکر ذوات الیا ذوات الیا
عبارة است از الفاظی که در مصاحف ائمه الف را بیا تصویر کرده باشند
در طرف کلمه و این الفاظ یا در اسما باشند یا در افعال یا در حروف
و از آن حروف منحصر است در چهار کلمه بلی و حتی والی و علی و جمله
بلی بیست و دو موضع است و حتی و الی و علی نشمرده ام اما علی
ششصد و پنجاه و یک موضع بخلاف است در اعراف که نافع علیَّ
می خواند و باقیان علی و لعلی سه موضع چنانچه جمله ششصد و پنجاه
و چهار موضع باشد اما اسما بر دو نوع است ثلاثی و مزید علیه
و افعال نیز همچنین و امثله وارده از هر دو نوع اسما در قرآن
عظیم پانزده است سه ثلاثی و دوازده مزید علیه اما آن

سه ثلاثی وزن فعلی است بفتح و ضم فا و فتح عین و اما آن
دوازده کانه وزن فعلی است مثل الف ساکنة العین و فعالی
بفتح و ضم فا و افعل و مفعل بفتح همزه و فتح و ضم میم و فتح عین
در هر سه و مُفعّل بضم میم و تشدید عین و مفتعل و فُعّل بضم
فا و تشدید عین و فوعلة غالبا و امثله افعال بیست و سه
وزن است هشت از ماضی و باقی از مضارع بر ماضی
فعل و افعل و فعل و فاعل و افتعل و استفعل و تفعل و تفاعل
است و مضارع دو نوع است یا حرف مضارعه از آن مفتوح باشد
یا مضموم و اول هشت مثال است چهار از آن مضارع ثلاثی
یفعل و تفعل و افعل و نفعل و چهار دیگر یتفعل بیا و تا و تتفاعل
همچنین و نوع ثانی هفت مثال است سه از آن مشتمل بر ثلاثی
و رباعی از مالم یسم فاعله و آن یفعل است و تفعل و نفعل و چهار
باقی یفعل بیا و تا و یفتعل و یتفعل است و بدانکه از انواع
اسما بعضی متصل باشد به تا تانیث و لام تعریف باشند و بعضی مضاف

وبعضی غیر مکرر هم

وبعضی مجرد از هر سه و از افعال بعض آن باشد که اصلش موزون
نه لفظش وبعضی مکرر شوند و بعضی یافت نشوند الا متصل بضمیر
وما همه را مبین سازیم بتوفیق خدای تعالی و یاد کنیم مجموع انچه
در قران عظیم است ازین قبیلها استثنا و انچه ازین جمله بالف
نوشته باشند یا در دو وجه باشد تا طلاب را شبهه نماند ان شاء
الله تعالی اما اوزان ثلثه ثلاثیه از اسما اول که فَعَلَ بود نه صیغه
است پنج ازان بلا نظیر الادنی وادنیهم وادنی هفت موضع
والسوی چهار موضع و سوی شش موضع والثری وفیها
ولعنه دو موضع ونتی یذکر هم والثری والعمی وعمی وجنا
الجنتین ولظی وللشوی دوم که فُعَل بود هدی چهل و سه
موضع والهدی سی و یک موضع و هدای دو موضع وهدی الله
پنج موضع وهداهم سه موضع و هداها وتقیه وحق تقاته
والقری هفده موضع وقری دو موضع وضحی دو موضع وضحیها
سه موضع والضحی یک موضع والعلی دو موضع والنهی دو موضع

وسوی نزد بعضی والقوی وسدی وازین جمله ضحی والضحی وضحیها
والعلی والقوی واوی است وحق تقاته در مصاحف غیر عراق
یا مکتوب است و در مصاحف عراق بالف وحذف ان نیز سوم
که فِعَل بود الزنی و کلاهما بالف سوم است با بی الف و یا خود
البنه سوم نیست چهارم که فَعْلی مفتوح الفاست بصور است
در دوازده کلمه بهر طور که بیاید وان الموتی است هفده موضع
والسلوی سه موضع والقتلی والتقوی سیزده موضع وتقوی
دو موضع وتقویهم وتقویها ومرضی چهار موضع والمرضی یک موضع
ودعویهم چهار موضع واسری دو موضع یکی دیگر در البقره بقرأه
حمزه ویکی در انفال در غیر قراءة ابو جعفر وابو عمرو نجویهم
موضع ونجوی دو موضع والنجوی چهار موضع ونجویکم دو موضع
وشتی سه موضع وتتری وصرعی وطغوی و در قراءة حمزه و کسائی
سکری در دو کانه درج و ملحق است بوی یحیی اسم نبی علی نبینا وعلیه السلم
پنج موضع پنجم که فُعلی مضمومة الفاست منحصر است در بیست

وکلاهما وبعضی نزد بعضی و ازین جمله ضحیها

وچهار کلمه بر نهج مذکور شود وان قربی است در چهار موضع والتوبه
دوازده موضع والدنیا صد و پانزده موضع و بشری نه موضع و الثری
پنج موضع و بشریکم یکی و انثی نه موضع و الانثی همچنین والوسطی
یکی والوثقی دو موضع و اخری هجده موضع والاخری پنج موضع
واخریکم یکی واخریهم دو موضع والحسنی هفده موضع والاولی
چنین هفده موضع واولیهم دو موضع واولیهما یکی و القصوی
والسفلی والعلیا والرؤیا چهار موضع ورؤیای دو موضع و رؤیاک
یکی و عقبی پنج موضع و عقبیها یکی وطوبی یکی والکبری شش موضع
والمثلی والشوری وزلفی دو موضع ولزلفی دو موضع و شوری
والیسری دو موضع وسقیها والعسری والرجعی وملحق است
بوی موسی صد و سی و شش موضع ششم کلمه عیسی است منحصر است
در پنج کلمه وان سیما است شش موضع واحدی پنج موضع واحدیهما
پنج موضع واحدیهن یکی و ذکری پانزده موضع و ذکریهم و ذکریها
وضیزی والشوری و ملحق است بوی عیسی بیست و پنج موضع وبعضی

از اهل عبارت ضیا و ذکرا از ین قبیل شمرده اند که در مرسوم الغش
بیا مسطور است چنانچه در دیباچه گفته شد نعوذ بالله من شر الابتداع
هفتم فعالی بفتح فا الف منحصر است در پنج کلمه خطایا پنج موضع
است و نصاری همچنین والمدایا والایامی وخطایانکم که انه — دیبای چارده موضع
و از ان مضاف است بضمیر جمع مذکر حاضر و یکی بغایب و در جمع متکلم
والفی که قبل از مضاف الیه است الفنه در رسم محذوف است و در الف — بعد از طا خلاف است واکثر حذف نمی کنند
بعد از طا یک صورة یا مرسوم باشد و بس برین هیئة خطیکم خطیهم
خطینا هشتم فعالی بضم فا الف است و منحصر است در چهار
کلمه أسری وکسالی دو موضع وسکاری سه موضع یکی در نسا و دو در حج
بقراءة غیر حمزه وکسائی وفرادی دو موضع نهم افعل وان در
یکی انکه الفش از برای تفضیل باشد وان شانزده لفظ است در بیست
وشش موضع ادنی دوازده و دوازان معرف بلام و یکی مضاف
وازکی چهار موضع واولی یازده موضع واهدی هفت موضع
واوفی بعهده در توبه و جزاء الاوفی والاعلی نه موضع وارنی

والاقصا الذی واقصا المدینه دو موضع واحصی لما لبثوا ابقولی او اخفی

الله وابقی هفت موضع واخری واتقیکم والاتقی الذی والطغی وادی

واشقیها والاشقی الذی دو موضع نوع دهم افعل صفه وان

دو لفظ است غثاء احوی وکلمه اعمی هرجا که بیاید غیر از سوره

القتال یعنی سوره محمد صلی الله علیه واله که از فعل ماضی است

وغیر از ثانی سوره سبحن که بعضی گفته اند از نوع اول است وجمله صفات

ازان دوازده است وهشت ازان معرف بلام است دهم

مفعل وان شصت وشش لفظ است مولینا دو موضع

ومولیکم پنج موضع مولیهم دو موضع المولی سه موضع مولیه

دو موضع مولی دو موضع مولی الذین لا مولی لهم وجمله ان

یعنی جمله مولی هجده موضع است ومأویهم دوازده موضع است

ومأویه سه موضع ومأویکم بمجنین والماوی ۶ موضع وجمله ان

۲۲ موضع باشد ومثوی الظالمین ومثویکم ۲ موضع ومثوی

ومثوای ومثوی للمتکبرین سه موضع ومثوی پنج موضع وثمه

ان سیزده موضع است وشتی ۳ موضع ومحیای ومحیاهم ومجریها

نزد بعضی ومرسیها والمرعی والجنه تا رتا نیث بان متصل است ومرضات پنج

موضع است یازدهم مفعل وان مرسیها است در اعراف وهود

والنازعات ومجریها بی نظیر ومجریها برقرات اکثر دوازدهم مفعل

وان سه لفظات در بیت وسه موضع مصلی ومصفی ومسمی ۲۱ موضع

سیزدهم مفعل وان المنتهی دو موضع والنجم ومنتهیها چهاردهم فعلی

وان عزی ونظیر ندارد پانزدهم فوعله وان التوریه است

هجده موضع سه ازان در بضعا خر واصلش ووریه بوده وا

ونما ورل فعل است وان صدوهشتاد وهشت کلمه است ابی هفت

موضع وسعی پنج موضع وقضی سیزده موضع دو ازان متصل بضمیر

مونث یکی مفرد ویکی جمع هدیکم شش موضع وهدی الله چهار موضع

وهدینا پنج موضع وهدیه دو موضع وهدان یکی وهدی شش

دو ازان مسبوق بفا وهدیه وهدیهم دو موضع وتهدی الناس

جنانچه بمه بیت وهشت باشد یازده ازان مجرد از ضمیر بارز

وعسی بیت و هشت موضع است و کفی بیت و هفت موضع
و آتیهم هشت موضع و آتیکم سه موضع و آتیها و بمجنین و آتیک
شش موضع و آتینا الیقین و آتی منقطع از ضمیر هفت موضع و مجموع
بیت و هشت باشد و رأی مجرد از ضمیر سیزده موضع هفت از ان
قبل از متحرک و شش قبل از ساکن و با ضمیر نه موضع چنانچه مجموع
٢٢ باشد و ما نهاکما و نهیکم و نهی النفس و رمی در انفال و عصی چهار
موضع یکی با ضمیر است در سوره ابرهیم و من عصانی و نای بجانبه
دو موضع و أدرى الفتیة و طغی پنج موضع و غزی دو موضع و سقی
لهما و سقیهم و بغی دو موضع فوقیه دو وقیهم سه موضع و وقینا
و هوی دو موضع و جزیهم بما صبروا و بنیها دو موضع و دحیها
و تلیها و طحیها و یحیی و ما قلی و یک کلمه دیگر از ین هشت وزن که در
بیان نوشته اند لیکن واویست و ان لفظ ما زکی است در سوره
النور و از جمله مذکورات چهار کلمه واوی است دحیها تلیها طحیها
یحیی و وزن دوم أفعل صد و بیست و هشت لفظ أحیا یازده موضع

پنج از ان با ضمیر و شش بی ضمیر و أوصی بقراءة نافع و ابو جعفر و ابن عامر
و أتی سی و سه موضع از ان جمله سی موضع با ضمیر است آتیکم هشت موضع
و آتیه سه موضع و آتیهم ده موضع و آتیهما دو موضع و سه موضع بی ضمیر
آتنی سه موضع و آتینا و آتین و آتیکم و آتیها و من أوفی در آل عمران
و فتح و أریکم در عمران و فتح و أریک الله و أریکهم فأریه و قد أقصی
و ألقی مجرد از ضمیر یازده موضع و با ضمیر سه موضع ألقیها در موضع
ألقیه یکی و أنجی چهار موضع متصل بضمیر یکی از انجمله بقراءة کوفیان
در انعام و أغنی یازده موضع هفت از ان مسبوق بحرف
نفی و یکی متصل بضمیر در سوره التوبه و فآویکم و آوی سه موضع
یکی متصل بفا و أدریکم و أدریک سیزده موضع فأدلی
دلوه فأنسیه و أنسیه و فأنسیهم دو موضع و أرخی هشت موضع
و أسری بعبده و أصفیکم دو موضع و أحصیها و أحصیهم
و أقصیه الله و أحصی کل شیء عددا و أوصینی و أعطی سه موضع
و أدریکم و أملی لهم در غیر قراءة ابو عمرو و یعقوب و أکدی

وانکی واتقی وابشری وفاذکری وأرنیها وزن سوم فعّل وآن سه
وشش کلمه است فسویهن وسویتک دو موضع یکی با فا وسویته
فسوی دو موضع وسویها سه موضع یکی از آن مجرد از فا
ووصی دو موضع ووصیکم چهار موضع ورتلنا ورتلیهم وولی مدبرا دو موضع
وولی مستکبرا ونجینا دو موضع ونجیهم همچنین وینجیکم ونمکم
فوفیه حسابه وابراهیم الذی وفّی فغشیها ما غشی وصلیه سه
ولیتم وصلیها وزکیها ودسیها وزن چهارم فاعل وآن
قاتل در قراءة حمزه وکسائی وناداهما ربهما ونادی یازده
موضع دو از آن مسبوق بفا فناداها ونادیهما ونادینا ونادیه وساوی
پنجم وزن افتعل وآن هفتاد ونه کلمه است استوی
دوازده موضع یکی از آن مسبوق بواو وودبنا واشتری
واشتریه دو موضع واذ ابتلی واصطفی پنج موضع
واصطفیه واصطفیک دو موضع جا بجز هشت باشد
واعتدی چهار موضع واتقی هفت موضع وفا نهی ذکر

مسبوق

افتدی واتقی هفت المتقی دو موضع وفا التقی الماء وافتری چهارده
موضع وافتریه هفت موضع وامتری همچنین واعتزلک واجتبیه
سه موضع یکی از آن مسبوق بفا واجتبیکم وابتغی دو موضع وارتضی
سه موضع ششم وزن استفعل وآن چهار لفظ است استسقی
استسقیه استعلی واستغنی چهار موضع واستهویه در قراءة
حمزه هفتم وزن تفعّل وآن سی ودو لفظ است فتلقی در
بیست ویک موضع چهار از آن مسبوق بفا ویکی متصل بضمیر ودیع
وتجلی دو موضع وتمنی همچنین وتغشیها وتزکی سه موضع فتدلی
وتردی هشتم وزن تفاعل وآن دو لفظ است فتعاطی وتعالی
چهار ده موضع چهار از آن مسبوق بفا وزن نهم مضارع
است ثلاثی مجرد که بر وزن یفعل باشد یا معلوم که علامت
غایب است واول آن ولو یری الذین ظلموا در قراءة
غیر نافع وسیریکم الله دو موضع یکی مسبوق بفا ویریکم دو موضع
ویریهما ویریک ویری الذین در سبا ویری پنج دیگر دو در النجم

ویکی در والنازعات و یکی در علق و یکی در قصص بقراءة
حمزه و کسائی و خلف پنج موضع یکی از آن بقراءة غیر حمزه و کسائی و
دیگر متصل بضمیر و لا یرضی دو موضع و لسوف یرضی و ینهیهم دو
موضع و ینهی دو موضع و ینهیکم بهچنین و یحیی من حی و لا یحیی
دو موضع یابی الله و یلقیه و یخشی هفت موضع یکی از آن متصل
بضمیر و ان یطغی و لا ینسی و لا یبلی و لا یشقی و یسعی شش موضع
و یبقی وجه ربک و یصلی سعیرا در غیر قراءة نافع و تابعان و لا
یصلیها و یصلی النار و وزن دهم تفعل بنا معلوم و آن در قسم
است خطاب و تانیث اول قبلة ترضیها و رب لترضی لعلک
ترضی در قراءة غیر شعبه و کسائی و ترضیه دو موضع فترضی
و لو تری الذین ظلموا در قراءة نافع و تابعان و تری دوازده
موضع و تربی دو موضع فترته بهچنین و تریهم سه موضع و ان
اذ ترقی لتشقی فتردی و لا تخشی و تخشی و تخشی الناس و ان
تخشیه و لا تعری و لا تضحی فلا تنسی و تاتی تهوی سه موضع و لن

حمزه و کسائی و خلف ... موضع اول آن در قراءت ...

ترضی

ترضی و تغشی طایفه بقراءة حمزه و کسائی و لتصغی و تابی قلوبهم و تغشی
وجوههم و تسعی سه موضع در طه و لا تعمی الابصار و تعمی القلوب و ان
الصلوة تنهی و لا تخفی در قراءة غیر حمزه و کسائی و تصلی نارا
در قراءة فتح تا وزن یازدهم مضارع متکلم از ثلاثی مجرد و ان
انی اریک است و انی اری سه موضع است و لکنی اریکم بهچنین
و انی اریکم و ارانی دو موضع و اسمع و اری الا اما اری و لا
اهدیه و اتیتی و آتیکم وزن دوازدهم متکلم بنون و ان
نری الله است و قد نری و لنریک دو موضع و ما نریک بهچنین
و انا نریک بهچنین و ما نری و نری و نربیک فینا و نخشی و نخزی و نسیهم و
و نحیی دو موضع وزن سیزدهم مضارع بیا از باب تفعل و ان
یتولی است سه موضع و یتوفی دو موضع و یتوفیهن و یتوفیکم
چهار موضع و یتوفیهم بقراءة حمزه دو موضع در نحل و یتلقی
المتلقیان و یتزکی دو موضع و یزکی بهچنین دو موضع
و یتمطی وزن چهاردهم مضارع بنا این باب و در قسم است انکه

همزه وتا در خط مصحف باشد یا یکی واول تتوفیهم دوکانه است درقراءة
غیرحمزه وتتلقیهم وثانی توفیهم در نسا وتلهی وتلظی ولوترئ
بقراءة حمزه وکسایی وان ترکی وتصدی واین سه کلمه اخر بقراءة
نافع از قبیل اول است وتشدید عوض از تا در دوم وزن یازدهم
یتواری فقط وزن شانزدهم تجافی وتمارئ وزن سیزدهم
یفعل بیا مضموم واسکان فا وان دو نوع است ثلاثی ورباعی
وثلاثی یتلی است هفت موضع فلا یخزی سه موضع وان یهدی
ولا یهدی بقراءة نافع ویقضی دو موضع ویجبی الیه بقراءة غیر نافع
وینعی علیه ولا یرئ الا مساکنهم بقراءة عاصم وحمزه وسوف یری
ثم یجزیه وسویدعی ورباعی ان یوتی دوکانه ویوحی بچهار موضع
چهار ازان بصیغه جمع متکلم آمده است بقراءة بعضی از قراء یک
موضع در آخر یوسف ویکی در نحل ودو موضع اولین انبیا ویوم
ویلقی سه موضع وزن بیستم بنا مضموم واسکان فا وان
هم ثلاثیست ورباعی واول تتلی شانزده موضع وتنکری وتجزی

دو موضع والیوم تنسی وتجنی بقراءة نافع والیوم تجزی ومن بغیر
تجزی وتمنی دو موضع وتبلی السرائر وثانی فتلقی فی جهنم
ولعلک ترضی بقراءة کسایی وشعبه وفیهی تملی وتسقی بما
احتمال هر دو وارد یعنی ثلاثی ورباعی وهمچنین تمنی دوکانه
وزن نوزدهم حتی یوتی مثل ما اوتی رسل الله وزن بیستم
ولا یلقیها وما یلقیها هر دو ویصلی سعیرا در قراءة نافع وتبع
وزن بیست ویکم توفی سه موضع وعینا فیها تسمی وزن بیست
دوم یغشی دوکانه وثالث ندارد وزن بیست وسوم ومنکم من
یتوفی در حج ومومن وثانی ندارد وجمیع یاآت متطرفه که صورة
الفا تنها اینست که مذکور شد وهیچ الف خارج ازین ضوابط نیست
وانچه در وزن نمی اید کلمات انی ومتی والغات نذرانند
مثل یا ویلتی ویا اسفی ویا حسرتی واین دوی اخیر را نظر نیست
ویا ویلتی سه موضع در مایده وهود وفرقان وانی بیست و
هشت موضع است یازده ازان مسبوق بفا ودو بوا

ومتی نه موضع است ویا آسفی یکی ویا حسرتی یکی اینها مذکورات را در مصحف
امام بیا نوشته اند وازین جمله یک اصل مطرد و هفت کلمه خارج است و در
مصاحف از آنها بالف نوشته اند اصل مطرد آنست که قبل از یا صورة
الف یای دیگر باشد مثل الدنیا والعلیا والرءیا رءیاک ورءیای امامکم
والحوایا وفاحیا به وامیکم وامیتنا ومموت ومحیا واماتوا واحیا
ومحیای همچنین هدای ومثوای وبشرای ازجهت کراهت جمع بین الیائین
ومع هذا یبشری در یوسف در مصاحف مدینه وکوفیه وبصره
بی الف وبی یا نوشته اند یعنی برین صورة یبشری ومراد ازین
که یا نوشته اند یا بعد از راست که اگر نبوشتندی با این یای متطرفه
که یای اضافت است مجتمع شدی وحینئذ بالف بایستی نوشتن واین
نباشد الا در مصحفی که بقراءة نافع یا ابن کثیر یا ابو عمرو یا ~~ابن کثیر~~
~~یا ابو عمرو~~ یا ابن عامر نویسند را استاد بلده هراة از جملة حی ری کرده
کرده با مصاحف در تصحیح یکی دیگر آنست که در هر که نگاه کرده و یبشری مصحف
برینها صورة نوشته بود که یا را حک کرده و برخط نازنین خود
الفی د

الفی دراز بعد از الحاق کرده فرموده برین صورة یبشرای وحال آنکه
مصحف را بقراءة عاصم راست کرده شعر فان کنت لا تدری
فتلک مصیبة وان کنت تدری فالمصیبة اعظم وهمچنین سقیها سقیها
در مصاحف مذکوره نوشته اند بی یا وبی الف ودر بعضی از مصاحف
هدای ومحیای ومثوای همچنین یعنی بی الف وبقول تنزیل علیکم واخفیهم
ومحیاهم واخیهما در فصلت وعقبیها بی یا وسیماهم در البقره والقتال
والرحمن واجتبیه در طه ونون واوصانی در مریم ودر کلمات
چند تنزیل بالف تایل شده یا بیا بدون هر دو اتینا الکتاب
واجتبیکم واجتبیه در نحل ولن ترینی وسوف ترینی بالف بایا
اما لفظ الحی ازین حکم مستثنی است وبیا نوشته اند بر اصل اگرچه
دو یا مجتمع اند واما خطایا ی هجگانه مذکور شدند نیز در تعداد
الفاظ راما حروف هفت کانه اول آن ومن عصانی والا قصا
ومن تولاه واقصا المدینه هر دو وسیماهم در فتح وطغا الما
ورسم کرده اند کلتا الجنتین وتترا بالف ودر تحتها قصینا

وجنی الجنتین خلاف است وبعضی نسبت کرده اند بمصحف امام که
ما طبت لکم را صورة الف یا ست وجباتهم رسلهم وجنا از روی
وللرجل در مصحف ابی کعب وبعض رسم کلمات بجا آورا برین صورة
بر مصحف مکه نسبت کرده اند وعمل برهیچ کدام اینها نیست والله
اعلم اکنون درین مصاحف که درمیان مردم متداول است
هرچه برین طرز وطریقه نوشته باشند که مذکور شد متعرض
نباید شد وبحال خود باید گذاشت چه موافق مصاحف امام است
واگر چیزی مخالف باشد وتوان مناسب ساختن بنوعی
که تغیری رشتی روی ننماید بسازند باصلاح آورند والا بگذارند
تا بحال خود باشند باب المقطوع والموصول
اینباب را ضبط کردن ضرورة است از ضروریات ودرین
مصاحف که درمیان مردم است البته استعمال باید کرد
وموافق مصحف امام ساختن بدانکه اصل در هر کلمه آنست
که منقطع ومنفصل باشد از کلمه دیگر خواه اسم باشد وخواه فعل خواه

مالطبت
للرجل

حرف الا آنچه موقوف که از جهة کثرة دور نازل منزله جزاست با معروف
خود یعنی هردو را یک کلمه داشته اند پس از امر موصول نوشته اند
والایا وبا که چون الف هردو را در رسم انداخته اند بجز یک حرف
مانند پس ناچار بود اتصال ایشان بما بعد والا هرگاه که کلمه ثانیه
ضمیر متصل باشد مرفوع یا منصوب یا مجرور مثل قلت وقلنا ودینه
وربکم ورسله ورسلنا وشیاته واحیاکم وانلزمکموها والا آنکه
حرف هجا باشد در اوایل سور والا هر کلمه که داخل کلمه شود برو
از حروف معانی وان یکحرف باشد مثل باسم وبالله ولله ولرسوله
وکمثله ولانتم وانت وابالله وایا ترو سیدکر فلقتلوکم والقمر
ولسوف والا هرگاه که اول کلمه ثانیه همزه باشد وبرمراد وصل
وتخفیف از انقصور کرده باشند بوا دویا مانند مولاء ولئلا
والاما استفهامیه که مدخول حرف جر باشد مثل مم وعم وبم ولم
وفیم والاام باما وان مفتوحه مخففه باماوان مکسوره مخففه
با لا مانند اما اشتملت واما ذا والا تفعلوه والا کالوهم او وزنوهم

وانلزمکموها

بر قول صحیح وگفتیم که اصل قطع است تا معلوم شود که هر یک از کلمتین
لفظی اند بر خود و قطع بر ان می توان کرد لکن در مصاحف امام
چنان واقع شده که کلماتی چند که نظایر یکدیگرند بعضی موصولند
و بعض مقطوع پس ناچار باشد ضبط و تمیز مقطوعات از موصولات
از برای انکه در هر چه موصول است نشاید وقف کردن الا بر کلمه ثانی
و در هر چه مقطوع است تخییر مقرر است اگر خواهد بر اول بایستد
واگر خواهد بر دوم **ذکر این ما** این مارا در لفظ
البته موصول می باید نوشت که در مصاحف ائمه موصولند
فاینما تولوا در البقره واینما یوجهه در نحل وخلاف است در سوره
شعرا اینما کنتم تعبدون و در احزاب اینما ثقفوا یعنی در بعضی
موصول و در نسا نیز اینما تکونوا همچنین است لیکن قطعش
بیشتر است و در باقی قران همه مقطوع است اکنون در
مصاحف نیز همین طور سلوک باید کرد که در غیر مذکورات
اگر نوشته باشد فیها والا مقطوع باید ساخت و در مذکورات

مصاحف بقطع نوشته اند و در بعضی

کلمه

کلمه دو گانه را که در البقره ونحل است البته موصول باید نوشت و در سه
دیگر مخیرند **ذکر فیما** لفظ فیما در قران عظیم یازده کلمه واقع است
یکی باتفاق مصاحف و ده دیگر باختلاف اما ان یکی که باتفاق
مقطوع است ماههنا امنین در شعرا واما ان ده دیگر که باختلاف
است اول در البقره فی ما فعلن فی انفسهن من معروف که دوم است
و دوم و سوم لیبلوکم فیما اتیکم در مایده و انعام چهارم
در انعام پنجم ما اشتهت در انبیا ششم فی ما افضتم در نور
هفتم فی ما رزقنکم در روم هشتم و نهم ما در دو کانه در زمر دهم
ما لا تعلمون در اذا وقعت در این کانه اگر وصل و اگر قطع
باشد رواست و در کتاب مقنع تصریح کرده است بخلاف
در شعرا نیز اما در مقیله و سایر مواضع اختلاف است والله اعلم
واز جمله تصرفات بارده که اشاره بدان در مصاحف کرده
یکی دیگر انکه در سوره الانفال فیما اخذتم را از مصحف بخط
شریف خود مقطوع ساخته باوجود انکه در مقنع و مقیله

وسایر کتب معتبره این نیست الله اعلم که از کدام کتاب مجهول یا قول نامقبول
ساخته باشد غایتها فی الباب آنکه باشد که در وی خلاف نیز باشد بنابر
معنی دارد که کلمه موصوله بخط مرغوب را بخط نامدرجه مکروه مقطوع سازند
ذکر ان لا جمیع ان لا در کلام الله بی نون است الا ده کلمه ان لا
اقول ان لا یقولوا در اعراف وان لا ملجا در توبه وان لا اله الا در هود
وان لا اله الا انت در حرف انبیا خلاف است وان لا تعبدوا در ثانی
هود ویس وان لا تشرک در حج وان لا تعلوا در دخان وان لا
یشرکن در ممتحن وان لا یدخلنها در ن پس با کلمه انبیا یازده باشد
و در انبیا اگر نون نباشد شاید **ذکر من ما** من ما در قران عظیم
موصول است یعنی نون ننوشته اند و میم بمیم پیوسته الا سه کلمه
فمن ما ملکت در نسا و هل لکم من ما ملکت در روم و مما رزقناکم
در منافقون و درین کلمه وصل نیز وارد است و خلاف نیست
در قطع مثال الله و ما تنزلن ولعظامن البته موصول است
ذکر عن من و عن ما و ان ما عن من در همه قران در موضع است

وان نیز مقطوع است عن من یشاء در نور و عن من تولی در نجم و عن
ما یک موضع مقطوع است عن ما نهوا عنه در اعراف و در بواقی موصول
مثل و ما الله بغافل عما تعملون و ان ما نیز همچنین و ان ما نرینک
در رعد مقطوع است و باقی موصول مثل و اما تخافن و انچه بهمزه است
مفتوح باشد البته موصول است مثل اما اشتملت **ذکر فالم**
فالم یستجیبوا در هود موصول است و باقی در همه مقطوع مثل فان لم
القصص فان لم تفعلوا و ان لم مفتوح البته مقطوع است مثل ان
لم یره احد و الن در کهف و قیمه موصول است الن نجعل و الن
نجمع و باقی مقطوع مثل ان لن نقدر و ان لن تحصوه **ذکر ان ما**
و انما انما توعدون در انعام مقطوع است و بواقی موصول
مثل انما یوحی و در نحل انما عند الله نیز در بعضی مصاحف مقطوع است
اما وصلش اثبت و اکثر است و انما توعدون در حج و لقمن
مقطوع است و باقی موصول مثل انما نملی لهم خیر و در سوره
الانفال انما غنمتم نیز در بعضی مصاحف مقطوع وارد شده است

اما وصل اکثر است واصح ولو انما فی الارض در لقمن هیچ کس متعرض
نشده اند از مشایخ کبار روا از نص ایشان بر کلمه و آنما تدعون حج
ولقمن وصل این کلمه لازم می آید اما در بعض از نسخ دیدم که بقطع
ان قایل شده اما نسبت بیکی از کبرا نکرده وعمل بر وصل است
والله اعلم **ذکر حیث ما** حیث ما البته مقطوع است **ذکر ام من**
ام من جبار موضع مقطوع است در نسا ام من یکون در برات
ام من اسس ودر ذبح یعنی والصافات ام من خلقنا و در اقترابت
یعنی سوره فصلت ام من یاتی امنا وباقی موصول است مثل امن
خلق السموات **ذکر لبس ما بئس ما** لبئس ما البته مقطوع
است بجنین فبئس ما یشترون ودر قل بئس ما خلاف
است وبئسما اشتروا وبئسما خلفتمونی البته موصولند کلما
من کل ما سالتموه البته مقطوع است ودر کلما ردوا و کلما
دخلت امة و کلما جاء امة و کلما القی خلاف است ودر
اینها البته موصول است مثل کلما ارادوا **ذکر لکیلا**

آمنتم ظ

وکلما

لکیلا تحزنوا در آل عمران لکیلا یعلم من بعد علم در حج لکیلا
یکون علیک حرج در موضع ثانی احزاب لکیلا تاسوا در حدید همه
موصولند و باقی مقطوع خواه لام بر سر وی باشد خواه نه
مثل کی لا یکون دولة **ذکر یوم هم** یوم هم بارزون
در طول ویوم هم علی النار در والذاریات مقطوعست وغیر
ان دو موصول مثل حتی یلاقوا یومهم **ذکر فمال**
فمال در نسا ومعارج ومال در کهف وفرقان مقطوعست
در نسا فمال هولاء ودر کهف مال هذا الکتاب ودر فرقان
مال هذا الرسول ودر معارج فمال الذین مقطوعست **ذکر**
ویکانه ویکان ~~ذکر ویکانه ویکان ولا تحین هردو~~
موصولند **ذکر ولا تحین** ولا تحین مقطوعست بقول
جمهور امام ابو عبید روایة کرده که بدین شکل در مصحف امام دیدم
که ولاتحین موصول بود بدین شکل اما جمهور بر قطع اند وصورتش که مشهور
است وعمل برین است وقطع است چرا که مشهور است **ذکر ثلث ما**

والیسین نیز مقطوعست اما در الیسین در قراءة
غیر نافع وابن عامر ویعقوب وقف بر لام نتوان کرد واین مسئله
از جمله دقایقی است که در مصحف کلمه مقطوع باشد ووقف بران نتوان
کرد **ذکر کالوهم او وزنوهم** موصولند یعنی بعد از واو جمع الف
ننوشته اند تا موزون باشد برانکه وقف بواو نتوان کرد واستاد
القراء عده بهراة ارشده الله در سوره غافر بعد از واو کانوا هم
اشد الف را حک کرده از مصاحف وانرا حمل بر کالوهم کرده از
در باقی الفاظ جمع بعد از واو الف نوشته اند مثل امنوا وکفروا
ونسوا الله وادعوا وسئلوا واشتروا وعصوا واتقوا وراوا
واو اولی واوا واکه تنصروا وبعد از واو مفرد نیز در فعل الف نوشته اند
مثل والله یدعوا فمن کان یرجوا فلا یربوا ولیربوا واشکوا بثی
وادعوا ربی ولن نتلوا علیهم ولن ندعوا ویعفوا الذی وازخاطه
واو جمع در اصل مطرد وچهار کلمه مستثنی اند که بعد از واو الف
ننوشته اند اما اصلین مطرد نیز لفظ جاؤ واشد وباؤ
بعض

بغضب هر جا که بیاید اما الفاظ چهار کانه فان فاؤ وعتو عتوا وسعوه
در سبا وتبوءو الدار وبعد از واو مفرد در یک کلمه محذوفست عسی الله ان
یعفو عنهم لا غیر وهمچنین الف ثابت است بعد از واوی که علامت رفع
است در اولوا الالباب واولوا العلم واولوا العزم واولوا بقیة
وهر جا که لفظ اولوا باشد وبنوا اسرائیل وملقوا ربهم ومرسلوا الناقة
وکاشفوا العذاب ولصالوا الجحیم ومانند اینها ومحذوفست بعد از
الفاظ ذو مانند ذو الفضل وذو عسرة وذو انتقام ولذو مغفرة
وذو عقاب الیم وذو العرش وذو الجلال وذو القوة وذو مرة
وبعضی ذکر کرده اند در بعض از کتب قراءة که در شش موضع الف نباشد
ودر باقی باشد واین سخن در کتب هیچ یک از ائمه که بنقل رسم
متبع ومرسوم اند نیست بلکه حافظ ابو عمرو در مقنع تصریح کرده است
بانکه اتفاق دارند مصاحف امام بعدم الف بعد از ذو و
همچنین شهرت الف بعد از ذو وقایل نشده الا شیخ ابو الفضل
از شیخ اصفهانی واو براین منفرد است جناب تاج القراء

کرمانی رحمة الله تصریح باین کرده. ودر ایضاح اندرابی وزاد
القراء وجامع القراات رود باری نیز این نقل است وشک نیست
که ایشان تابع ابو الفضل اند واگر چه او ثقه است ومطعنی
ندارد اما بسیاری از ثقات بوده اند که بقولی منفرد شده اند
ومتبع نیستند نمی بینی که ابو الحسن ابن غلبون که شیخ حافظ ابو عمرو است
منفرد است با بدال با ریکم از برای سوی ومتلفت الیه نیست حتی حافظ
ابو عمرو که تلمیذ اوست این را قبول نمی کند وبر ردش دلیل میگوید
وکم مثل هذا والحق احق ان یتبع الله اعلم **فصل**
در ذکر هاات تانیث که بتا مرسوم اند ودر مصاحف روزگار نیز
رعایة ان واجبست خاصه از برای قراءة عام که وقف او در همه بتا است
ذکر رحمت رحمت در هفت موضع بتا مرسوم است در البقرة
واولئک یرجون رحمت الله ودر اعراف ان رحمت الله قریب ودر هود
رحمت الله وبرکاته علیکم ودر مریم ذکر رحمت ربک ودر روم الی اثر
رحمت الله ودر زخرف اهم یقسمون رحمت ربک ورحمت ربک خیر مما

نعمت

یجمعون **ذکر نعمت** نعمت یازده موضع بتا مرسوم باید نوشت
که در مصاحف چنین است در البقره واذکروا نعمت الله علیکم
اذ هم قوم ودر عمران همچنین ودر مائده اذکروا نعمت الله ودر ابرهیم
بدلوا نعمت الله کفرا وان تعدوا نعمت الله علیکم ودر نحل وبنعمت
الله هم یکفرون ویعرفون نعمت الله علیکم واشکروا نعمت الله
ودر لقمن فی البحر بنعمت الله ودر فاطر یا ایها الناس اذکروا نعمت
الله ودر والطور فذکر فما انت بنعمت ربک بکاهن **ذکر سنت**
سنت پنج موضع بتا مرسوم است در انفال مضت سنت الاولین
ودر فاطر الا سنت الاولین فلن تجد لسنت الله ولن تجد
لسنت الله تحویلا ودر غافر سنت الله التی قد خلت فی عباده
ذکر امرات هفت موضع بتا مرسوم است امرات عمران
در ال عمران وامرات العزیز در کلانه در یوسف وامرات
فرعون در قصص وامرات نوح در تحریم وامرات لوط
وامرات فرعون وضابطش انست که امرات با زوجش

ان بهار سوخت

مذکور باشد بتا مسطور باشد **ذکر کلمت** هرجاکه در قران
عظیم ذکر کلمت است غیر از کلمت ربک الحسنی در اعراف اما کلمت ربک در انعام
وحقت کلمت ربک در یونس وغافر وحقت علیهم کلمت ربک در اخر یونس
هرجا را بجمع وافراد خوانده اند ودر مصاحف بتا مطول مرسوم است
وهرجاکه بجمع خوانده اند وقف او بتا متفق است واز انها که افراد
خوانده اند وقف عاصم وحمزه بتا متفق است واکرچه ثانی یونس را
در مصاحف عراق بها نوشته اند وحرف غافر را ومومن وطول نیز
کویند نیز در بعضی مصاحف بها نوشته اما عمل بتا است چنانچه در سایر
مصاحف نوشته اند والله اعلم **ذکر لعنت** کلمه لعنت دو موضع
بتا مطول نوشته اند در عمران فنجعل لعنت الله ودر نور
والخامسة ان لعنت الله علیها **ذکر معصیت** معصیت
دو کلمه در مجادله بتا مطول نوشته اند ودر قرائت عیسی در قصص
وشجرت الزقوم در دخان وبقیت الله خیر در هود وفطرت
الله در روم وجنت نعیم در واقعه وابنت عمران در تحریم

انّى ومتى وبلى وهرچه بر وزن فَعْلى باشد یا فُعْلى وفِعْلى وفَعالى
وفُعالى وفِعالى مثل تقوى ولمغوبیها والسلوى وبُشرى والاولى
وسقیها وموسى وذکرى وسیماهم واحدى وعیسى ویتامى ونصارى
واسرى وکسالى وفرادى نقطه نزنند از برای انکه نقطه را در الف
دخلی نباشد وهمچنین یا ای که صور همزات باشند مثل اولئک
والملئکة وخلائف وبارئکم والخبائث وکبائر وبصائر والسرائر
وابنائنا واولیائکم وعلى ارجائها ومن ابنائکم ومن ورائه ونسائهن
وامانیکم والقلائد والملائکة وادعیائهم وهمچنین صور همزاتی که بعد از الف
اسم فاعل باشند خواه منقلب از واو خواه از یا خواه مفرد خواه جمع
مانند خائفین وللطائفین والقائمین وخائفا وقائما
ومنها جائر والفائزون والتائبون والصائمون والصائمات
وخائنین وفنقلبوا خائبین والغائبین ومامن غائبة ولا
طائر والسائحون ومائدة والبائس از برای انکه تخفیف این
همزات بر بین بین است ویا را دران مدخلی نیست والصحیح

یا الا این همزات بیا رجوع ندارند و بر سر مد منفصل مده بکشند خواه سبب مد همزه باشد مثل مذکورات خواه ساکن باشد مثل دابة وخاصة والضالین واتحاجونی و بر سر منفصل اگر کشند بلونی مخالف تا فرق باشد و این هردو امر استحبابیست و ترک ان شناعتی لازم نمی اید بخلاف سابق و همچنین نقطه نهند صور همزاتی که انرا تخفیف بین بین باشد فقط غیر او زان مذکوره یعنی با بدال نیز می باشد که انجا نقطه توان نهاد مثل تطمئن و بئس ولئن ارسلنا ویومئذ وحینئذ والی بارئکم وملائه وملائه وملائهم فاین مات و مت وضابطش انست که همزه مکسور باشد مسبوق باکسره و درین ضابط داخل است ائنکم انعام وغل و ثانی عنکبوت وفصلت وائنا لمخرجون وانا لتارکوا واین در شعرا واین ذکرتم وائفکا الهة در ائمه هیچکانه مخیر است از برای انکه تحقیف این همزات را بیا رخالص نیزی کنند و در نحو بغیر ازین نیست و در باقی باب همزتین یک الف بباید نوشت چنانکه

وبعذاب بئیس

ازبر

زیادتست هشت کانه در یوسف و چهار در مریم و یکی در قصص والصافات و همچنین کلمه مرضات هرجا که باشد وذات مثل وذات بهجة وذات الشوکة وبذات الصدور و افرایتم اللات والعزی ولات حین مناص و هیهات دو کانه و بهانوشته اند منوة را در سورة والنجم

فصل در ذکر کلماتی دیگر که انرا در مصاحف بنا نوشته اند و در جمع و افراد ان اختلافست در یوسف ایت للسائلین وغیبت الجب هردو و در عنکبوت علیه ایت من ربه و در سبا فی الغرفت و در فاطر علی بینت منه و در فصلت وما تخرج من ثمرات و در مرسلات جمالت صفر **خاتمه** مشتمل است بر دو فصل اول در ذکر چیزی چند که کاتب مصحف را ازان ادارا است رعایه ان کردن کاتب مصاحف باید که چند دقیقه را رعایه کنند تا کتابت ایشان منقح باشد و از خبط و خلل و اعتراض سالم مانند اول حروف مد را علامه سکون ننهند که بغایة مکروه است و مستبشع مثل انکه برسر الف و واو قالوا ربنا الذین علامه سکون ننویسند بلکه

بلکه جمیع محققان این فن گفته اند که حرف سواکن را مواید
گذاشت از برای انکه تعریه از حرکه دال است بر سکون و دیگر اشکال
فتحه و ضمه و کسره را از حروف خود دور نشیند از ند و از ان محل
که می باید نهاد تجاوز نکنند و اگر دو حرف مثلین یا متجانسین بهم رسند
و اول ساکن باشد حرف اول را از علامة سکون عاری دارند
و شده بر سر حرف دوم نهند مثل یدرکّم الموت فاضرب به
و عاهدتم من المشرکین وهدی للمتقین و من ربهم و در منون
منصوب علامة فتحه و تنوین که این زمان درین خط که در
میان ماست ا ولاست دو فتحه است بر سر الف نهند نه حرفی
که پیش از وی است مثل احدًا و ابدًا اگر اکابر چنین فرموده اند
و تصانیف درین باب کرده و در مثل هدیً و بدیً و غزیً و سمیً
ممیز باشند اگر خواهند دو فتحه بر یا نهند و اگر خواهند بر ما قبل
و بیا رد دقیقه هست که رب فرموده اکابر بجای می باید
اورد در کتابت مصحف مثل انکه الفاتی که انرا بیا تصویر کرده اند

ازپیش ذکر کرده شد و پیشتر که از وی سر عینی نهادن تا قایم مقام همزه محذوفه
باشد مثل ءاندرتهم و ءاله ءان لنا در اعراف و ءانزل اما اگر
در تخفیف بیا عاید شود مثل بئس و بئر و الذئب و لئلا و مائه
و فئه و قرئ و استهزئ نقطه ان روا باشد و همچنین همزاتی
که در وجهی از وجوه تخفیف بیا منقلب شوند مثل سنقرئک و
ابنئکم و من شاطئ و کل امرئ و لیستهزئ بهم و همچنین من تلقائی
نفسی و بلقائی در روم و او من ورائی حجاب و لیناء ذی
القربی و من اناء اللیل و من نباء المرسلین و همچنین اسرائیل و مثل
خاطئین و خاسئین از برای انکه صورة همزه درین امثله محذوف
است و این کرسی بی صورة یا است و در الفاتی که منقلب از
یا باشد مثل هدی و رمی و سعی و الزنی و اتیه و هدیهم و الهدی
و سدی و متی و یغشی و یبقی و ینهی ممیز باشند از برای انکه
در بعض احوال منقلب بیا می شوند مثل لهدینا کم و ما رمیت
و سعی لها سعیها و اتینا ک بالحق و همچنین ثلاثی مزید فیه که بود

که مجرد ان واوی باشد و بواسطه زیاده بر سه ملحق بیای شده
مثل انجیکم و نجیکم و نجهم و تبلی و ازکی و اربی و استعلی و در عصانی
و تولاه و طغوا و اقصا و الاقصا و سیماهم انا فیجنا که در ایمه
یعنی مصاحف مرسوم بالالف اند اگر درین مصاحف کتابت الفات اینها
بیا اتفاق درسیما نقطه نزنند و همچنین تترا اگر بغیر رسم نوشته شند
و کلتا خود کسی بیا نخواهد نوشت و در باقی مخیر باشند و ماز کی را
الیه نقطه ننهند و همچنین بلی و حتی و در لدی و علی و الی مخیر
باشند و لدا در یوسف بالف مرسوم است و در غافر بلاف
است و در کلماتی که الف از ان ساقط باشد مثل هذا و لکن
و اولئک و هولاء و ریاتها سعی کنند که فتحات را اشبع نهند تا کا یحوی
بشد از محذوف چنانچه در امثله نموده شد و همچنین در الفات
منقلب ازیا مثل هدینا الله و بعد از نجینا الله تا دقیق باشد
میان ون و هدینا کم و نجینا و الله اعلم دیگر بعضی از مستحقات
متوکده انست که در رؤس ای فاصله بگذارند تا ایات از یکدیگر

بالف ند

ممتاز شوند خصوصا در الفاظی که ایات باشند و بایات
مانند نباشند مثل الا تعلوا در سوره نسا و ما غشیهم و ضلوا در طه
و در الفاظی که بایات میمانند و نفی نفس الامر آیه نیستند فاصله نگذارند
تا این وهم مرتفع شود مثل اذله علی المومنین اعزه علی الکافرین فلا تبغوا
علیهن سبیلا انما یستجیب الذین یسمعون و در سوی اجنبیا که کنند تا خبط
واقع نشود و در عدد ایات خاصه در سورتی که در عدد ایات ایشان
اختلاف باشد و سعی کنند که عدد ایه هر سوره مناسب مذهب ایکس باشد که
مصحف را بقراءة وی نوشته اند پس اگر بقراءة نافع نویسند عدد ایات
مکی اعتبار کنند و اگر بقراءة ابو عمرو نویسند عدد بصری اعتبار کنند
و اگر بقراءة ابن عامر نویسند عدد شامی را اعتبار کنند و اگر بقراءة
عاصم یا حمزه یا کسائی نویسند عدد کوفی اعتبار کنند و همچنین اخماس
و اعشار و این امر را رعایت کردن بغایت صعب است خاصه نزد کتاب
اهل زمان که برین اعداد اصلا وقوف ندارند و بحث بسیاری
از استادان نیز میرود و در هر سوره که اصلا اختلاف

عدد آیات مدنی اخیر رعایت
کنند و اگر بقراءت ابی کثیر نویسند
ح

میان اهل عدد واقع نشده این ضبط آسان تر باشد و ضبط آن
مستوفی گفته ایم در نظم الجواهر اگر کسی خواهد از آنجا کشف کند والله اعلم

فصل دوم در صدد تصحیح معنی لحن که از قول عثمان مرویست
و با آخر حوالت رفته بود این زمان محل آنست که در وی شروع کنیم منقول است
که چون مصحف را تمام کردند پیش عثمان بردند و دران نگاه کرد و فرمود
احسنتم و اجملتم ارى به لحنا ستقيمه العرب بالسنتها یعنی نیکو کردید
کتابت مصحف را و دران خطای و غلطی می بینم زود باشد که عربان
آنرا بزبان خود راست آرند حذاق صنعت مثل حافظ ابو عمرو
وغیره از متقدمان و متاخران این را سه جواب گفته اند یکی آنکه
این خبر از عثمان بصحت نپیوسته از دو جهت یکی آنکه با وجود تخلیط
در اسناد و اضطراب در الفاظش مرسل است از برای آنکه
یحیی ابن یعمر و عکرمه از وی سماع نکردند و او را نیز ندیدند دیگر آنکه
ظاهر الفاظش نفی میکند ورود او از عثمان از برای آنکه مستلزم
طعن است بر وی حاشا با وجود دین و امانت و شدت اجتهاد

وی در بذل و نصیحت و صلاح امت بس ممکن و مناسب نباشد که متولی
امر مصحف شود از جهت ارتفاع اختلاف میان ایشان بعد از آن
لحنی در آنجا ببیند و تولی تغییر آن نکند و آنرا بگذارد که بعد از وی بیاید از آنها
که شک نیست که او را مرتبه او و سایر صحابه که کتابت مصحف می کردند
نخواهد بود مثل این سخن را نشاید قایل شدن و اعتقاد کردن
و حاشا که او خطای ببیند و آنرا برقرار بگذارد تا عرب آنرا بعد از وی
راست کنند دوم آنکه بر تقدیر تسلیم که او این سخن گفته باشد لحن
از الفاظ مشترکه است همچنانکه بمعنی خطا مستعمل است بمعنی ایما
و اشارة نیز مستعمل است چرا نشاید که بمعنی ایما باشد و لحن بمعنی اشارة
آنست که سخن گویند بر وجهی که بعضی فهم کنند و بعضی نه چنانچه
قصه آن عرب تمیمی که در بیابان بدست جماعتی گرفتار شد و میان
تمیم و بکر عداوة بود و این قوم که تمیمی را گرفته بودند از قبایل
بکر بودند نزد تقبا او را بخیل خود بردند و بر بستند و سور
می کردند در آنکه بر سر قبیله ما خود روند و غارت کنند آن ما خود شاعر

بود وبیت بر رقعه نوشت وبقوم خود فرستاد وان دو بیت مشتمل
برلحن بود چنانچه مضمون ازا قبیله او فهم کنند نه دیگران وبیتش
اینست **شعر** خلوا عن الناقة الحمراء واقتعدوا
العود الذی فی جنابی ظهره وقع ان الذباب قد اخضرت
برانهما والناس کلهم بکرا ذا شبعوا یعنی بیت اول انست که رها
کنید ماده شتر سرخ را وبر نشینید بر شتر محکم عادة جور کرده یعنی
کشیده که بر اطراف پشت وی اثار تاثیر اجال واثقال باشد
ومعنی بیت دوم انکه بدرستی که گر کان ازا نی لب سبز شده است
ودهان الوده گشته وهمه مردم قبیله بکرند هر گاه که سیر شوند این شاعر
درینجا در بیت لحن کرده است یعنی ایما واشاره کرده است
بقوم خود بنوعی که ایشان کلام اورا دریابند ومراد از رها
کردن شتر ماده سرخ ربر شتر صعب نشستن انست که از زمین
هامون برخیزید وبر کوه روید که دشمنان ازادم ودهان مخلب فی بر
والوده وسبز شده است یعنی قوة گرفته اند وتمامی ببرا برند

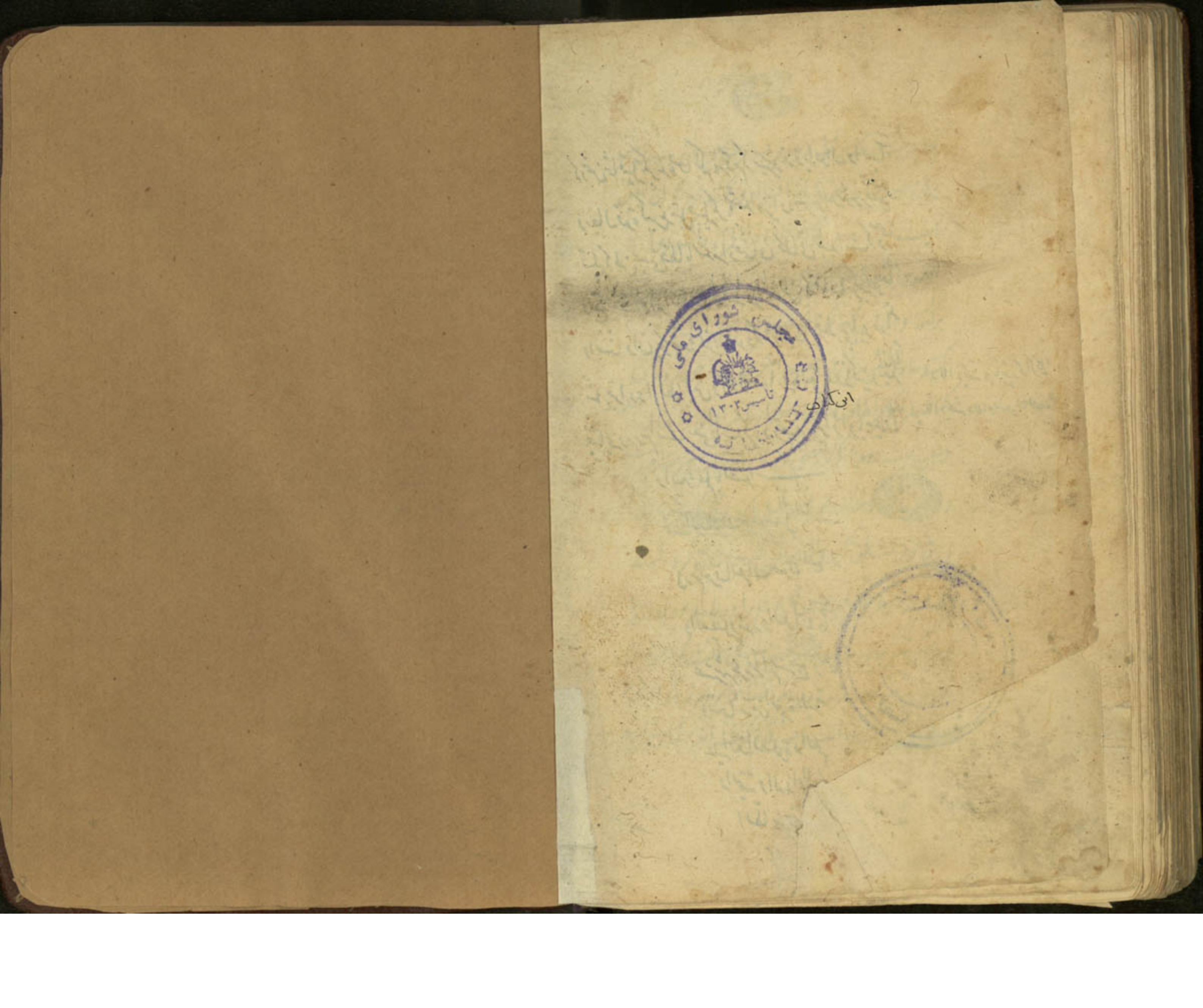
که دشمن تما قبیله بکر ند وبس بلکه هر کدام که سیر شوند وبا اموال واسباب
ورجال قوة کبیر ند مثل قبیله بکر باشند وزیاده بنیر هر ابر سوم بر تقدیر
تسلیم که لحن بمعنی خطا باشد مراد عثمان کلماتی چند است که در مصحف
واقع است واگر از انبطا بر خط بخوانند لحن باشد اما بر کبرا و حذاق
واستادان پوشیده نخواهد بود که از انبطا بر خط نمی باید خواند
مثل جزاء والظالمین ولا اوضعوا را بالتی تلفظ کنید بعد از الام
چنانچه در رسم است معنی فاسد گردد وهمچنین جزاؤا وبایید واالله

والله اعلم بالصواب

تمت الرسالة الموسومه بمنهل العطشان
فی رسم احرف القران مقرون المقنع
والعقیله ومورد الظمآن فی حادی
عشر شهر محرم الحرام سنه سبع وستین
وتسعمائة من الهجرة النبویة
علیه الف الصلوة والسلم
والتحیة واله وا...
الطاهرین
م م

او لا اذبحنه وبایید که اگر کلمه
لا اذبحنه ولا اوضعوا ابالف م

مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۲
این کتاب